

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America

Antologia poeziei americane moderne.
Anthology of Modern American Poetry.
Texte paralele. Parallel Texts

I Hear America Singing

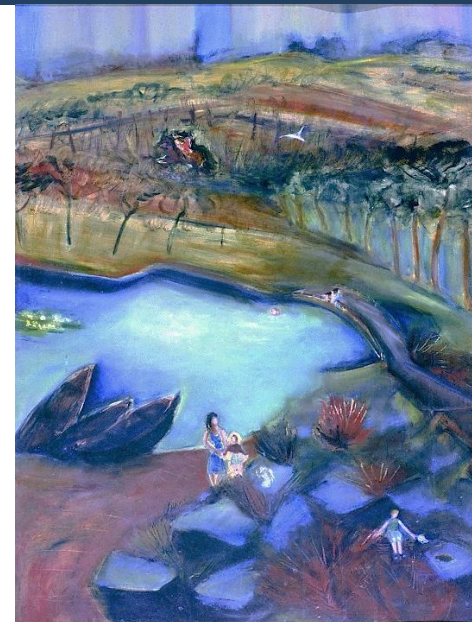
Editată de
Lidia Vianu și Bianca Zbarcea

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Lidia Vianu

Un comunicat de presă neobișnuit

„Îngerul” Margaretei Sterian

Traducerile pe care le publicăm acum în antologia de poezie americană modernă intitulată *Aud cântând America* fac parte din Arhiva Margaretei Sterian, încredințată nouă de legatarul acesteia, Mircea Barzucă. Ele au apărut pentru prima dată în anul 1947, la Editura pentru Literatură Universală. La sfârșitul aceluiași an, după abdicarea regelui Mihai, întreg tirajul a fost dat la topit. Cartea a fost retipărită cu ample adăugiri în anul 1973, la Editura Dacia din Cluj-Napoca.

Am publicat de curând picturile, grafica și opera decorativă ale Margaretei Sterian. Ele au delicatețea, grația, discreția unei dantele—o dantelă care îmbracă mâna pictoriței. Acea mână, însă, are degete de oțel și putere de ghilotină.

Ființă încercată de viață la toate vârstele, o singură armă a avut Margareta Sterian: creația. A lucrat neostenit. Zi după zi. În zilele când gândurile nu se închegau, mai tânărul ei discipol se

An unusual Press Release

Margareta Sterian’s “Angel”

I Hear America Singing, which we are publishing today, is part of Margareta Sterian’s Archive, entrusted to us by Mircea Barzucă, her legal inheritor. It is an anthology of modern American poetry, which first appeared in 1947 in Bucharest. At the end of that year, the Romanian king was forced by communists to abdicate, and all the copies of this book were destroyed. The anthology was published again, largely altered, under communism, in the year 1973.

This book comes after Margareta Sterian’s paintings, graphic art and decorative works, which we have already published. All these works have the fragility, the grace, the shyness of a lace glove—underneath which, though, the painter’s hand has steel fingers and the force of a guillotine.

Life was not Margareta Sterian’s best friend. What kept her going was her art. She worked incessantly. On

întreba de ce, iar răspunsul ei era mereu același: „Nu întotdeauna îngerul este în spatele meu.”

Traducând, Margareta Sterian redescoperă lumea „*in a grain of sand*”. Traducerile uită uneori de original, pentru a urma gândurile traducătoarei, care își creează o lume proprie, o lume pe care o poate vedea fără pașaport, fără interdicții. Cum zicea Marc Chagall, care era cu numai zece ani mai mare decât ea: „*Seul est mien / Le pays qui se trouve dans mon âme / J’y entre sans passeport / [...] Les habitants vagabondent dans l’air / [...] Ils habitent mon âme.*” Amândoi pictorii, deși foarte diferiți unul de altul, au purtat o istorie grea pe umerii lor.

Readucem o carte la îndemâna acelor care vor să cerceteze istoria literară, precum și istoria adevărată din sufletul acestei traducătoare discrete, dar cu o personalitate care nu s-a dat bătută atâta vreme cât a putut crea. Margareta Sterian a trăit cu „îngerul” creației pe umărul drept. De-a stânga ei, a însoțit-o un discipol credincios.

Aud cântând America este o mână întinsă tuturor celor care vor să i se alăture autoarei pe drumul spiritului, către lumea sufletului – pentru ca îngerul creației să meargă mai departe.

those days when creation dozed off, her disciple wondered why, and the painter would always reply, “Because the angel is not always with me.”

When she translates, Margareta Sterian looks for the world “in a grain of sand”. Her translations build a world of her own, a world which she can visit without a passport or a visa. Marc Chagall, ten years her senior, did the same: „*Seul est mien / Le pays qui se trouve dans mon âme / J’y entre sans passeport / [...] Les habitants vagabondent dans l’air / [...] Ils habitent mon âme.*” Both these painters, though very different from each other, have experienced the tragedy of human history in their own lives.

With *I Hear America Singing*, Contemporary Literature Press hopes to help its readers discover, wrapped in literary history, the soul of a translator whose need to create was her way of not giving in. Margareta Sterian lived with the “angel” of creation on her right shoulder. This anthology of modern American poetry will make her readers realize that the angel of creation will always be there for each of us – provided we can see it.

17 November 2017

Bucharest

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America

Antologia poeziei americane moderne.
Anthology of Modern American Poetry.
Texte paralele. Parallel Texts

I Hear America Singing

Editată de
Lidia Vianu și Bianca Zbarcea

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

ISBN 978-606-760-127-5

© Contemporary Literature Press

© Mircea Barzuca

Copertă și tehnoredactare generală
Lidia Vianu

Editare: Lidia Vianu și Bianca Zbarcea

Corectură: Bianca Zbarcea, Ioan Valeriu Enache

Subeditare: Doris Leaua

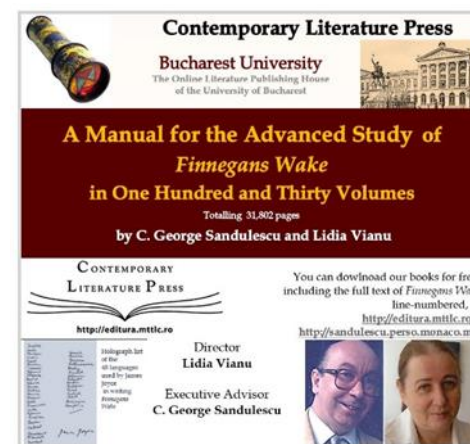
Cercetare: Ioana Agafiței, Teodora Apetrei, Teodora Avram Teodora, Gabriela Belu, Amalia Călinescu, Pavel Cazacu, Diana Centea, Alina Cîrstescu, Dorina Constantin, Raluca Copăceanu, Mariu Cristian, Andreea Dinescu, Ilina Dinulescu, Alina Dobre, Mihaela Dragnea, Ioana Dumitru, Alexandra Enache, Ioan Enache, Iulia Enache, Mihai Farmazon, Andreea Florescu, Gabriela Focșăneanu, Anca Francisc, Mihai Fulgescu, Mihaela Ghițescu, Iolanda Grecu, Adriana Grigore, Lidia Vianu.

Postare: Cristian Vîjea

PR Manager: Violeta Baroană

Coperta: Margareta Sterian, *Central Park* II (1932)

Selecție și traducere de Margareta Sterian. Acest volum a fost publicat prima oară în anul 1947, la Editura pentru Literatură Universală. La sfârșitul aceluiași an, după abdicarea regelui Mihai, întreg tirajul a fost dat la topit. Cartea a fost retipărită cu ample adăugiri în anul 1973, la Editura Dacia din Cluj-Napoca.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America

Antologia poeziei americane moderne.
Anthology of Modern American Poetry.
Texte paralele. Parallel Texts

I Hear America Singing

Editată de
Lidia Vianu și Bianca Zbarcea

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

1

Table of Contents

Dan Grigorescu	Cuvânt înainte	p. 12
Margareta Sterian	Notă asupra ediției din 1973	p. 16
Walt Whitman (1819-1892)		p. 19
I Hear America Singing	Aud cântând America	p. 21
On the Beach at Night Alone	Noaptea, singur pe plajă	p. 22
Years of the Modern	Anii ce vor veni	p. 24
Souvenirs of Democracy	Las moștenire democrația	p. 27
Give Me the Splendid, Silent Sun	Dă-mi splendidul, tăcutul soare	p. 29
Broadway	Broadway	p. 30
On My Way a Moment I Pause	Din drumul meu mă opresc o clipă	p. 34
I Will Take an Egg out of the Robin's Nest	Voi lua un ou din cuibul prigorului	p. 35
Considerations on Justice	Gând despre dreptate	p. 36
Laws for Creations	Legi de creație	p. 37

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

I Dream'd in a Dream	Adormind, am visat o cetate...	p. 38
The Body is Sacred	Trupul e sacru	p. 39
One's-Self I Sing	Cânt omul	p. 42
I Believe a Leaf of Grass	Cred că un fir de iarbă	p. 43
Walt Whitman's Caution	Walt Whitman vă previne	p. 44
True Conquerors	Adevărații cuceritori	p. 45
In Former Songs	In cântecele mele	p. 46
Out of the Rolling Ocean the Crowd	Din oceanul clocotitor	p. 47
Darest Thou Now, O Soul?	O, suflete, cutezi acum?	p. 48
Others May Praise What They Like	Slăvească alții...	p. 50
Yonnondio	Yonnondio	p. 51
Song of Myself. Part 6	Cu mâinile pline de iarbă	p. 52
A Carol of Harvest, for 1867	Cântec de seceriș	p. 54
Herman Melville (1819-1891)		p. 58
The Portent	Prevestirea	p. 59
The Maldive Shark	Rechinul din Marea Maldive	p. 60
Emily Dickinson (1830-1886)		p. 61
I Reckon When I Count at All	De număr, socotesc întâi poeții	p. 62
After Great Pain, a Formal Feeling Comes	După o mare suferință	p. 63

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

3

**Edwin Arlington
Robinson** (1869-1935)

The Bee
My River Runs to Thee

Albina
Spre tine undele mele grăbesc

p. 64

p. 65

p. 66

Edgar Lee Masters
(1869-1950)

Walt Whitman
Cliff Klingenhagen

Walt Whitman
Cliff Klingenhagen

p. 67

p. 69

p. 70

Stephen Crane
(1871-1900)

Silence
Lucinda Matlock
Week-End by the Sea
Petit, the Poet

Tăcerea
Lucinda Matlock
Week-end la mare
Petit, Poetul

p. 71

p. 75

p. 77

p. 80

p. 81

Hymn
The Blades of Grass
I Saw a Man Pursuing the Horizon
A Learned Man
There Was a Man With a Tongue of Wood

Imn
Firele de iarbă
Am văzut un om urmărind orizontul
Un învățat
A fost odată un om cu limbă de lemn

p. 82

p. 83

p. 85

p. 86

p. 87

p. 88

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Trumbull Stickney

(1874-1904)

Live Blindly and upon the Hour	Închide ochii și trăiește clipa	p. 89
--------------------------------	---------------------------------	-------

Amy Lowell

(1874-1925)

Meeting-House Hill	Colina templului	p. 91
--------------------	------------------	-------

Night Clouds	Nori, noaptea	p. 93
--------------	---------------	-------

The Taxi	În taxi	p. 94
----------	---------	-------

A Decade	După zece ani	p. 95
----------	---------------	-------

Robert Frost

(1874-1963)

Birches	Mestecenii	p. 97
---------	------------	-------

The Pasture	Pășunea	p. 100
-------------	---------	--------

Stopping by Woods on a Snowy Evening	Noaptea, pe zăpadă, m-am oprit la pădure	p. 101
--------------------------------------	---	--------

Come in!	Intră!	p. 102
----------	--------	--------

Fire and Ice	Foc și gheață	p. 104
--------------	---------------	--------

Carl Sandburg

(1878-1967)

The People Will Live on	Oamenii vor trăi mai departe	p. 106
-------------------------	------------------------------	--------

Fog	Ceața	p. 111
-----	-------	--------

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

5

Grass	Iarba	p. 112
Cool Tombs	Morminte reci	p. 113
For You	Fie a ta	p. 114
Prayers of Steel	Rugi de oțel	p. 117
Limited	Expresul	p. 118
Jazz Fantasia	Fantezie de jaz	p. 119
They Ask: Is God, Too, Lonely	Oamenii se întreabă dacă și Dumnezeu e singur	p. 120
Vachel Lindsay (1879-1931)		p. 121
The Flower-Fed Buffaloes	Bivolii care se hrăneau cu flori	p. 122
General William Booth Enters into Heaven	Generalul William Booth intră în rai	p. 123
Simon Legree	Simon Legree	p. 126
The Chinese Nightingale. Fragment	Privighetoarea chinezească. Fragment	p. 130
Wallace Stevens (1879-1955)		p. 133
Poetry is a Destructive Force	Poezia este o forță distructivă	p. 134
Domination of Black	Sub semnul întunericului	p. 135
The Poems of Our Climate	Poeme ale timpului nostru	p. 137
Sad Strains of a Gay Waltz	Triste acorduri ale unui vals vesel	p. 139
		p. 141

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Lola Ridge

(1873-1941)

The Ghetto	Ghettoul. Pasaje	p. 142
------------	------------------	--------

William Carlos

Williams (1883-1963)

Portrait of a Lady	Portretul unei doamne	p. 146
--------------------	-----------------------	--------

Light Becomes Darkness	Lumina devine întuneric	p. 148
------------------------	-------------------------	--------

Apology	Iertare	p. 150
---------	---------	--------

And the Flowers Alone...	De n-ar fi fost decât florile...	p. 151
--------------------------	----------------------------------	--------

Pastoral	Pastorală	p. 153
----------	-----------	--------

Sara Teasdale

(1884-1933)

Water Lilies	Nuferi	p. 155
--------------	--------	--------

The Solitary	Singurătate	p. 156
--------------	-------------	--------

Ezra Loomis Pound

(1885-1972)

A Pact	Pact	p. 158
--------	------	--------

A Girl	O fată	p. 159
--------	--------	--------

Salutation	Salut	p. 160
------------	-------	--------

In a Station of the Metro	Într-o stație de metrou	p. 161
---------------------------	-------------------------	--------

L'Art, 1910	L'art, 1910	p. 162
-------------	-------------	--------

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

7

Elinor Wylie (1885-1928)	The Orchard	Livada	p. 163
	From Canto LXXXI	Din Canto LXXXI	p. 165
			p. 167
Louis Untermeyer (1885-1977)	Parting Gift	Dar, la despărțire	p. 168
	[Sonnets from] One Person	[Sonete din ciclul] Persoana întâi	p. 169
			p. 171
Jean Starr Untermeyer (1886-1970)	Caliban in the Coal Mines	Caliban în minele de cărbuni	p. 172
	Last Words Before Winter	Ultimele cuvinte înainte de iarnă	p. 173
			p. 176
Marianne Moore (1887-1972)	Clay Hills	Coline de lut	p. 177
	Symphonia Domestica	Symphonia Domestica	p. 178
			p. 180
Robinson Jeffers (1887-1962)	What Are Years	Ce sunt anii?	p. 181
			p. 183
	Love the Wild Swan	Iubește lebăda sălbatică	p. 184
	To the Stone-Cutters	Către cioplitorii de piatră	p. 185

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Thomas Stearns Eliot

(1888-1965)

p. 186

East Coker. Part V

Un nou început. Fragmente

p. 187

Ash Wednesday. Part I

Miercurea Cenușei. Fragmente

p. 190

Conrad Aiken

(1889-1973)

p. 193

A Star Fell and Then Another

Căzu o stea și încă una

p. 194

Bread and Music

Pâine și muzică

p. 196

Edna St. Vincent Millay

(1892-1950)

p. 197

Love Is Not All

Iubirea nu e totul

p. 198

What My Lips Have Kissed

Pe cine au sărutat buzele mele

p. 199

Wild Swans

Lebede sălbătice

p. 200

God's World

Lumea lui Dumnezeu

p. 201

Spring

Primăvară

p. 202

Afternoon on a Hill

După-amiază pe colină

p. 204

The Poet and His Book

Poetul și cartea

p. 205

Maxwell Bodenheim

(1892-1954)

p. 206

The Factory Girl

Lucrătoare de fabrică

p. 207

p. 208

Archibald Macleish

(1892-1982)

Ars Poetica	Ars Poetica	p. 209
Burying Ground by the Ties	Cimitirul de la răspântie	p. 211
The Young Dead Soldiers	Tinerii soldați care au murit	p. 214
Speech to a Crowd	Cuvântare către mulțime	p. 217

Elizabeth J. Coatsworth

(1893-1986)

On a Night of Snow	Pe o noapte cu zăpadă	p. 221
--------------------	-----------------------	--------

Edward Estlin

Cummings (1894-1962)

Since Feeling Is First	Pentru că simțirea primează	p. 223
Buffalo Bill's Defunct	A murit Buffalo Bill	p. 224
O Sweet Spontaneous	O, dulce, credincios pământ	p. 225
* * *	* * *	p. 227

You Shall Above All Things Be Glad and Young	Mai presus de orice, fii tânăr și voios	p. 229
Up into the Silence the Green	Sus, în liniștea vegetală	p. 230

Stephen Vincent Benét

(1898-1943)

1936	1936	p. 232
------	------	--------

Langston Hughes (1902-1967)	For All Blasphemers	Către toți cârtitorii	p. 234
			p. 236
	Florida Road Workers	Lucrători la șosele în Florida	p. 237
	Homesick Blues	Dor de casă	p. 239
	Brass Spittoons	Scuipătorile de alamă	p. 241
Ogden Nash (1902-1971)			p. 243
	Golly, How Truth will Out	Cum mai răzbate adevărul la lumină!	p. 244
Merill Moore (1903-1957)			p. 247
	Old Men and Old Women Going Home	Bătrâni și bătrâne în drum spre casă	p. 248
Wystan Hugh Auden (1907-1973)			p. 249
	Another Time	Altădată	p. 250
Theodore Roethke (1908-1963)			p. 252
	Field of Light	Întindere luminoasă	p. 253
Kenneth Patchen (1911-1972)			p. 255
	The Deer and the Snake	Căpriorul și șarpele	p. 256

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

11

Muriel Rukeyser

(1913-1980)

p. 257

Inheritance

Doi oameni se străduiesc să-și vorbească p. 258

Karl Shapiro

(1913-2000)

p. 261

Buick

Buick

p. 262

Hollywood

Hollywood

p. 265

Gwendolyn Brooks

(1917-2000)

p. 268

Negro Hero

Eroul negru

p. 269

Allen Ginsberg

(1926-1997)

p. 271

Song

Cântec

p. 272

Gary Snyder

(n. 1930)

p. 276

Piute Creek

Cuib indian

p. 277

Mariana Vida

Postfață

p. 279

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

12

Dan Grigorescu

Cuvânt înainte

Când a fost publicată, în 1946, prima ediție a acestei *Antologii de poezie modernă americană*, a fost privită ca unul dintre cele mai clare semne ale întoarcerii culturii românești spre orizonturile ei firești. O cultură ce trăia fenomenul dătător de speranță al descoperirii (*sau redescoperirii*) valorilor literaturii și artelor universale.

Cei mai mulți intelectuali ai acestei țări împărtășeau, fără îndoială, optimismul unuia dintre cei mai entuziaști dintre ei, Petru Comarnescu, care, într-o conferință de la sala „Dalles” din ianuarie 1946, era convins că poate conchide: „Omenirea care a câștigat pacea va avea puterea să determine o nouă circulație vie, rodnică a ideilor, singura ce va asigura libertatea spirituală a unei lumi ce a avut atâtea de îndurat în ultimii ani”.

S-ar fi părut că avea dreptate. În editurile românești vedeau lumina tiparului tălmăciri ale unor mari romancieri despre care cititorii de aici aflaseră întâmplător din reviste străine, atâtea câte, în zilele de sărăcie ale războiului, mai ajungeau la ei – Hemingway sau Steinbeck, de pildă. La teatre, se jucau, în distribuții strălucite, dramele lui O’Neill și Thornton Wilder. Intelectualii români descopereau noua Americă...

În chip semnificativ, *Antologia* alcătuită de Margareta Sterian se deschidea cu o cuprinzătoare și reprezentativă selecție din

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

13

versurile lui Whitman. Încă de la sfârșitul secolului XIX-lea, când poetul *Firelor de iarbă* a pătruns în conștiința culturală europeană, el a fost privit ca un simbol al Americii dinamice, al forțelor ei înnoitoare, al Continentului marilor întinderi străbătute de locomotive și al fluviilor largi pe care trec vapoare pline de grâne. Așa l-au înțeles și poeții și comentatorii români de-a lungul timpului. Istoria receptării operei sale la noi conține numele unor personalități foarte diferite între ele, dar pentru care „Bunul poet cărunt” era o întrupare a spiritului liber al Americii democratice. De la Ștefan Petică (autor al unui articol admirativ în 1827, la puțină vreme după ce Occidentul Europei îl descoperise pe Whitman), până la Tudor Arghezi și Tristan Tzara, la Nicolae Iorga și Felix Aderca, la Eugen Ionescu și Alexandru Busuioceanu (autor, în 1923, al celui dintâi volum de traduceri din Whitman, excelente transpuneri ale amplerelor sonorități ale originalului), la Paul Păun și Lucian Boz, la Mihnea Gheorghiu și Ovidiu Drimba, s-a constituit un corpus de poezie și de critică românească a cărui cercetare minuțioasă s-ar cuveni să constituie o preocupare a comparatiștilor din această țară.

Cu un an înaintea apariției *Antologiei*, Margareta Sterian publicase, de asemenea, un volum de tălmăciri, însoțite de comentarii și viniete, ale poemelor whitmaniene. Era un adevărat eveniment cultural, a cărui importanță nu a trecut, se înțelege, neobservată. Pentru că însuși gestul de a aduce la lumina tiparului românesc – în acel an în care lumea sărbătorea venirea păcii – versul robust, încrezător în destinul omenirii, versul care celebra pacea și roadele ei, avea un înțeles simbolic.

Admirația poetei și artistei care a fost Margareta Sterian față de poetul păcii între oameni e dovedită și de titlul pe care l-a dat celei de-a doua ediții a *Antologiei*, cea din 1973: *Aud cântând America*, preluat dintr-un vers celebru al lui Walt Whitman.

Aș spune că însăși construcția *Antologiei*, așa cum a fost gândită la început, în 1946, și cum a fost întregită în 1973, stă sub semnul acestei identificări a poeziei moderne americane cu tradiția whitmaniană. O tradiție ce se manifestă chiar și la poeții care nu cunoscuseră (sau nu apreciaseră) *Firele de iarbă*. Evident că nici Emily Dickinson, nici Melville nu puteau lipsi dintr-o selecție a poeziei moderne din Statele Unite. Dar singuratica poetă din Amherst pare a se afla departe de tumultul mulțimilor pe care îl evocă lirica whitmaniană.

În realitate, chiar și în sihăstria ei pătrundeau ecourile noii Americi pentru care – așa cum spune ea însăși într-un poem inclus

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

14

în prezenta selecție – „poetii le cuprind pe toate”, adică poezia înseamnă „tot ce e viață”. E o credință ce se regăsește și în paginile transcendentaliștilor (și, în primul rând, se înțelege, în cele ale lui Emerson), și în cele ale poetilor și gânditorilor din cea de-a doua jumătate a secolului XIX-lea, asupra cărora filozoful de la Concord a avut o înrăurire atât de profundă. La drept vorbind, versul whitmanian însuși a absorbit – mulți dintre exegeții lui o vor observa mai târziu – semnificațiile pe care Emerson le descoperea în existența oamenilor, această valoare supremă reprezentată de contopirea ființei umane, a destinului ei, cu Natura – nu întotdeauna darnică și ocrotitoare. E și viziunea lui Melville (care, după cum se pare, nu l-a prețuit pe Whitman, colegul său de generație): „Azil să găsești chiar în colții Destinului”, scria autorul aceluia epos al înfruntării Destinului, *Moby Dick*. Surprinzător, versul sună ca un ecou din Emerson. Așa cum sună – neîndoielnic, mai amplu – multe din poemele whitmaniene.

Alegerea pe care a făcut-o Margareta Sterian dovedește o foarte solidă cunoaștere a poeziei Americii. A poeziei care *cântă America*. Evident, nu toți poetii care figurează în *Antologia* alcătuită de ea sunt reprezentanți ai marii poezii americane. Unii dintre ei au cunoscut, e adevărat, gloria în vremea în care apărea selecția românească dar, cu trecerea anilor, numele lor s-a șters treptat din amintirea cititorilor. Așa s-a întâmplat, de pildă, cu Trumbull Stickney, cu Lola Ridge sau cu Elinor Wylie. Dar prezența lor în volumul de față are o valoare de document cultural: ei reflectă gustul cititorilor americani de acum câteva decenii și lasă a înțelege încotro se îndreptau preferințele lor.

Pe de altă parte, Margareta Sterian face dovada unei admirabile familiarizări cu unele tendințe ce nu erau apreciate de critica americană a anilor '70, dar care aveau să se impună ceva mai târziu, să-și dovedească pe deplin valoarea. Includerea, de exemplu, a celui mai de seamă reprezentant al *beatnicilor*, a nonconformistului Ginsberg, e un gest curajos, explicat prin intuiția poetică a autoarei *Antologiei*. În anii '70, când o poetă de la acest capăt al lumii îi tălmăcea versurile, prezentându-le într-o antologie ce își propunea să înfățișeze marile opere ale poeziei americane, în Statele Unite poemele din *Sendviciuri cu realitate* ale lui Ginsberg abia începeau să pătrundă în manualele universitare. Margareta Sterian demonstrează că știe să identifice valorile. La fel, Gary Snyder sau Gwendolyn Brooks, nume noi despre care nu se știa pe atunci prea mult nici în America, dar – pentru autoarea *Antologiei* – reprezentau poezie

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

15

adevărată. Și s-a demonstrat că a avut dreptate...

Antologia realizată de Margareta Sterian conturează o imagine a Americii, văzută prin poezia ei. Unii dintre poeții cei mai de seamă ai Americii moderne se întâlnesc în aceste pagini, dând sens clar uneia dintre tradițiile specifice ale acelui spațiu de cultură – *tradiția modernității*. După trei secole în care chiar și poeții cei mai respectați ai Americii erau purtătorii influențelor aduse din Europa, America începea să își plătească datoriile față de poezia de dincoace de Ocean. În 1842, Emerson ținuse faimoasa lui prelegere, *Cărturarul american*, pe care istoriile culturii o numesc, pe drept, *Declarația de independență culturală a Americii*. Și cea dintâi operă care răspundea chemării emersoniene, cartea lui Whitman, era una care *asculta cum cântă America*. Înțelegând în chip exemplar glasul fiecăruia din marii poeți de peste Atlantic, multora dintre ei dându-le pentru întâia oară straiul limbii române, Margareta Sterian a deslușit foarte exact acest cântec al poeziei americane moderne.

Prin intermediul *Antologiei* sale, ea a dăruit cititorilor români o imagine a culturii poetice a unei țări căreia, de la Whitman și Emily Dickinson, de la Pound și T.S. Eliot până la poezia de astăzi, literatura lumii îi datorează atât de mult. E un dar pentru care se cuvine să-i mulțumim cu aceeași recunoștință ca și pentru pictura ei.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

16

Margareta Sterian

Notă asupra ediției din 1973

Ca și în 1945, când Editura Pro Pace îmi încredințase tălmăcirea unei selecții de poeme de *Walt Whitman*, sau în 1947, când Editura de Stat îmi publica *Antologia poeziei americane moderne*, încerc și azi aceeași profundă emoție în fața generoaselor pagini ale Marelui Poet American: puternicul fluviu al poeziei sale își urmează cursul, legând generații de generații și nici nu se va tulbura atâta vreme cât dreptatea și înfrățirea își vor avea locul pe pământ. Umanismul profund, elevata profesiune de credință și revoluționarea expresiei poetice tradiționale fac din Whitman ctitorul poeziei moderne americane, așezându-l firesc în fruntea pleiadelor de poeți cuprinse și în antologia de față.

Comparativ cu ediția din 1947, actuala antologie își extinde sensibil aria universului liric, oferind o imagine mai complexă în varietate tematică sau de expresie: a fost augmentat numărul pieselor selectate la 10 dintre poeții reprezentativi pentru lirica noului continent cuprinși în antologia de acum un sfert de veac – Emily Dickinson, Edwin Arlington Robinson, Robert Frost, Carl Sandburg,

William Carlos Williams, Robinson Jeffers, Conrad Aiken, Edna St.Vincent Millay, E.E.Cummings, Stephen Vincent Benét. (La E.E.Cummings și William Carlos Williams, de pildă, prezenți în 1947 doar cu câte o piesă, am adăugat câte alte cinci poeme.)

Dar extensiunea actualei antologii se realizează mai puțin prin completare, cât, mai ales prin diversificare și deschidere spre mai largi orizonturi poetice, incluzând 12 noi poeți a căror creație acoperă un interval de mai bine de un secol. Alături de poezia de o stranie frumusețe a plăsmuitorului lui *Moby Dick*, Herman Melville, care nu a figurat în modestul spațiu al antologiei din 1947, am inclus piese ilustrative din creația câtorva poeți născuți în perioada dintre 1870 și primul război mondial – Vachel Lindsay, Elinor Wylie, Wallace Stevens, W.H. Auden, Theodore Roethke. Cum odată cu trecerea timpului dominanta afirmării unui artist rămâne umanismul condensat în mesajul creației, față de ediția din 1947, actuala antologie nu se poate lipsi de selectarea unor piese din lirica lui Ezra Pound, prezență crucială, alături de T.S.Eliot, în evoluția poeziei americane a ultimei jumătăți de veac.

În sfârșit, neîndeajuns orientați spre viitor și necunoscând încă “semnele” care vor lua poate locul cuvintelor care azi traduc gândirea și simțirea noastră, lucrarea de față se apropie și de creațiile poezilor americani mai tineri, născuți în perioada interbelică. Aceasta în ciuda faptului că, dacă putem vorbi de o consacrare critică și de opinie a unor poeți ca Gwendolyn Brooks, Karl Shapiro, Allen Ginsberg sau Gary Snyder, este poate mai greu de prevăzut în ce măsură operele lor vor lăsa o amprentă imperisabilă în dezvoltarea poeziei anglo-saxone de mâine.

Inițial, în selectarea pieselor din bogatul tezaur al liricii americane, a prevalat, mai ales în cazul ediției din 1947, criticul lecturii simpatetice, „impresioniste”. Punându-mi apoi problema realei reprezentativități, am avut satisfacția de a le regăsi în majoritatea lor prezente în antologii de prestigiu, ca acelea ale lui Louis Untermeyer, Conrad Aiken, W. Collins, Matthiessen ș.a.

În ceea ce privește traducerea propriu-zisă, pentru păstrarea specificului imaginii am preferat criteriul unei cât mai fidele raportări la original, iar nu pe acela al redării libere și „în concordanță cu spiritul nostru poetic”. De aceea, pe cât s-a putut, am căutat să păstrez metrica ritmului originalelor, fără a trece cu vederea nici rima. Trebuie, de asemenea, menționat că pentru realizarea prezentului volum au fost revăzute și îndreptate multe din piesele cuprinse în antologia din 1947.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

18

În redactarea notelor introductive de prezentare a poezilor antologați – unii dintre aceștia fiind încă prea puțin cunoscuți marelui public – au fost folosite, printre altele, ca surse de bază lucrările lui Max J. Herzberg, *The Reader's Encyclopedia of American Literature*, Thomas J. Cromwell Comp., New York, 1966, și R.S. Loomis, D.L. Clark și J.H. Middendorf, *Modern English Readings*, 8th Edition, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1961.

Dacă realizasem selecția din 1947 la îndemnul regretatului scriitor și critic Petru Comarnescu, astăzi închin cititorilor – mai cu seamă celor tineri – acest evantai de poeme ale lumii noi.

August 1972

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

19

Walt Whitman

[1819-1892]

Leaves of Grass (*Fire de iarbă*), cartea de căpătâi a poeziei noului continent și totodată cartea americană cel mai mult tipărită în străinătate se constituie în enciclopedia poetică a unei singure și bogate evidențe, inteligibilă și apropiată oricui prin tot ce cuprinde viața însăși: avânt, fapte sublime sau mărunte, trecătoare sau durabile, coplesitor de frumoase sau dureroase.

Autorul Firelor de iarbă s-a născut la West Hills, o fermă de pe Long Island, la 31 mai 1819. După câțiva ani de școală în cartierul newyorkez Brooklin își începe tumultoasa existență: la 11 ani lucrează la un avocat, apoi la un medic, la 14 e ucenic tipograf, la 17 – institutor de țară, la 19 își începe activitatea editorială cu săptămânalul „The Long Islander”. Scoate alte câteva ziare, efemere datorită lipsei de resurse materiale, „The Aurora”, „The Tabler”, „The New York Democrat”; ultimul dintre ele „The Brooklin Eagle” („Vulturul din Brooklin”) este suspendat pentru caracterul său profund democratic, iar Walt Whitman expulzat din New York în 1848. Doi ani mai târziu se găsește printre editorii lui „The Crescent” („Crai nou”) la New Orleans, călătorește apoi în sud și vest, în 1850 e din nou la New York editând „The Freeman” („Omul liber”), după care începe să lucreze în construcții.

În 1855 tipărește pe cont propriu modesta plachetă de 12 poeme *Leaves of Grass*, apoi pleacă în 1862 ca voluntar în războiul de secesiune din care se înapoiază după 3 ani cu o sporită înțelegere a lucrurilor. Publică în 1865 volumul de versuri *Drum-Taps* (*Tobe sunând stingerea*), în 1866 *Sequel to Drum-Taps* (*Urmare la Tobe sunând stingerea*), iar în 1870 *Passage to India* (*Drum spre India*). Între timp, *Leaves of Grass* ajunge în 1867 la a patra ediție, crescând cu fiecare reeditare asemenea unui fluviu (10 ediții până în 1892), impunându-l răsunător pe autor ca întemeietor al liricii americane moderne. În 1873 Walt Whitman se îmbolnăvește la Boston de paralizie; în drum spre Florida, în urma unei crize grave se oprește la Camden, unde va rămâne până la moarte (1892).

Trăind într-o lume aflată încă în faza tuturor începuturilor — ale colonizării, ale unității politice și teritoriale, ale organizării vieții economice, sociale și culturale — el însuși om al tuturor începuturilor, Walt Whitman era conștient de necesitatea creării unei noi poezii, cu o fizionomie inconfundabilă, specifică genezei epopeice a lumii la care se raporta: „Afirm că niciodată n-a existat o țară, un popor sau circumstanțe care să fi avut atâta nevoie de o poezie deosebită de a celorlalți, strict a lor, pe cât au nevoie de aceasta țara, poporul și condițiile din Statele noastre Unite...”. Veritabila revoluție pe care o va marca lirica sa în evoluția poeziei în general și a celei americane în special își are originea în sfărâmarea tiparelor versului tradițional academic și ale celui convențional victorian, renunțând la artificiile ei ca oficiere în fața divinității, ca o confesiune detașată de realitatea banală a vieții și destinată unui cerc restrâns de inițiați.

Obiectul poeziei whitmaniene devine tocmai realitatea imediată, concretă a lumii noi în formare, a luptei pentru progres, pentru o viață nouă întemeiată, contrar lumii vechi, pe principiile libertății, umanismului, dreptății și democrației. În spiritul realismului social american, abolind în formă și conținut poezia tradițională, versul lui Whitman exultă dragostea plenară pentru om și viața acestuia, văzută în ce are ea măreț și sumbru, ideal și prozaic, frumos și monstruos. Nici când însă îndoielile nu înăbușă încrederea în om și speranța într-o lume mai bună și mai dreaptă, fie că profetismul său adoptă contagiosul optimism romantic, fie că își găsește expresie în ironia lucidității. Părăsind rima și strofa, deschizând noua eră a versului liber, poezia lui Whitman se impune prin comunicare directă, sinceră spontană. Ea se adresează firesc, familiar, adesea cu o vioiciune și dinamică de reportaj gazetăresc marilor mase populare de la care împrumută limbaj, expresii, ritmica slangului.

Și toate noile zări generos deschise poeziei au însemnat tot atâtea direcții de fecundă explorare pentru generațiile de poeți cărora

Walt Whitman le lasă moștenire idealul democrației. Prelungindu-se în timp dincolo de propriile-i margini, opera sa își verifică o dată mai mult valoarea inestimabilă.

I Hear America Singing

I hear America singing, the varied carols I hear,
Those of mechanics, each one singing his as it should be blithe
and strong,
The carpenter singing his, as he measures his plank or beam,
The mason singing his, as he makes ready for work, or leaves
off work,
The boatman singing what belongs to him in his boat, the
deckhand singing on the steamboat deck;
The shoemaker singing as he sits on his bench, the hatter
singing as he stands,
The wood-cutter's song, the ploughboy's on his way in the
morning, or at noon intermission, or at sundown;
The delicious singing of the mother, or of the young wife at
work, or of the girl sewing or washing,
Each singing what belongs to him or her and to none else,
The day what belongs to the day – at night the party of young
fellows, robust, friendly,
Singing with open mouths their strong melodious songs.

Aud cântând America

Aud cântând America feluritele-i imnuri:
Imnurile meseriilor, fiecare cu glasul său voios și puternic,
precum se cuvine.
Cântă tâmplarul măsurând scânduri și grinzi;
Cântă zidarul, când se apucă de lucru sau când lucrul își lasă;
Corăbierul cântă un cântec potrivit cu îndeletnicirile sale – pe
punte, tovarășu-i, cântă și el;
Cântă cizmarul cel ținut pe scăunaș, cântă pălărierul cel ce
stă mereu în picioare;
Cântă tăietorul de lemne în pădure, plugarul în drum spre
ogor, la amiază și-n asfințit de soare.
Aud dulcele cântec al unei mame – sau al tinerei femei ce
lucrează, al fetei ce coase sau spală.
Un cântec anume al său cântă fiecare, un cântec ce-al altuia nu
e.
Ziua are un cântec al zilei, iar noaptea un cântec curat,
melodios și
Puternic, din inima întreagă de tineri cântat.

On the Beach at Night Alone

On the beach at night alone,
As the old mother sways her to and fro singing her
husky song,
As I watch the bright stars shining, I think a thought
of the clef of the universes and of the future.
A vast similitude interlocks all,
All spheres, grown, ungrown, small, large, suns,
moons, planets,
All distances of place however wide,
All distances of time, all inanimate forms,
All souls, all living bodies though they be ever so
different, or in different worlds,
All gaseous, watery, vegetable, mineral processes, the
fishes, the brutes,
All nations, colors, barbarisms, civilizations,
languages,
All identities that have existed or may exist on this
globe, or any globe,

Noaptea, singur pe plajă

Noaptea singur pe plajă.
Când bătrâna mare se leagănă-ncoace și-ncolo, îngânându-și asprul ei
cântec,
Când veghez licărul stelelor scânteietoare, mă duc mereu cu gândul
la
rostul atâtor universuri și la menirea viitorului.
O adâncă potrivire împletește totul,
Atâtea sfere, germenele, înflorirea, înaltul, întinderi, sori, lune,
planete,
Toate distanțele depărtărilor fără margini,
Toate împlinirile timpului, toate formele moarte,
Toate suflările, toate acele corpuri în care sălășluiește un gând, mereu
altul, ori în alte lumi,
Atâtea sisteme eterice, acvatic, vegetale, prefaceri minerale, pești,
fiare,
Toate națiunile, rasele, barbarii, civilizațiile, graiurile,
Toate câte la fel au fost ori încă dăinuiesc pe globul acesta sau pe
oricare altul,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

23

All lives and deaths, all of the past, present, future,
This vast similitude spans them, and always has
spann'd,
And shall forever span them and compactly hold and
enclose them.

Toate ce-n viață sunt, și-n moarte, tot ce e al trecutului, prezentului,
viitorului,
Adâncă potrivire împletește toate, pe toate-ntotdeauna le-a împletit,
Și pe vecie le va toarce, strângându-le, înlănțuindu-le împreună.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Years of the Modern

Years of the modern! years of the unperform'd!
Your horizon rises, I see it parting away for more august
dramas;
I see not America only, I see not only Liberty's nation, but
other nations preparing;
I see tremendous entrances and exits, I see new
combinations, I see the solidarity of races;
I see that force advancing with irresistible power on the
world's stage;
(Have those forces, the old wars, played their parts? are the
acts suitable to them closed?)
I see Freedom, completely armed, and victorious, and very
haughty, with Law on one side, and Peace on the other,
A stupendous Trio, all issuing forth against the idea of
caste;
—What historic denouements are these we so rapidly
approach?
I see men marching and countermarching by swift

Anii ce vor veni

Anii ce vor veni! Ani necunoscuți încă!
Zărilor voastre răsar — le văd cum fac loc unor prefaceri mărețe:
Văd nu numai America, națiunea libertății, ci văd și alte națiuni
pregătindu-se;
Văd ivindu-se și dispărând lucruri teribile — văd noi alcătuiți — văd
solidaritatea raselor;
Văd această forță înaintând cu putere de neînfrânat pe scena lumii
(Vechile forțe, vechile războaie și-au terminat rolul? Urmările lor
s-au sfârșit?)
Văd libertatea, complet înrămată, victorioasă și mândră, având
Legea de o parte și Pacea de cealaltă.
Un trio înmărmuritor, minunat, pornind împreună împotriva ideii
de castă.
— Ce deznodământ istoric va fi acela de care ne apropiem cu atâta
grabă?
Văd milioane de oameni sprinteni ducându-se și întorcându-se-n
marș,
Văd nimicate zidurile și barierele vechii aristocrații,

millions;
I see the frontiers and boundaries of the old aristocracies
broken;
I see the landmarks of European kings removed;
I see this day the People beginning their landmarks, (all
others give way;)
Never were such sharp questions asked as this day;
Never was average man, his soul, more energetic, he
colonizes the Pacific, the archipelagoes;
With the steam-ship, the electric telegraph, the newspaper,
the wholesale engines of war,
With these, and the world-spreading factories, he
interlinks all geography, all lands;
What whispers are these, O lands, running ahead of you,
passing under the seas?
Are all nations communing? is there going to be but one
heart to the globe?
Is humanity forming, en-masse? for lo! tyrants tremble,
crowns grow dim;
The earth, restive, confronts a new era, perhaps a general
divine war;

Văd mutate pietrele de hotar ale regilor Europei,
Văd poporul începând să împlante el pietrele de hotar (faceți loc,
voi toți ceilalți!)

Niciodată n-au fost în joc probleme mai grave decât cele de acum;
Niciodată n-a fost omul de mijloc, n-a fost sufletul său mai energic,
mai asemănător zeilor

Iată-l cum stăruie, și stăruie, nedând răgaz maselor,
Pasul său cutezător este pretutindeni, pe uscat și pe mare—
colonizează Pacificul, insulele arhipelagului.

Cu vaporul cu aburi, cu telegraful electric, cu mașinile rămase
libere după război,

Cu acestea și cu fabricile de pe toată suprafața pământului el
apropie țările, schimbă geografia.

—Ce zvon se aude, o, țărilor, luându-vă înainte, trecând pe sub
mări?

Oare comunică toate națiunile între ele? Va avea oare Universul o
singură inimă?

Este oare pe cale să ia ființă un singur fel de umanitate pentru
toți? —căci, iată, tiranii tremură, coroanele se subțiază;

Pământul, fără voie, se află în pragul unei ere noi, poate divinul
război al tuturor;

No one knows what will happen next, such portents fill the
days and nights;
Years prophetic! the space ahead as I walk, as I vainly try
to pierce it, is full of phantoms;
Unborn deeds, things soon to be, project their shapes
around me;
This incredible ruh and heat, this strange ecstatic fever of
dreams, O years!
Your dreams, O year, how they penetrate through me! (I
know not whether I sleep or wake!)
The perform'd America and Europe grow dim, retiring in
shadow behind me,
The unperform'd, more gigantic than ever, advance,
advance upon me.

Nu știe nimeni ce va veni – doar presupuneri umplu zile și nopți:
Ani profetici! Spațiul dinainte-mi, pe care zadarnic încerc să-l
pătrund, e plin de fantome;
Neizvodite fapte, ce în curând se vor ivi, își proiectează umbrele
în juru-mi;
Această grabă, această ardoare de necrezut, această bizară, extatică
febră de viziuni, o, anilor!
O, anilor, cum mă pătrund de visurile voastre! (Nu știu dacă sunt
treaz sau dacă visez!)
America și Europa trecutului se întunecă, retrăgându-se în umbră,
în urma mea,
Cea a viitorului, mai gigantică decât oricând, înaintează,
înaintează spre mine.

Souvenirs of Democracy

The business man, the acquirer vast,
After assiduous years, surveying results, preparing for
departure,
Devises houses and lands to his children – bequeaths stocks,
goods – funds for a school or hospital,
Leaves money to certain companions to buy tokens,
souvenirs of gems and gold;
Parceling out with care – And then, to prevent all cavil,
His name to his testament formally signs.

But I, my life surveying,
With nothing to show, to devise, from its idle years,
Nor houses, nor lands – nor tokens of gems or gold for my
friends,
Only these Souvenirs of Democracy – In them – in all my
songs – behind me leaving,
To You, who ever you are, (bathing, leavening this leaf
especially with my breath – pressing on it a moment with my

Las moștenire democrația

Omul care a strâns bogății din afaceri, după ani de-ncredare,
rodul strădaniei sale îl măsoară înainte e marea plecare;
Case, pământuri, copiilor săi împarte,
Lasă drept moștenire bunurile adunate,
Întemeiază spitale și școli,
Lasă bani unor prieteni dragi să-și cumpere dar spre aducere-
aminte: camee sau aur;
Totul împarte cu grijă, și spre-a-nlătura orice ceartă –
Pe voia lui scrisă își pune numele întreg.

Eu însă, de-mi socotesc viața, văd că nu mai am nimic să arăt,
să împart de pe urma bieților ani,
Nici case și nici pământuri,
Nici daruri – camee sau aur – pentru prietenii dragi,
Doar amintirea aceasta despre Democrație, cuprinsă în cântecul
meu, udată, dospită cu răsuflarea mea, frământată cu mâinile
mele.
(Vezi cum îmi bate pulsul la-ncheieturile lor, cum se umflă și se

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

28

own hands;

—Here! feel how the pulse beats in my wrists! —how my heart's-blood is swelling, contracting!)

I will You, in all, Myself, with promise to never desert you,
To which I sign my name.

contractă sângele meu!)

Doar pe aceasta, una cu mine, aceea pe care niciodată n-o voi
părăsi o las Tuturor:

Ea este moștenirea ce o întăresc cu numele meu.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Give Me the Splendid, Silent Sun

I.

Give me the splendid silent sun, with all his beams full-dazzling;
Give me juicy autumnal fruit, ripe and red from the orchard;
Give me a field where the unmow'd grass grows;
Give me an arbor, give me the trellis'd grape;
Give me fresh corn and wheat—give me serene-moving animals, teaching content;
Give me nights perfectly quiet, as on high plateaus west of the Mississippi, and I looking up at the stars;
Give me odorous at sunrise a garden of beautiful flowers, where I can walk undisturb'd;
Give me for marriage a sweet-breath'd woman, of whom I should never tire;
Give me a perfect child—give me, away, aside from the noise of the world, a rural, domestic life;
Give me to warble spontaneous songs, relief'd, recluse by

Dă-mi splendidul, tăcutul soare

I.

Dă-mi splendidul, tăcutul soare cu toate razele sale orbitoare,
Dă-mi din livadă, fructele toamnei pline de suc, coapte și roșii;
Dă-mi câmpia din care veșnic răsare iarba;
Dă-mi copacul, dă-mi viața ce se înalță;
Dă-mi cereale și grâu proaspăt, animale ce umblă senine, învățându-se ce este mulțumirea;
Dă-mi nopți de liniște deplină ca acelea de pe platourile înalte de la apus de Mississippi, să pot privi stelele,
Dă-mi în faptul zilei, o grădină înmiresmată în care să mă pot plimba nestingherit;
Dă-mi de soție o femeie a cărei răsuflare să-mi fie dragă și de care să nu mă satur niciodată,
Dă-mi un copil fără cusur. Departe, ferit de zgomotul lumii, dă-mi o viață casnică de țară,
Fă-mă să-mi murmur cântecele firesc, liber, singur, și doar pentru mine;

myself, for my own ears only;
Give me solitude – give me Nature – give me again, O Nature,
your primal sanities!
– These, demanding to have them, (tired with ceaseless
excitement, and rack'd by the war-strife;)
These to procure, incessantly asking, rising in cries from my
heart,
While yet incessantly asking, still I adhere to my city;
Day upon day, and year upon year, O city, walking your
streets,
Where you hold me enchain'd a certain time, refusing to give
me up;
Yet giving to make me glutted, enrich'd of soul – you give me
forever faces;
(O I see what I sought to escape, confronting, reversing my
cries;
I see my own soul trampling down what it ask'd for.)

Dă-mi singurătatea, dă-mi, Natură, dă-mi, o Natură, mintea
cea sănătoasă de la început!
– Le cer acestea, (obosit de neîncetata ațătare și chinuit de
hărțuiala războiului)
Să am toate acestea cer neîncetat – e strigătul ce se ridică din
pieptul meu,
Deși, în vreme ce nu încetez a le cere, eu tot mă mai simt una
cu orașul meu:
Zi de zi, an de an, o, cetate, merg pe străzile tale,
De care mă-nlănțuiești de-atâta vreme, nevrând să renunți la
mine;
Dându-mi totuși, destul spre a mă sătura, spre a-mi îmbogăți
sufletul și a-mi multiplica viziunile.
(Iată, văd lucruri de care voiam să fug, cum țin piept și
răstoarnă plângerile mele;
Văd sufletul meu călcând în picioare tot spre ce năzuia).

II.

Keep your splendid, silent sun;
Keep your woods, O Nature, and the quiet places by the woods;
Keep your fields of clover and timothy, and your corn-fields and orchards;
Keep the blossoming buckwheat fields, where the Ninth-month bees hum;
Give me faces and streets! give me these phantoms incessant and endless along the trottoirs!
Give me interminable eyes! give me women! give me comrades and lovers by the thousand!
Let me see new ones every day! let me hold new ones by the hand every day!
Give me such shows! give me the streets of Manhattan!
Give me Broadway, with the soldiers marching – give me the sound of the trumpets and drums!
(The soldiers in companies or regiments – some, starting away, flush'd and reckless;
Some, their time up, returning, with thinn'd ranks – young, yet very old, worn, marching, noticing nothing;)

II.

Păstrează-ți splendidul, luminosul soare,
Păstrează-ți și pădurile, o, Natură, și liniștile lor ascunzișuri,
Păstrează-ți câmpurile de trifoi, ogoarele și livezile tale,
Păstrează-și lanurile de grâu bogat și zumzet de albine în septembrie;
Mie dă-mi chipuri și străzi, dă-mi aceste fantome ce neîncetat lunecă pe trotuare,
Dă-mi ochi la infinit! dă-mi femei! dă-mi, cu miile, camarazi și îndrăgostiți!
Lasă-mă să văd în fiecare zi alții! Lasă-mă zilnic să țin alte mâini într-a mea!
Dă-mi asemenea priveliști! Dă-mi străzile Manhattanului!
Dă-mi Broadwayul cu soldații în marș, dă-mi sunetul tobelor și-al trompetelor!
(Soldați în companii sau regimente, plecând rigizi și îmbujorați la față;
alții înapoindu-se după ce și-au făcut datoria, cu rândurile rărite,
tineri, totuși bătrâni, uzați, mergând în marș, dar nevăzând nimic în jurul lor!);

—Give me the shores and the wharves heavy-fringed with the black ships!

O such for me! O an intense life! O full to repletion, and varied! The life of the theatre, bar-room, huge hotel, for me!

The saloon of the steamer! the crowded excursion for me! the torch-light procession!

The dense brigade, bound for the war, with high piled military wagons following;

People, endless, streaming, with strong voices, passions, pageants;

Manhattan streets, with their powerful throbs, with the beating drums, as now;

The endless and noisy chorus, the rustle and clank of muskets, (even the sight of the wounded;)

Manhattan crowds, with their turbulent musical chorus — with varied chorus, and light of the sparkling eyes;

Manhattan faces and eyes forever for me.

—Dă-mi țărmurile și cheiurile tivite cu ciucuri grei de negre corăbii!

O, fie ale mele toate acestea! O, fie a mea viață intensă, o viață plină, peste margini, diversă!

Viața de teatru, de bar, de mari hoteluri — iată lumea mea!

Sala de mese a vaporului, îmbulzeala excursiilor, paradele cu torțe!

Brigada în număr, gata să plece pe câmpul de luptă, urmată de vagoanele militare arhipline;

Oameni, nesfârșit de mulți oameni, venind în valuri, cu voci puternice, cu pasiuni, cu fast!

Străzile Manhattanului cu vibrația lor puternică, cu bătaia tobelor, ca în clipa aceasta;

Nesfârșitul, asurzitorul vacarm, vâjâitul și clinchetul muschetelor, (chiar și priveliștea răniților);

Mulțimile Manhattanului, turbulentul cor muzical, variatul lor cor și lumina din ochii scânteietori;

Chipurile și ochii Manhattanului, fie ale mele pe vecie.

Broadway

What hurrying human tides, or day or night!
What passions, winnings, losses, ardors, swim thy waters!
What whirls of evil, bliss and sorrow stem, thee!
What curious questioning glances – glints of love!
Leer, envy, scorn, contempt, hope, aspiration!
Thou portal – thou arena – thou of the myriad long-drawn
lines and groups!
(Could but thy flagstones, curbs, facades tell their inimitable
tales);
Thy windows, rich and huge hotels – thy side-walks wide;
Thou of the endless sliding, mincing, shuffling feet!
Thou, like the parti-colored world itself – like infinite, teeming,
mocking life!
Thou visor'd, vast, unspeakable show and lesson!

Broadway

Ce valuri de oameni grăbiți, fie că-i noapte ori zi!
Ce patimi, câștiguri și pierderi, ce ardori vin pe apele tale!
Ce mecanism al neliniștii, al binecuvântării și al răului te pune-
n mișcare?
Ce străfulgerări de iubire, ce-ntrebătoare, bizare, disprețuitoare
sau luminoase îndemnuri porți în priviri,
Portal și arenă a nesfârșitelor valuri și cete_
Pavajul, colțurile străzilor, fațadele caselor tale,
Impunătoarele, bogate ferestre, imensele tale hoteluri, largile
tale trotuare.
De-ar putea spune neasemuitele lor povești!
Cu pasul tău lunecos, cu pasul ce sfărâmă sau cu grijă ocolește,
Tu – asemenea lumii – cu viață infinită, rodnică, batjocoritoare,
Tu, vastă, tainică, nespūsă imagine și-nvățătură.

On My Way a Moment I Pause

On my way a moment I pause;
Here for you! And here for America!
Still the Present I raise aloft—Still the Future of The State I
harbinger, glad and sublime
And for the Past, I pronounce what the air holds of the red
aborigines.
The red aborigines!
Leaving natural breaths, sounds of rains and winds, calls as of
birds and animals in the woods,
—syllabled to us for names;
Okonee, Koosa, Ottawa, Monongahela, Sauk, Natchez,
Chattahoochee,
Kaqueta, Oronoco,
Wabash, Miami, Saginaw, Chippewa, Oshkosh, Walla-Walla;
Leaving such to the States, they melt, they depart, charging the
water and the land with names.

Din drumul meu mă opresc o clipă

Din drumul meu mă opresc, o clipă
Pentru tine! Pentru America!
Tot mai slăvesc prezentul—tot mai vestesc Statelor un viitor
sublim
Și, privind spre trecut, spre indigenii cei roșii rostesc vorbe de
care văzduhul e plin.
Indigeni roșii!
Suflare vie, ropot de ploi și zăpezi, strigăt de paseri și animale
în pădure
— pentru noi, silabe și nume:
Okonee, Koosa, Ottava, Monongahela, Sauk, Natchez,
Cattahoocee,
Kaqueta, Orinoco,
Wabash, Miami, Saginaw, Chippewa, Oshkosh, Walla Walla.
Ei se topesc, se pierd, lăsând Statelor asemenea amintiri,
împânzind cu nume pământul și apele.

I Will Take an Egg out of the Robin's Nest

I will take an egg out of the robin's nest in the orchard,
I will take a branch of gooseberries from the old bush in the
garden, and go and preach to the world;
You shall see I will not meet a single heretic or scorner,

You shall see how I stump clergymen, and confound them,
You shall see me showing a scarlet tomato, and a white pebble
from the beach.

Voi lua un ou din cuibul prigorului

Voi lua un ou din cuibul prigorului din livadă
O rămurea de coacăze din grădină, și voi pleca să predic lumii;
Veți vedea că n-am să-ntâlnesc un singur eretic sau pe cineva
care să-și râdă de mine;

Veți vedea că-i voi întrece pe preoți și-i voi rușina
Cu un fruct roșu ca macul și o piatră albă pe plajă.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

36

Considerations on Justice

Thought of Justice—As if Justice could be anything but the
same ample law, expounded by natural judges
and saviors,
As if it might be this thing or that thing, according to decisions.

Gând despre dreptate

Gând despre Dreptate—ca și când Dreptatea ar fi altceva decât
aceeași vastă lege deslușită de judecata firească și de către
înțelepți,
Ca și când ar fi un lucru oarecare, în privința căruia pot fi luate
hotărâri...

Laws for Creations

Laws for Creations,
For strong artists and leaders – for fresh broods of teachers, and
perfect literats for America,
For noble savans, and coming musicians.
All must have reference to the ensemble of the world, and the
compact truth of world;
There shall be no subject too pronounced – All works shall
illustrate the divine law of indirections.
What do you suppose Creation is?
What do you suppose will satisfy the Soul, except to walk free,
and own no superior?
What do you suppose I would intimate to you in a hundred
ways, but that man or woman is as good as God?
And that there is no God any more divine than Yourself?
And that that is what the oldest and newest myths finally mean?
And that you or any one must approach Creations through such
laws?

Legi de creație

Legi de creație pentru artiștii plini de vigoare,
Pentru conducători, pentru tinerii profesori,
Pentru literații autentici ai Americii,
Pentru nobilii savanți, pentru muzicienii de mâine:
Totul, la-ntreaga lume să se refere, la adevărurile cele mai
dense;
Nici un subiect nu-i prea vechi; mărturia divinei legi a
interpretării să fie orice lucrare.
Ce vă-nchipuiți, oare, că este creația?
Ce credeți, oare, că e mulțumirea spiritului, decât a fi liber,
sieși unic stăpân?
Și ce alta credeți că vreau să vă deslușesc într-o sută de feluri,
Decât identitatea bărbatului și a femeii cu Dumnezeu,
Și că nici El nu-i altceva decât tot parte din Divinitate, ca și
voi,
Că asta vor să spună, până la urmă, miturile vechi și cele noi,
Și că voi și toți ceilalți, în spiritul acestor legi trebuie să creați?

I Dream'd in a Dream

I dream'd in a dream, I saw a city invincible to the attacks
of the whole rest of the earth;
I dream'd that was the new City of Friends;
Nothing was greater there than the quality of robust love –
it led the rest;
It was seen every hour in the actions of the men of that city,
And in all their looks and words.

Adormind, am visat o cetate...

Adormind, am visat o cetate de nebiruit, de nebiruit cu toate
asalturile lumii întregi,
Am visat Noua Cetate a Prieteniei;
N-avea nimic mai de preț decât iubire puternică, în toate ea hotăra,
În orice clipă și-n orice faptă a locuitorilor acestei cetăți se-oglindea
Ca și-n privirile și vorbele lor.

The Body is Sacred

The man's body is sacred, and the woman's body is sacred;
No matter who it is, it is sacred
Is it a slave? Is it one of the dull-faced immigrants just landed on the wharf?
Each belongs here or anywhere, just as much as the well-off — just as much as you;
Each has his or her place in the procession.
(All is a procession;
The universe is a procession, with measured and beautiful motion.)
Do you know so much yourself, that you call the slave or the dull-face ignorant?
Do you suppose you have a right to a good sight, and he or she has no right to a sight?
Do you think matter has cohered together from its diffuse float — and the soil is on the surface, and water runs, and vegetation sprouts,
For you only, and not for him and her?
A man's Body at auction;

Trupul e sacru

Trupul bărbatului e sacru și sacru e trupul femeii,
Sacru e trupul lor, oricine ar fi ei.
Trupul sclavului? Al emigrantului cu fața năucă, acum debarcat?
Oricare-i la fel cu cel mai avut — cu tine însuși la fel.
Fiecare, bărbat sau femeie, în procesiune are locul său.
(Căci totul e o procesiune;
O procesiune e universul în ordonată, splendidă mișcare).
Atât de multe știi, de-l numești prost pe sclav sau pe emigrantul cu fața năucă?
Crezi că ai mai mult drept decât el la priveliști senine?
Crezi că materia s-a ales din haos, că scoarța pământului rânduiește deasupra-i că apele curg și plantele toate răsar doar pentru tine și nu pentru el sau ea, deopotrivă?
La licitație e trupul unui bărbat!
Să-l ajut pe licitator; ciracul lui nici pe jumătate cât mine nu știe:

I help the auctioneer – the sloven does not half know his business.
Gentlemen, look on this wonder!
Whatever the bids of the bidders, they cannot be high enough for it;
For it the globe lay preparing quintillions of years, without one
animal or plant;
For it the revolving cycles truly and steadily roll'd.
In this head the all-baffling brain;
In it and below it, the making of heroes.
Examine these limbs, red, black, or white – they are so cunning in
tendon and nerve;
They shall be stript, that you may see them.
Exquisite senses, life-lit eyes, pluck, volition,
Flakes of breast-muscle, pliant back-bone and neck, flesh not flabby,
good-sized arms and legs,
And wonders within there yet.
Within there runs blood,
The same old blood!
The same red-running blood!
There swells and jets a heart – there all passions, desires, reachings,
aspirations;
Do you think they are not there because they are not express'd in

Priviți, domnilor, această minune!
Nu-i prețul prea mare, oricât ați da:
Cvintilioane de ani pământul, fără plante sau animale, s-
a pregătit s-o primească,
Pentru ea, statornic și fără greș, ciclurile s-au repetat.
În cap poartă cerul ce toate le stăpânește;
În trupul și-n mintea-i erorii se zămislesc.
Priviți membrele acestea negre, roșii, sau albe; tari sunt
legăturile și nervii lor;
Jupui-ți-le, ca să le puteți vedea mai bine:
Simțuri perfecte, ochi vii, curaj și vorbă isteață,
Mușchi în straturi, suplă șira spinării, ceafa la fel, carnea
tare, brațe,
picioare bine proporționate,
Și-n ele, câte minuni!...
În ele sângele curge,
Același sânge dintotdeauna!
Același roșu izvor de sânge!
Aici se umple inima și pulsează, țâșnesc pasiunile,
izbânzile, dorințele toate
Crezi că lor le lipsesc pentru că ei nu trăiesc în palate ?

parlors and lecture-rooms?
This is not only one man – this is the father of those who shall be
fathers in their turns;
In him the start of populous states and rich republics;
Of him countless immortal lives, with countless embodiments and
enjoyments.
A woman's body at auction!
Have you ever loved the Body of a woman?
Your mother – is she living? Have you been much with her? And
has she been much with you?
Your father – where is your father?
Do you not see that these are exactly the same to all, in all nations
and times, all over the earth?

Ce vezi nu-i doar un singur om, e tatăl acelor ce părinți
vor fi;
În el e începutul țărilor populate, al republicilor bogate,
Din el purced nemuritoare, nenumărate vieți cu
nesfârșite-nfățișări și bucurii.
La licitație e un trup de femeie!
Ai iubit vreodată trupul femeii?
Mama îți mai trăiește? I-ai fost aproape, și ea aproape ți-
a fost?
Dar tatăl tău – unde-i acum?
Nu vezi că suntem la fel pretutindeni,
Toate națiunile, în toate timpurile,
Cât e de mare pământul?

One's-Self I Sing

One's-Self I sing, a simple separate person,
Yet utter the word Democratic, the word En-Masse.

Of physiology from top to toe I sing,
Not physiognomy alone nor brain alone is worthy for the
Muse, I say the Form complete is worthier far,
The Female equally with the Male I sing.

Of Life immense in passion, pulse, and power,
Cheerful, for freest action form'd under the laws divine,
The Modern Man I sing.

Cânt omul

Cânt omul — un simplu om — detașat de mulțime,
Deși rostesc cuvântul Democratic, *en masse*.

Cânt fiziologia de la un capăt la altul;
Nu numai înfățișarea sau mintea sunt demne de-o muză: eu
cred că întreaga făptură mai demnă-i de ea.
Făptura femeii și cea a bărbatului, deopotrivă le cânt.

De viață plină de pasiune, vibrație și forță,
Sub semnul divinelor legi, spre libere-nfăptuiri, cu dragoste
făurit,
Pe Omul Modern îl cânt.

I Believe a Leaf of Grass

I believe a leaf of grass is no less than the journey-work of the stars,
And the pismire is equally perfect, and a grain of sand, and the egg of the wren,
And the tree-toad is a chef-d'oeuvre for the highest,
And the running blackberry would adorn the parlors of heaven,
And the narrowest hinge in my hand puts to scorn all machinery, [...]
And a mouse is miracle enough to stagger sextillions of infidels.

Cred că un fir de iarbă

Cred că un fir de iarbă nu-i mai prejos decât o stea care-și urmează calea,
Că o furnică e la fel de perfectă ca un bob de nisip sau ca oul ciocănitorei;
Că broasca țestoasă-i o capodoperă sublimă,
O dudă obișnuită – podoabă pentru cerești încăperi.

Cea mai mică încheietură a mâinii mele iscă gelozia oricărui mecanism,
Și un șoricel cuprinde atâta miracol, că milioane de necredincioși se sfințesc văzându-l,

Walt Whitman's Caution

To The States, or any one of
them, or any city of The
States, Resist much, Obey
little,
Once unquestioning obedience,
once fully enslaved,
Once fully enslaved, no nation,
race, city, of this earth,
ever afterward resumes
its liberty. —

Walt Whitman vă previne

Către State, sau Către oricare dintre
ele, sau Către orișice oraș din
State, Rezistați cât mai mult, supuneți-vă
cât mai puțin,
Cine acceptă supunerea fără să-ntrebe,
va fi cu desăvârșire robit,
Odată cu desăvârșire robită, nici o națiune,
stat, sau oraș de pe pământ,
nu-și mai redobândește, în veci,
libertatea. —

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

45

True Conquerors

Old farmers, travelers, workmen (no matter how crippled or bent,
Old sailors, out of many a perilous voyage, storm and wreck,
Old soldiers from campaigns, with all their wounds, defeats and scars;
Enough that they've survived at all – long life's unflinching ones!
Forth from their struggles, trials, fights, to have emerged at all – in that alone,
True conquerors o'er all the rest.

Adevărații cuceritori

Bătrâni fermieri, pribegi, lucrători (nu importă cât de încovoiați sau schilozi),
Bătrâni marinari care ați scăpat din multe, primejdioase călătorii, din furtuni și naufragii,
Bătrâni ostași din campanii, cu toate rănilor, înfrângerile și temerile voastre,
Destul că ați putut supraviețui încercărilor, voi, neșovăitorii, o-nțreagă, îndelungată viață;
Chiar și numai pentru a fi ieșit la liman din luptele, încercările, căile străbătute, chiar și numai pentru acestea,
Sunteți adevărații biruitori asupra tuturor celorlalți.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

46

In Former Songs

In former songs Pride have I sung, and Love, and passionate,
joyful Life,
But here I twine the strands of Patriotism and Death.
And now, Life, Pride, Love, Patriotism and Death,
To you, O FREEDOM, purport of all!
(You that elude me most—refusing to be caught in songs of
mine,)
I offer all to you.

În cântecele mele

În cântecele mele am cântat mândria, și iubirea, și viața plină
de pasiune, de bucurie,
Dar azi împletesc laolaltă Patriotismul și Moartea.
Și acum: viață, mândrie, patriotism și moarte,
Ție, O, LIBERTATE, Țel ultim al tuturor,
Tu, care mă ocolești cel mai mult, nevrând să fii închisă în
vreunul din cântecele mele,
Ție ți le dau toate.

Out of the Rolling Ocean the Crowd

Out of the rolling ocean the crowd came a drop gently to me,
Whispering, I love you, before long I die,
I have travell'd a long way merely to look on you to touch you,
For I could not die till I once look'd on you,
For I fear'd I might afterward lose you.
Now we have met, we have look'd, we are safe,
Return in peace to the ocean my love,
I too am part of that ocean, my love, we are not so much
separated,
Behold the great rondure, the cohesion of all, how perfect!
But as for me, for you, the irresistible sea is to separate us,
As for an hour carrying us diverse, yet cannot carry us diverse
forever;
Be not impatient — a little space — know you I salute the air, the
ocean and the land,
Every day at sundown for your dear sake, my love.

Din oceanul clocotitor

Din oceanul clocotitor, nemăsurat, o picătură veni sfielnic spre
mine
Șoptind: te iubesc, curând n-om mai fi,
Vin de departe, doar să te văd, să te-ating doar,
Nu puteam pieri fără să-ți văd chipul o dată măcar,
Căci, altfel, poate aveam să te pierd pentru totdeauna.
— Iată: ne-am întâlnit, ne cunoaștem, suntem mântuiți;
Liniștită, întoarce-te în ocean, iubirea mea;
Și eu sunt parte din el, iubirea mea — cu totul despărțiți nu
suntem —
Privește marea sferă — perfecta înlanțuire universală,
Ni-e însă dat curentul de neînfrânt să ne despartă,
Spre alte zări vreme de-un ceas doar să ne poarte — nu pentru
totdeauna.
Și-n astă scurtă clipă — nu fi nerăbdătoare — să știi:
Zilnic, în asfințit, salut văzduhul, oceanul, și pământul,
De dragul tău, iubirea mea.

Darest Thou Now, O Soul

Darest thou now, O Soul,
Walk out with me toward the Unknown Region,
Where neither ground is for the feet, nor any path to follow?

No map, there, nor guide,
Nor voice sounding, nor touch of human hand,
Nor face with blooming flesh, nor lips, nor eyes, are in that
land.

I know it not, O Soul;
Nor dost thou – all is a blank before us;
All waits, undream'd of, in that region – that inaccessible land.

Till, when the ties loosen,
All but the ties eternal, Time and Space,
Nor darkness, gravitation, sense, nor any bounds, bound us.

Then we burst forth – we float,

O, suflete, cutezi acum?

O, suflete, cutezi acum
Să pleci cu mine spre Tărâmul Neștiut,
Unde pasul n-atinge pământul și unde-s pierdute căările?

Unde nu e hartă, nici călăuză,
Unde glas nu răsună, nici mâini omenești nu te-ating,
Nici obraji nu înfloresc; în țara unde nu există ochi, nici buze.

O, suflete, eu n-o cunosc și n-o cunoști nici tu –
Totul e gol dinainte-ne, totul nevisat pe-acest Tărâm,
În astă ferecată țară în care totu-i așteptare.

Până când legăturile slăbesc,
Toate legăturile, afară de cele eterne, Timp și Spațiu,
Și nici întunericul, nici legea gravitației, nici simțurile, și nici o
altă lege nu mai are preț.

Atunci vom înainta, plutind în Timp și Spațiu, o, suflete,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

49

In Time and Space, O Soul – prepared for them;
Equal, equipt at last – (O joy! O fruit of all!) them to fulfil, O
Soul.

– egali și vrednici – pregătiți în sfârșit
(O, bucurie! O, rod a toate!) să-mplănim Timpul și Spațiul, o,
sufletul meu.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Others May Praise What They Like

Others may praise what they like;
But I, from the banks of the running Missouri, praise nothing
in art
or aught else,
Till it has well inhaled the atmosphere of this river, also the
western prairie-scent,
And exudes it all again.

Slăvească alții...

Slăvească alții tot ce vor vrea,
Însă eu, cel de pe țărmul repedelui Missouri, nimic nu slăvesc,
fie în artă, fie în altele,
Ce n-a respirat adânc atmosfera acestui fluviu și mireasma
preriilor din vest,
Și nu știe, întregi, din nou să le exale.

Yonnondio

A song, a poem of itself – the word itself a dirge,
Amid the wilds, the rocks, the storm and wintry night,
To me such misty, strange tableaux the syllables calling up;
Yonnondio – I see, far in the west or north, a limitless ravine,
with plains and mountains dark,
I see swarms of stalwart chieftains, medicine-men, and
warriors,
As flitting by like clouds of ghosts, they pass and are gone in
the twilight.
(Race of the woods, the landscapes free, and the falls!
No picture, poem, statement, passing them to the future:)
Yonnondio! Yonnondio! – unlimn'd they disappear;
To-day gives place, and fades – the cities, farms, factories fade;
A muffled sonorous sound, a wailing word is borne through
the air for a moment,
Then blank and gone and still, and utterly lost.

Yonnondio

Poem și melodie, cuvântul însuși e un cânt de jale,
Silabele lui îmi evocă viziuni bizare de stânci, furtuni, pustiuri,
nopti cu vânt,
Yonnondio – departe la nord sau la vest văd munți și câmpii
întunecate, prăpăstii fără sfârșit;
Cete de vajnici haiduci, luptători și vraci, lunecând în preajmă-
mi ca nori fantomatici, pierzându-se-n asfințit.
Rasă de fii ai codrilor, ai întinderilor vaste, ai căderilor de ape,
n-ați lăsat viitorului nici o imagine, nici o mărturie, și nici un
cânt...
Yonnondio! Yonnondio! Nezugrăviți de nimeni se trec....
Ziua de azi își croiește drum, și-apoi dispăre; orașe, ferme,
fabrici dispar.
Un sunet înăbușit dar solemn, o vorbă tânguitoare se naște în
spațiu pentru o clipă, apoi totul e iar gol, tăcut, apus, și pe vecie
pierdut.

Song of Myself. Part 6

A child said What is the grass? fetching it to me with full hands;
How could I answer the child? I do not know what it is any more
than he.

I guess it must be the flag of my disposition, out of hopeful
green stuff woven.

Or I guess it is the handkerchief of the Lord,
A scented gift and remembrancer designedly dropt,
Bearing the owner's name someway in the corners, that we may
see and remark, and say Whose?

Or I guess the grass is itself a child, the produced babe of the
vegetation.

Or I guess it is a uniform hieroglyphic,
And it means, Sprouting alike in broad zones and narrow zones,
Growing among black folks as among white,
Kanuck, Tuckahoe, Congressman, Cuff, I give them the same, I
receive them the same.

And now it seems to me the beautiful uncut hair of graves.

Tenderly will I use you curling grass,

It may be you transpire from the breasts of young men,

It may be if I had known them I would have loved them,

It may be you are from old people, or from offspring taken soon

Cu mâinile pline de iarbă

Cu mâinile pline de iarbă, spuse un copil: Iarba, ce-i oare?

Ce puteam să-i răspund – știu eu mai mult decât el?

Poate că, țesut din firul verde al speranței, e însuși stindardul
meu,

Poate că e batista lui Dumnezeu, darul înmiresmat al aducerii
aminte, dinadins pierdut pe pământ, cu numele Lui scris într-
un colț ca, văzându-l, să-l luăm în seamă

Și să spunem: al cui este, al cui?

În clipa asta, iarba îmi pare părul lung și frumos al
mormintelor

Iarbă unduindă, cu dragoste te voi culege, cum crești din
piepturile bărbaților tineri pe care i-aș fi iubit, poate, de-i
cunoaștem;

Sau cum crești din trupuri bătrâne, și din femei, și din copiii
cei scoși înainte de vreme din pânțele matern;

Pânțele matern ești tu acum.

Ce crezi c-au devenit bărbații tineri și cei bătrâni?

Ce crezi c-au devenit femeile și copiii?

out of their mothers' laps,
And here you are the mothers' laps.
This grass is very dark to be from the white heads of old
mothers,
Darker than the colorless beards of old men,
Dark to come from under the faint red roofs of mouths.
O I perceive after all so many uttering tongues,
And I perceive they do not come from the roofs of mouths for
nothing.
I wish I could translate the hints about the dead young men and
women,
And the hints about old men and mothers, and the offspring
taken soon out of their laps.
What do you think has become of the young and old men?
And what do you think has become of the women and chil-
dren?
They are alive and well somewhere,
The smallest sprout shows there is really no death,
And if ever there was it led forward life, and does not wait at
the end to arrest it,
And cease'd the moment life appear'd.
All goes onward and outward, nothing collapses,
And to die is different from what any one supposed, and
luckier.

Trăiesc cu toții pe undeva, și le e bine,
Și-un mugur firav dovedește că moarte deplină nu este,
Și chiar de-ar fi, spre viață poartă, nu-i așteaptă sfârșitul spre
a o-ncătușa
Iar unde viața se-arată, moartea se oprește în loc.
De ce-aș dori să-l văd pe Dumnezeu altfel decât acum?
Văd o parte din El în orice oră și-n orice clipă a orelor,
Pe chipul tuturor bărbaților și femeilor, pe chipul meu în
oglindă;
Veștile Lui le găsesc pe stradă și fiecare îi poartă semnătura –
Nici nu le ridic, căci ori pe unde aş umbla, altele în faţă-mi se
vor ivi, acum și pururea.
Credința mea e cea mai mare și cea mai umilă dintre credințe:
Cuprinde slava veche, cea nouă, și slăvile dintre ele;
Cuprinde speranța că, după cinci mii de ani, voi fi iar pământ,
Ascultând răspunsul oracolului, slăvind zeii, salutând soarele.

A Carol of Harvest, for 1867

1

A song of the good green grass!
A song no more of the city streets;
A song of farms – a song of the soil of fields.

A song with the smell of sun-dried hay, where the nimble pitchers handle the
pitch-fork;
A song tasting of new wheat, and of fresh-husk'd maize.

2

For the lands, and for these passionate days, and for myself,
Now I awhile return to thee, O soil of Autumn fields,
Reclining on thy breast, giving myself to thee,
Answering the pulses of thy sane and equable heart,
Tuning a verse for thee.
[...]

5

Cântec de seceriș

Un cântec despre iarba bună și verde;
Un cântec care nu mai spune despre străzile
orașului;
Un cântec despre ferme și câmpii.
Un cântec cu miros de fân răscolit în care
sprinteni cosașii se-avântă;
Un cântec cu gust de grâu nou și de porumb
dezghiocat.

Pentru pământ, pentru aceste zile pline de-
ardoare, și pentru mine însumi
Mă-ntorc acum o clipă la tine, țărână a ogorului
toamna,
De sânul tău alipindu-mă, dăruindu-mă ție,
Răspunzând bății inimii tale sănătoase și egale,
Intonându-ți un imn.

When late I sang, sad was my voice;
Sad were the shows around me, with deafening noises of hatred, and smoke
of conflict;
In the midst of the armies, the Heroes, I stood,
Or pass'd with slow step through the wounded and dying.

But now I sing not War,
Nor the measur'd march of soldiers, nor the tents of camps,
Nor the regiments hastily coming up, deploying in line of battle.

No more the dead and wounded;
No more the sad, unnatural shows of War.

Ask'd room those flush'd immortal ranks? the first forth-stepping armies?
Ask room, alas, the ghastly ranks – the armies dread that follow'd.

[...]

7

But on these days of brightness,
On the far-stretching beauteous landscape, the roads and lanes, the high-piled
farm-wagons, and the fruits and barns,
Shall the dead intrude?

De-a pururi, pe scena aceasta, dramă calmă,
divină, se reprezintă în fiecare an
Cu procesiuni mărețe, cu cântec de paseri și
răsărit de soare: cea mai tare hrană a sufletului
și cea mai înviorătoare.
Cântam până mai ieri și vocea mea era întristată;
Jalnice lucruri în juru-mi vedeam, asurzitorul
vuiet al urii, perdeaua de ceață a-nclășărilor:
Eram în mijlocul armatelor și al eroilor,
Sau călcam, cu pas plin de grijă, printre
muribunzi și răniți.

Dar acum nu cânt nici pasul cadențat al
soldaților, nici cortul popasului,
Nici regimentele ce-n goană soseau, împărțindu-
se-n rânduri de luptă;
Nu-i mai evoc pe cei morți sau răniți,
Nici jalnicele, nefireștile priveliști ale războiului.

În aceste zile luminoase, în peisajul vast și
frumos ce se-ntinde până departe la orizont,

Ah, the dead to me mar not — they fit well in Nature;
They fit very well in the landscape, under the trees and grass,
And along the edge of the sky, in the horizon's far margin.

Nor do I forget you, departed;
Nor in winter or summer, my lost ones;
But most, in the open air, as now, when my soul is rapt and at peace — like
pleasing phantoms,
Your dear memories, rising, glide silently by me.
[...]

8
I saw the day, the return of the Heroes;
(Yet the Heroes never surpass'd, shall never return;
Them, that day, I saw not.) 75

I saw the interminable Corps — I saw the processions of armies,
I saw them approaching, defiling by, with divisions,
Streaming northward, their work done, camping awhile in clusters of mighty
camps.

În fața drumurilor, a lanurilor, a vagoanelor
încărcate la ferme, a fructelor și a hambarelor
pline,
Ce să caute morții?

Ah! nu vreau să-i mai știu — ei își au locul lor în
natură,
Își au locul lor în peisaj, sub copaci, și în iarbă,
Și pe cer, de-a lungul marginii orizontului, sunt
înșiruiți.

Nu vă uit nici vara, nici iarna, pe voi cei plecați,
cei pierduți,
Dar acum, când sufletul mi-e fermecat, liniștit,
Fantome dragi, îmi apare scumpa voastră
amintire
Și-ncet lunecă pe-alături de mine.

Topiți-vă, topiți-vă armate, risipiți-vă, soldați în
haine albastre,
Hotărâți-vă: renunțați pentru totdeauna la arme

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

57

No holiday soldiers! – youthful, yet veterans;
Worn, swart, handsome, strong, of the stock of homestead and workshop,
Harden'd of many a long campaign and sweaty march,
Inured on many a hard-fought, bloody field.
9 [...]
Melt, melt away, ye armies! disperse, ye blue-clad soldiers!
Resolve ye back again – give up, for good, your deadly arms;
Other the arms, the fields henceforth for you, or South or North, or East or
West,
With saner wars – sweet wars – life-giving wars.

ucigătoare,
Alte arme de-aici înainte fie ale voastre: arme
pentru ogoare,
Fie ele la sud, la nord, la est, sau la vest.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

58

Herman Melville

[1819-1891]

Herman Melville, autorul tulburătorului roman *Moby Dick*, a scris și alte romane și nuvele: *Typee*, *White Jacket*, *Pierre* dar, ca poet, a început să fie prețuit târziu, abia în ultimele trei decenii de viață. În poemele sale din *Battle Pieces* (*Poeme de luptă*), 1866, *John Marr and Other Sailors* (*John Marr și alți marinari*), 1888, se regăsește, concentrat, același fior de mister și dezlănțuită fantezie de care sunt impregnate romanele sale.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Portent

Hanging from the beam,
Slowly swaying (such the law),
Gaunt the shadow on your green,
Shenandoah!
The cut is on the crown
(Lo, John Brown),
And the stabs shall heal no more.

Hidden in the cap
Is the anguish none can draw;
So your future veils its face,
Shenandoah!
But the streaming beard is shown
(Weird John Brown),
The meteor of the war.

Prevestirea

Aninat de o rază,
Legănându-se-ncet (după legea sa),
Umbră firavă pe verdele tău,
Shenandoah!
Junghetura e-n coroană
(Iat-o, John Brown),
Și rănila nu se vindecă niciodată.

Ascunsă în țeastă
E spaima pe care nimeni n-o poate-alunga;
Viitorul tău își acoperă fața c-un vâl,
Shenandoah!
Dar vârful săgeții a pornit
(Ia seama, John Brown),
A țâșnit meteorul războiului.

The Maldive Shark

About the Shark, phlegmatical one,
Pale sot of the Maldive sea,
The sleek little pilot-fish, azure and slim,
How alert in attendance be.
From his saw-pit of mouth, from his charnel of maw
They have nothing of harm to dread,
But liquidly glide on his ghastly flank
Or before his Gorgonian head;
Or lurk in the port of serrated teeth
In white triple tiers of glittering gates,
And there find a haven when peril's abroad,
An asylum in jaws of the Fates!
They are friends; and friendly they guide him to prey,
Yet never partake of the treat —
Eyes and brains to the dotard lethargic and dull,
Pale ravener of horrible meat.

Rechinul din Marea Maldive

Pe rechinul cu sânge rece,
Specie inferioară a Mării Maldive,
Netedul, micul, pește-pilot, azuriu și subțire,
Cu câtă atenție trebuie să-l însoțească!
De fierăstrăul gurii, de bolnița fălcilor
N-are de ce să se teamă,
Dar să luneci, ca apa, pe lângă flancu-i unduitor,
Sau prin fața capului său de Gorgonă,
Sau să pândești golful dinților strâns încleștați
Cu albe, lunecoase, triple grilaje,
Și-ncolțit de primejdii, acolo să cauți liman,
Azil să găsești chiar în colții Destinului!
Prietenii sunteți, prietenește-l îndrepti spre pradă,
Dar prada n-o-mpărți niciodată cu el —
Ochi și creier al pescuitorului letargic și amorțit,
Șters și avid de oribila hrană.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

61

Emily Dickinson

[1830-1886]

Emily Dickinson vede lumina zilei în 1830 la Amherst, Massachusetts, și se stinge în 1886, chiar în casa în care se născuse, după o viață ciudată, retrasă, din pricina unei mari iubiri la care a trebuit să renunțe. În privința operei, poeta a păstrat aceeași discreție ca și în privința vieții sale: cât a trăit n-a publicat decât patru poezii. Abia în 1890, la câțiva ani de la moartea ei, prietenii i-au editat un volum de versuri.

În 1924 au apărut, aproape simultan, trei cărți cu privire la strania poetă: *The Life and Letters of Emily Dickinson* (Viața și scrisorile lui Emily Dickinson) de Marthe Dickinson Bianchi, o rudă a poetei, *Complete Poems* (Opera poetică completă) și *Selected Poems of Emily Dickinson* (Poeme alese de Emily Dickinson) – antologie prefătată de Conrad Aiken. Entuziasmul trezit de publicarea acestor poeme a fost atunci fără precedent. Târzia consacrare și popularitate a „călugăriței de la Amherst” au fost dintre cele mai meritate: vederi înalte îi însuflețesc poemele, și cele mai simple fraze ale sale au accentul finalității.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

I Reckon When I Count at All

I reckon — When I count at all —
First — Poets — Then the Sun —
Then Summer — Then the Heaven of God —
And then — the List is done —

But, looking back — the First so seems
To Comprehend the Whole —
The Others look a needless Show —
So I write — Poets — All —

Their Summer — lasts a solid Year —
They can afford a Sun
The East — would deem extravagant —
And if the Further Heaven —

Be Beautiful as they prepare
For Those who worship Them —
It is too difficult a Grace —
To justify the Dream —

De număr, socotesc întâi poeții

De număr, socotesc întâi poeții,
Pe urmă soarele și vara,
Iar după vară, cerul —
Și asta ar fi tot.
Însă de recapitulez,
Poeții par să le cuprindă toate —
Pe ceilalți spectacolul nu prea-i interesează.
Spun, deci, poeți — și înțeleg tot ce e viață.
O vară ține pentru ei întregul an,
Și pot crea atâta soare cât știe cerul să cuprindă,
Iar dacă cerul, în sfârșit,
Ar fi pe-atâta de frumos, pe cât l-au prevestit poeții,
Celor ce cred în ei,
Le va fi-ndreptătit și visul trecător,
Spre binecuvântarea lor.

After Great Pain, a Formal Feeling Comes

After great pain, a formal feeling comes —
The Nerves sit ceremonious, like Tombs —
The stiff Heart questions 'was it He, that bore,'
And 'Yesterday, or Centuries before'?

The Feet, mechanical, go round —
A Wooden way
Of Ground, or Air, or Ought —
Regardless grown,
A Quartz contentment, like a stone —

This is the Hour of Lead —
Remembered, if outlived,
As Freezing persons, recollect the Snow —
First — Chill — then Stupor — then the letting go —

După o mare suferință

După o mare suferință urmează nepăsarea —
Nervii, înțepeniți, devin solemni ca mormintele,
Inima rigidă, se-ntreabă: M-a rănit? Chiar el?
Cu secole în urmă, sau n-a fost decât ieri?

Picioarele te poartă pe aspru drum, te duc
Prin nori sau prin Ce-ar-fi-putut-să-fie,
Și, fără să știi de unde și cum,
Ești cuprins de puternică amorțire.

Acesta e ceasul când te-ai schimbat, când ai biruit,
E ceasul neuitat. Ți-l amintești ca-mpietrirea-n zăpezi
Întâi — înfiorat, înfrigurat.
Apoi amorțit, dezlegat.

The Bee

Like trains of cars on tracks of plush
I hear the level bee:
A jar across the flowers goes,
Their velvet masonry

Withstands until the sweet assault
Their chivalry consumes,
While he, victorious, tilts away
To vanquish other blooms.

His feet are shod with gauze,
His helmet is of gold;
His breast, a single onyx
With chrysoprase, inlaid.

His labor is a chant,
His idleness a tune;
Oh, for a bee's experience
Of clovers and of noon!

Albina

Ca şiruri de vagoane ce-alunecă pe plus
Grăbesc albine lucrătoare,
Un zumzet ce alunecă pe floare
Este catifelata lor masonerie.

Şi ea rezistă pân' ce dulcele asalt
A consumat galanteria toată
Şi-apoi triumfătoare,
Albina zboară să seducă altă floare.

Picioarele îi sunt ascunse-n văluri,
Şi coifu-i e de aur;
Iar pieptul tot un singur onix
Bătut cu crisopraz.

Cântec îi este munca
Şi trândăvia, melodie;
De-ajuns pentru o trăire
De-amiezi şi de trifoi!

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

65

My River Runs to Thee

My River runs to thee —
Blue Sea! Wilt welcome me?
My River waits reply —
Oh Sea — look graciously —
I'll fetch thee Brooks
From spotted nooks —
Say — Sea — Take Me!

Spre tine undele mele grăbesc

Undele mele spre tine grăbesc
Albastră mare, mă vei primi?
Râurile mele așteaptă un răspuns.
O, mare, nu te încrunta!
Îți voi aduce izvoare
Din mult-împestrițate-ascunzători,
Răspunde-mi, primește-mă, mare!

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

66

Edwin Arlington Robinson

[1869-1935]

Triplu laureat al premiului Pulitzer, considerat cândva „cel mai mare poet în viață”, E.A. Robinson s-a născut la Head Tide, statul Maine și a studiat la Harvard.

Motivul liric din *Torrent of the Night Before* (*Torentul nopții trecute* – 1896) va fi dezvoltat un an mai târziu în primul volum important care îl consacără, *The Children of the Night* (*Copiii nopții*).

Impresionanta putere de fabulație de care dispune E.A. Robinson direcționează poetul spre exploatarea resurselor epicului. Baladele sale, remarcabile prin modernitatea construcției, creează o serie de tipuri de amploare dickensiană dintre care îl amintim doar pe celebrul *Captain Craig* (*Căpitanul Craig* – 1902). Aceeași pasiune pentru baladesc și în binecunoscutul său triplu ciclu al poemelor arthuriene: *Merlin* (1917), *Lancelot* și *The Three Taverns* (*Cele trei taverne* – 1920).

I se decernează Premiul Pulitzer în 1921, 1925 și 1927 pentru volumele *Collected Poems* (*Poeme alese*), *The Man Who Died Twice* (*Omul de două ori mort*) și *Tristram*.

Walt Whitman

The master-songs are ended, and the man
That sang them is a name. And so is God
A name; and so is love, and life, and death,
And everything. But we, who are too blind
To read what we have written, or what faith
Has written for us, do not understand:
We only blink, and wonder.
Last night it was the song that was the man,
But now it is the man that is the song.
We do not hear him very much to-day:
His piercing and eternal cadence rings
Too pure for us – too powerfully pure,
Too lovingly triumphant, and too large;
But there are some that hear him, and they know
That he shall sing to-morrow for all men,
And that all time shall listen.
The master-songs are ended? Rather say
No songs are ended that are ever sung,

Walt Whitman

Cânturile măiestre s-au sfârșit, iar cel
Ce le-a cântat, e-acum doar un nume. Și Dumnezeu
De asemenea-i un nume; așa cum e iubirea și viața, cum e
moartea,
Cum este totul. Dar noi, care suntem prea orbi
Spre a citi tot ce am scris sau ce credința, în locul nostru, a
păstrat
Nu înțelegem și, minunându-ne, clipim din ochi.
În noaptea ce-a trecut, cântecul era omul,
Însă acum, omul e cântec. Prea mult nu-l auzim:
Pătrunzătoarea și eterna sa cadență e prea pură,
Prea puternic pură pentru noi, prin dragostea prea vastă și
triumfătoare.
Dar sunt și unii care îl aud și știu
Că mâine pentru-ntreaga omenire va cânta
Și toate timpurile îl vor asculta.
Cânturile măiestre s-au sfârșit? Spuneți mai bine:
Cântul care o dată a răsunat n-are sfârșit

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

68

And that no names are dead names. When we write
Men's letters on proud marble or on sand,
We write them there forever.

Și numele niciodată nu mor. Când slova lor
Pe falnici marmure sau pe nisip o scriem,
O scriem ca acolo să rămână pe vecie.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

69

Cliff Klingenhagen

Cliff Klingenhagen had me in to dine
With him one day; and after soup and meat,
And all the other things there were to eat,
Cliff took two glasses and filled one with wine
And one with wormwood. Then, without a sign
For me to choose at all, he took the draught
Of bitterness himself, and lightly quaffed
It off, and said the other one was mine.
And when I asked him what the deuce he meant
By doing that, he only looked at me
And smiled, and said it was a way of his.
And though I know the fellow, I have spent
Long time a-wondering when I shall be
As happy as Cliff Klingenhagen is.

Cliff Klingenhagen

Cliff Klingenhagen m-a poftit la el la masă într-o zi,
Și, după ciorbă și friptură și ce mai fuse de mâncare,
Cliff luă și umplu două pahare
— Unul cu vin și celălalt cu o drojdie amară —
Apoi, fără un semn, și fără să mă lase să aleg,
Luă el paharul cu amar, îl dete peste gât făr' să clipească,
Și spuse că al meu e celălalt pahar.
Iar când îl întrebai ce naiba a vrut să-nsemne asta,
El mă privi c-un rânjel și spuse c-așa-i place lui.
Pe urmă, deși-l cunosc bine, cugetând îndelung, m-am întrebat,
De voi putea atât de fericit pe cât e Cliff, să fiu și eu vreodat'.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

70

Edgar Lee Masters

[1869-1950]

Edgar Lee Masters s-a născut la Garnette, statul Kansas. Formarea sa a fost înrăurită de lecturi din Poe, Keats, Shelley și Swinburne.

La douăzeci și nouă de ani a publicat primul său volum de versuri intitulat *A Book of Verse* (*O carte de poezie* – 1898). Editorul W.M. Reedy îi cere poetului, muritor de foame, să transcrie rezumativ, în proză, epigramele din *The Greek Anthology* (*Antologie greacă*) a lui J.W. Mackail; lucrând comanda aceasta, lui Edgar Lee Masters îi vine ideea de a-și transfigura amintirile de la Spoon River sub forma unor epitafuri revelatorii pretins scrise de cei peste 200 defuncți din cimitirul orașelului. Așa s-a născut capodopera poetului, *Spoon River Anthology* (1915), veritabilă „comedie umană” americană, prin excelență reprezentativă pentru poezia de meditație filosofică scrisă în nordul Noului Continent.

Printre celelalte opere ale poetului se mai disting *Songs and Satires* (*Cântece și Satire* – 1916), *Starved Rock* (*Stânca Flămândă* – 1919), *Domesday Book* (*Cartea judecății din urmă* – 1920).

Silence

I have known the silence of the stars and of the sea,
And the silence of the city when it pauses,
And the silence of a man and a maid,
And the silence of the sick
When their eyes roam about the room.
And I ask: For the depths,
Of what use is language?
A beast of the field moans a few times
When death takes its young.
And we are voiceless in the presence of realities –
We cannot speak.
A curious boy asks an old soldier
Sitting in front of the grocery store,
“How did you lose your leg?”
And the old soldier is struck with silence,
Or his mind flies away
Because he cannot concentrate it on Gettysburg.
It comes back jocosely

Tăcerea

Cunosc tăcerea stelelor și-a mării,
Tăcerea orașului, când s-a liniștit,
Tăcerea unui bărbat și a unei femei,
Și tăcerea pădurilor, în preajma vântului de primăvară,
Și tăcerea pentru care doar muzica găsește glas,
Și tăcerea bolnavilor, cu ochii rătăcind prin încăpere,
Și-ntreb: Pentru adâncimi oare e bună rostirea?
Animalul de pe câmp scoate câteva gemete
Când moartea îi ia puiul;
Noi, în fața realității suntem muți.
Un băiat curajos întreabă un soldat bătrân
Care se odihnește în fața băcăniei:
„Cum ți-ai pierdut piciorul?”
Și bătrânul ostaș e cuprins de tăcere,
Sau nu e în stare să-și adune gândurile,
Nu se poate concentra asupra luptelor de la Gettysburg –
O întoarcere în glumă
Și spune: „mi l-a mâncat ursul”.

And he says, "A bear bit it off."
And the boy wonders, while the old soldier
Dumbly, feebly lives over
The flashes of guns, the thunder of cannon,
The shrieks of the slain,
And himself lying on the ground,
And the hospital surgeons, the knives,
And the long days in bed.
But if he could describe it all
He would be an artist.
But if he were an artist there would be deeper wounds
Which he could not describe.
There is the silence of a great hatred,
And the silence of a great love,
And the silence of an embittered friendship.
There is the silence of a spiritual crisis,
Through which your soul, exquisitely tortured,
Comes with visions not to be uttered
Into a realm of higher life.
There is the silence of defeat.
There is the silence of those unjustly punished;

Și băiatul se miră, iar bătrânul ostaș
Retrăiește în tăcere, fără intensitate,
Fulgerarea armelor, bubuitul tunurilor,
Vuietul pătrunzător,
Și propria-i prăbușire la pământ,
Chirurgii de la spital, cuțitele
Și zilele lungi de zăcere.
Dar ca să le poată descrie,
Ar trebui să fie un artist,
Însă atunci, poate, ar avea răni și mai adânci,
Pe care nu le-ar putea descrie.
Cunosc apoi, tăcerea marilor uri
Și tăcerea marilor iubiri,
Și tăcerea adâncii liniști sufletești,
Și tăcerea prieteniei rănite.
Mai e tăcerea crizei spirituale
Datorită căreia sufletul, în chinuitoare desfătare,
Are viziuni ce nu pot fi proiectate
În ținuturile unei vieți mai înalte.
Există o tăcere a zeilor
Care se înțeleg între ei fără să-și vorbească.

And the silence of the dying whose hand
Suddenly grips yours.
There is the silence between father and son,
When the father cannot explain his life,
Even though he be misunderstood for it.
There is the silence that comes between husband and wife.
There is the silence of those who have failed;
And the vast silence that covers
Broken nations and vanquished leaders.
There is the silence of Lincoln,
Thinking of the poverty of his youth.
And the silence of Napoleon
After Waterloo.
And the silence of Jeanne d'Arc
Saying amid the flames, "Blessed Jesus" –
Revealing in two words all sorrows, all hope.
And there is the silence of age,
Too full of wisdom for the tongue to utter it
In words intelligible to those who have not lived
The great range of life.
And there is the silence of the dead.

Există o tăcere a înfrângerilor,
O tăcere a pedepsiților pe nedrept,
Și tăcerea muribunzilor, a căror mână
Se-nclăștează, deodată, pe a ta.
Și încă – tăcerea dintre tată și fiu,
Când tatăl nu-și poate justifica viața,
Chiar dacă, tăcând, ar fi rău înțeles.
Apoi tăcerea ce se așterne între soț și soție,
Tăcerea celor ce n-au izbândit,
Și vasta tăcere ce acoperă națiuni înfrânte
Și conducători ce au pierit.
Tăcerea lui Lincoln când se gândea la tinerețea lui sărmană,
Și tăcerea lui Napoleon,
După Waterloo.
Și tăcerea Jeannei d'Arc, murmurând printre flăcări:
„Binecuvântate Iisus”,
Dezvăluind în două cuvinte toată amărăciunea și toată
speranța.
Și mai e tăcerea vârstei înaintate,
Prea plină de-nțelepciune ca vorba s-o mai poată formula
Pe înțelesul celor ce n-au străbătut întinsele căi ale vieții.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

74

If we who are in life cannot speak
Of profound experiences,
Why do you marvel that the dead
Do not tell you of death?
Their silence shall be interpreted
As we approach them.

Și tăcerea morților;
Dacă noi, care trăim,
Nu putem vorbi despre întâmplările noastre cele mai adânci,
De ce să ne mirăm că morții nu ne spun nimic despre moarte?
Cu cât ne vom apropia de ei, vom desluși mai mult tăcerea lor.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Lucinda Matlock

I went to the dances at Chandlerville,
And played snap-out at Winchester.
One time we changed partners,
Driving home in the moonlight of middle June,
And then I found Davis.
We were married and lived together for seventy years,
Enjoying, working, raising the twelve children,
Eight of whom we lost
Ere I had reached the age of sixty.
I spun, I wove, I kept the house, I nursed the sick,
I made the garden, and for holiday
Rambled over the fields where sang the larks,
And by Spoon River gathering many a shell,
And many a flower and medicinal weed —
Shouting to the wooded hills, singing to the green valleys.
At ninety-six I had lived enough, that is all,
And passed to a sweet repose.
What is this I hear of sorrow and weariness,

Lucinda Matlock

Mă duceam să dansez la Chandlerville
Și la Winchester, unde jucam gajuri.
Odată, pe când ne-ntorceam acasă cu trăsura
Sub razele lunii iunie, am schimbat cavalerul.
Apoi, l-am cunoscut pe Davis —
Ne-am căsătorit și am trăit împreună șaptezeci de ani,
Lucrând, bucurându-ne, crescându-ne cei doisprezece copii,
Din care am pierdut opt înainte de a avea noi șaiszeci de ani.
Am tors, am țesut, am gospodărit, am îngrijit bolnavii, am
văzut de grădină
Și-am hoinărit sărbătoarea pe câmp să aud cântând ciocârlia,
Și pe malul fluviului Spoon, să privesc sălciile, florile, ierburile
de leac,
Am chiuit înspre colinele împădurite, cântând văilor verzi,
La nouăzeci și șase de ani trăisem destul — asta e tot —
Și trecui la dulce odihnă.
Ce se tot aude despre griji și necazuri
Despre mânie, nemulțumire, descurajare?

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

76

Anger, discontent and drooping hopes?
Degenerate sons and daughters,
Life is too strong for you –
It takes life to love Life.

Fii și fiice degenerate,
Viața e prea tare pentru voi:
Trebuie să treacă o viață să-nveți cum să o iubești.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Week-End by the Sea

I
Far off the sea is gray and still as the sky,
Great waves roar to the shore like conch shells water-groined.
With a flapping coat I step, brace back as the wind drags by;
No ship as far as the seam where the sea and the sky are joined.

I am watched from the hotel, I think. Who faces the cold?
Why does he walk alone? 'Tis a bitter day.
But I trade dreams with the sea, for the sea is old,
And knows the dreams of a heart whose dreams are gray.

Two apple trees alone in the waste on a sandy ledge,
Grappled and woven together with sprouts in a blackened
mesh,
They are dead almost at the roots, but nourish the sedge;
They are dead and at truce, like souls of outlived flesh.

I have startled a gull to flight. I thought him a wave:

Week-end la mare

I
Marea e calmă până departe, cenușie cum e și cerul;
Valuri mari se îndreaptă cu vuiet spre țărm ca scoici imense de
apă.
Îmbrac o haină ușoară, plec, ferindu-mă de vântul care începe
s-alerge;
Cât țin zărilor, până se-ntâlnesc cerul și marea, nu e nici un
vapor.

Cei de la hotel mă observă, poate: Cine înfruntă frigul?
De ce a plecat singur? Este o zi rea.
Însă eu visez odată cu marea, căci marea e veche,
Și cunoaște visul din inimi cu vis cenușiu.

Solitari, pe un țărm nisipos, în pustietate, veghează trei meri;
Mlădițe răsar din rădăcinile lor uscate, aproape înnegrite –
Dar moarte și împăcate, cum e sufletul în carnea stinsă –
Ele hrănesc păpurișul.

White of his wings seemed foam, breast hues like the sand-hued roll.

When a part of the sea takes wing you would think that the grave
Of dead days might release to the heights a soul.

II

I slept as the day was ending: scarlet and gilt
Behind the Japan screen of shrubs and trees.
I awoke to the scabbard of night and the starry hilt
Of the sunken sun, to the old uncage.

Sleeping, a void in my heart is awake;
Waking, there is the moon and the wind's moan.
I would I were as the sea that can break
Over the rocks, indifferent and alone.

III

I have climbed to the little burial plot of the lost
In wrecks at sea. West of me lies the town.
Below are the apple trees, pulling each other down.

Zboară un pescăruș pe care l-am stârnit crezând că-i un val;
Spumă îmi părea albul aripilor sale, pieptul o apă, trăgând
nisipul cu ea;
Când o frântură de mare se-naripează, parcă din groapa
trecutului mort
Un suflet se înalță în văzduh.

II

Dormeam în al zilei amurg – purpură și aur strevăzute
Printr-un paravan japonez de arbuști și copaci;
Spada soarelui intra în teaca nopții – mai văd dispărând auritu-
i mâner –
Eu mă întorc la vechile mele neliniști.

Dacă dorm, în inimă-mi un gol se trezește,
Dacă merg, mă-ntâmpină luna și geamătul vântului;
Aș vrea să fiu ca o mare ce se sparge de stânci,
Singuratică și nepăsătoare.

III

Urc spre micul cimitir al celor pierduți în naufragii;

Children are romping to school, ruddy from frost.

How the wind grieves around these weedy wisps.
And shakes them like a dog, sniffing from patch to patch.
I try the battered gate, lift up the latch,
And enter where the grass like a thistle lisps.

Lost at sea' Nothing thought out or planned'
What need" 5 Thought enough in a moment that battles a
wave!
What words tell more? And where is the hand to 'grave
Words that tell so much for the lost on land?

La apus e orașul, alături, merii se îmbulzesc unii într-alții,
trăgându-se la pământ.

Îmbujorați de frig,
Copii ropotesc spre școală.

Cum se-nversunează vântul împotriva acestor așchii
dezirădăcinate,

Scuturându-le ca un câine, adulmecând fiecare petecuț—
Încerc gardul păraginit, apăs clanța, intru,
Și iarba se prinde de mine ca scaieții.

Pierduți pe mare! Nimic gândit sau meșteșugit!
La ce bun? E de-ajuns pentru clipa când lupți cu un val!
Ce vorbe ar spune mai mult? Și unde e mâna care să dăltuiască
Asemenea cuprinzătoare cuvinte pentru cei pierduți pe uscat?

Petit, the Poet

Seeds in a dry pod, tick, tick, tick,
Tick, tick, tick, like mites in a quarrel –
Faint iambics that the full breeze wakens –
But the pine tree makes a symphony thereof.
Triolets, villanelles, rondels, rondeaus,
Ballades by the score with the same old thought:
The snows and the roses of yesterday are vanished;
And what is love but a rose that fades?
Life all around me here in the village:
Tragedy, comedy, valor and truth,
Courage, constancy, heroism, failure –
All in the loom, and oh what patterns!
Woodlands, meadows, streams and rivers –
Blind to all of it all my life long.
Triolets, villanelles, rondels, rondeaus,
Seeds in a dry pod, tick, tick, tick,
Tick, tick, tick, what little iambics,
While Homer and Whitman roared in the pines?

Petit, poetul

Semințe în găoace uscată – tic, tic, tic,
Tic, tic, tic, cum cade pomana-n cutie,
Iambi sfioși pe care o adiere îi deșteaptă
Și brazilii îi prefac în simfonie.
Triolete, vilanele, rondele, rondouri,
Balade ce-scriu același gând:
Au pierit zăpezile și trandafirii –
Și iubirea-i un trandafir pe pământ.
În sat freamătă-n jur viața:
Tragedie, comedie, fapte mari, adevăr,
Curaj, credință, eroism, înfrângeri,
Totul e-o țesătură – și ce motive!
Păduri, lunci, torente și fluvii,
Orb am fost pentru voi întreaga mea viață –
Triolete, vilanele, rondele, rondouri,
Semințe-n găoace uscată – tic, tic, tic,
Tic, tic, tic, ce iambi mărunți –
Pe când Homer și Whitman vuiau pe-nălțimi.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

81

Stephen Crane

[1871-1900]

Înainte de a fi văzut vreodată o bătălie, Stephen Crane înfățișează una în cea mai extraordinară scriere publicată cândva despre război (*The Red Badge of Courage – Semnul roșu al curajului*, 1895) și, înaintea extinderii mișcării naturaliste în Statele Unite, scrie o nuvelă naturalistă despre slumsurile newyorkeze” (*Maggie a Girl of the Street – Maggie, o fată a străzii*, 1893, apărută sub pseudonimul Johnston Smith) – iată cum caracterizează succint un critic particularitățile și însemnătatea operei lui Crane în peisagistica literaturii americane.

S-a născut în 1871 în Newark, statul New Jersey. Învăță la Hudson Valley, apoi la Lafayette College, iar din 1890 la Syracuse University unde se ilustrează mai întâi ca sportiv și, în 1893, prin scandalul cu enorm răsunset provocat de *Maggie, o fată a străzii*. După o scurtă perioadă în care e corespondent sau reporter la diferite ziare newyorkeze, pleacă în Cuba, apoi în Grecia, în calitate de corespondent de război. Spre sfârșitul secolului se stabilește în Sussex, Anglia, unde se împrietenește cu H.G. Wells și J. Conrad. Moare în 5 iunie 1900, măcinat de tuberculoză, la Baden-Weiler (Germania).

Creația sa poetică de până în 1895 a fost adunată într-un volum de poeme impresioniste intitulat *The Black Riders and Other Lines (Cavalerii negri și alte ștanțe – 1895)*.

Hymn

A slant of sun on dull brown walls,
A forgotten sky of bashful blue.
Toward God a mighty hymn,
A song of collisions and cries,
Rumbling wheels, hoof-beats, bells,
Welcomes, farewells, love-calls, final moans,
Voices of joy, idiocy, warning, despair,
The unknown appeals of brutes,
The chanting of flowers,
The screams of cut trees,
The senseless babble of hens and wise men –
A cluttered incoherency that says at the stars;
“O God, save us!”

Imn

O rază piezișă de soare pe triste, vechi ziduri,
Albastrul murdar al unui cer uitat.
Spre Domnul, un imn puternic,
De izbituri și strigăte
De roți în goană, de zgomot de potcoave și de clopote:
Bun venit, rămas bun, îmbrățișări, suspine,
Glasuri prevenitoare, vesele, vorbe stupide sau cuvinte de disperare –
Chemări brutale, necunoscute.
Melodia florilor,
Plânsetul pomilor tăiați,
Flecăreala fără de rost a găștelor – sau a înțelepților –
Un munte de confuzie ce spune stelelor: „Doamne, mântuiește-ne!”

The Blades Of Grass

In Heaven,
Some little blades of grass
Stood before God.
"What did you do?"
Then all save one of the little blades
Begin eagerly to relate
The merits of their lives.
This one stayed a small way behind
Ashamed.

Presently, God said,
"And what did you do?"
The little blade answered, "Oh, my Lord,
Memory is bitter to me,
For, if I did good deeds,
I know not of them."
Then God, in all his splendor ,
Arose from His throne

Firele de iarbă

În cer,
Câteva firișoare de iarbă
Stăteau dinaintea lui Dumnezeu.
„Voi, ce-ați făcut?”
Atunci toate firișoarele de iarbă
Începură să povestească cu grabă
Meritele vieții lor.
Iar acesta despre care vă spun,
Rușinat,
Stătea mai deoparte.

Dumnezeu, cu blândețe îi spuse:
„Dar tu ce-ai făcut?”
Iar firicelul de iarbă: „O, Doamne,
Memoria mea e ingrată,
Căci, de voi fi făcut fapte bune,
Nu știu să le dau nume”,
Atunci Dumnezeu, în toată splendoarea,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

84

“Oh, best little blade of grass!” He said.

De pe împărătescul jilț se ridică:
„O, tu, cel mai bun firicel de iarbă”, îi strigă.

I Saw a Man Pursuing the Horizon

I saw a man pursuing the horizon;
Round and round they sped.
I was disturbed at this;
I accosted the man.
"It is futile," I said,
"You can never —"
"You lie," he cried,
And ran on.

Am văzut un om urmărind orizontul

Am văzut un om urmărind orizontul —
Cerc după cerc, unul după altul goneau.
Simțindu-mă tulburat,
Am oprit omul.
„E o copilărie”, i-am spus,
„Nu vei putea niciodată” —
„Minți”, strigă el.
Și-alergă mai departe.

A Learned Man

A learned man came to me once.
He said, "I know the way, — come."
And I was overjoyed at this.
Together we hastened.
Soon, too soon, were we
Where my eyes were useless,
And I knew not the ways of my feet.
I clung to the hand of my friend;
But at last he cried, "I am lost."

Un învățat

Odată veni la mine un învățat
Și-mi spuse „Știu eu drumul — vino!”
Nu mai putui de bucurie
Și alergăram împreună.
Curând, prea curând ne aflarăm
Acolo unde ochii nu-mi mai erau de folos
Și nu mai știam încotro se-ndreaptă picioarele mele;
Mă țineam de mâna prietenului meu.
Într-un târziu, mi se jelui „M-am rătăcit” ...

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

87

There Was a Man With a Tongue of Wood

There was a man with tongue of wood
Who essayed to sing,
And in truth it was lamentable.
But there was one who heard
The clip-clapper of this tongue of wood
And knew what the man
Wished to sing,
And with that the singer was content.

A fost odată un om cu limbă de lemn

A fost odată un om cu limbă de lemn
Care încerca să cânte
Și era jalnic, într-adevăr.
Dar cineva care a auzit
Clempănitul limbii de lemn
A înțeles ce-ar fi dorit
Să cânte omul.
Iar cântărețul cu-atât fu mulțumit.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

88

Trumbull Stickney

[1874-1904]

Primul american doctor în litere la Sorbona s-a născut în Elveția, la Geneva, în 1874. Studiază acasă, în Noua Anglie, la Trinity College, iar după doctoratul sorbonez e numit profesor de greacă la Harvard. Aici scrie piesa *Prometeus Pyrphoros* (1900) și volumul *Dramatic Verses* (1902), ambele un gen de „divină învățătură de a îndura singurătatea”, deși autorul lor avea la moarte (în 1904) abia 30 de ani. Prietenii îi publică postum volumul *Poems* (*Poeme* – 1905).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

89

Live Blindly and upon the Hour

Live blindly and upon the hour. The Lord,
Who was the Future, died full long ago.
Knowledge which is the Past is folly. Go,
Poor child, and be not to thyself abhorred.
Around thine earth sun-wingèd winds do blow
And planets roll; a meteor draws his sword;
The rainbow breaks his seven-coloured chord
And the long strips of river-silver flow:
Awake! Give thyself to the lovely hours.
Drinking their lips, catch thou the dream in flight
About their fragile hairs' aërial gold.
Thou art divine, thou livest, — as of old
Apollo springing naked to the light,
And all his island shivered into flowers.

Închide ochii și trăiește clipa

Închide ochii și trăiește clipa. Domnul,
Care a fost Viitorul, e mort demult.
Învățătura ce se numește Trecut e nebunie. Mergi,
Biet copil, și nu-ți fie groază de tine însuți.
În jurul pământului tău, aripi înșorite se zbat
Și rotesc planete; un meteor își străfulgeră spada;
Curcubeul își destramă vâlul în șapte ițe ale culorilor
Și lungi fuioare, ca fluvii de argint, plutesc în spațiu.
Deșteaptă-te! Dăruiește-te clipelor dragi,
Soarbe-le buzele, prinde visul din zbor,
Prinde-l de gingașele, auriile, aerienele plete,
Ești divin, trăiești — ca demult pe când, gol,
Apollo se arăta luminii
Și toate insulele se prefăceau în flori.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

90

Amy Lowell

[1874-1925]

S-a născut în 1874 la Brockline, Massachusetts, într-o veche familie de poeți și publiciști. A călătorit adesea prin Orient și Europa. Trăind o vreme la Londra, poeta s-a integrat cu atât entuziasm și într-o manieră atât de personală mișcării literare a „imagiștilor”, încât Ezra Pound își subintitulează cu umor mișcarea căreia îi este mentor „Amygism”.

Lucrările cele mai izbutite ale lui Amy Lowell sunt acelea în care captează parcă fluctuațiile mișcării și ale luminii; lumea vizuală și răsfrângerea ei în spirit sunt regiunile din care poeta își cauză inspirația.

Fecunda creație a poetei (a scris peste 600 de poeme numai între 1910 și 1925 – anul morții sale) a fost editată integral abia în 1955 de Louis Untermeyer sub titlul *Complete Poetical Works...* (*Opera poetică completă...*). Printre numeroasele volume publicate antum se remarcă aparte *What's O'Clock* (*Cât e ceasul*), 1925.

Meeting-House Hill

I must be mad, or very tired,
When the curve of a blue bay beyond a railroad track
Is shrill and sweet to me like the sudden springing of a tune,
And the sight of a white church above thin trees in a city square
Amazes my eyes as though it were the Parthenon.
Clear, reticent, superbly final,
With the pillars of its portico refined to a cautious elegance,
It dominates the weak trees,
And the shot of its spire
Is cool, and candid,
Rising into an unresisting sky.
Strange meeting-house
Pausing a moment upon a squalid hill-top.
I watch the spire sweeping the sky,
I am dizzy with the movement of the sky,
I might be watching a mast
With its royals set full
Straining before a two-reef breeze.

Colina templului

Trebuie să fiu nebună sau foarte obosită, poate,
Căci golful albastru, dincolo de calea ferată, îmi pare sonor
Și gingaș, ca izbucnirea neașteptată a unei melodii,
Iar priveliștea templului alb ce se înalță dintre copacii subțiri
Ai grădinii publice mă tulbură de parcă ar fi Parthenonul.
Luminos, discret, cizelat, înălțându-și solemn coloanele
porticului,
El domină copacii fragili, iar săgeata clopotniței
Se avântă într-un cer nemaîntâlnit. Ciudată casă de
rugăciune,
Oprită o clipă pe biata, întinată colină. Privesc săgeata
clopotniței
Străpungând cerul – cerul acesta amețitor: pare un catarg cu
toate
Insignele arborate, rătăcind pe o briză nehotărâtă.
Un clipper, ca un ceainic, abia sosit de la Canton,
Cu toată încărcătura numai porțelan verde și albastru,
Manevrează ușor înapoi în golf, iar un culi chinez, proptit de

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

92

I might be sighting a tea-clipper,
Tacking into the blue bay,
Just back from Canton
With her hold full of green and blue porcelain,
And a Chinese coolie leaning over the rail
Gazing at the white spire
With dull, sea-spent eyes.

bară,
Urmărește cu ochi obosiți de mare, alba săgeată.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Night Clouds

The white mares of the moon rush along the sky
Beating their golden hoofs upon the glass Heavens
The white mares are all standing on their hind legs
Pawing at the green porcelain doors of the remote Heavens
Fly, mares!
Strain your utmost
Scatter the milky dust of stars
Or the tigers will leap upon you and destroy you
With one lick of his vermillion tongue.

Nori, noaptea

Iepele albe ale lunii aleargă pe cer scăpărând cu potcoave de
aur cristalul tăriei
Iepele albe ale lunii s-au ridicat pe picioarele dinapoi, lovind
ușile de faianță verde ale înaltului cer.
Zburați, iepelor!
Încordați-vă toate puterile,
Cățarați-vă pe lăptosul praf al stelelor!
De nu, tigru! soare vă va nimici,
Trecându-și o singură dată limba de foc peste spinările voastre.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

94

The Taxi

When I go away from you
The world beats dead
Like a slackened drum.
I call out for you against the jugged stars
And shout into the ridges of the wind.
Streets coming fast,
One after the other,
Wedge you away from me,
And the lamps of the city prick my eyes
So that I can no longer see your face.
Why should I leave you,
To wound myself upon the sharp edges of the night?

În taxi

Când plec de la tine,
Zgomotul lumii îmi pare surd
Ca loviturile pe o tobă stricăță;
Cu ochi bulbucăți
Mă privesc stelele
Cum strig în palele vântului
Numele tău.
Străzile vin repede
Unele după altele,
Depărtându-te de mine.
Lămpile orașului
Îmi ustură ochii.
De ce trebuie să plec
Și să mă rănesc
De colțurile ascuțite
Ale nopții?

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

95

A Decade

When you came, you were like red wine and honey,
And the taste of you burnt my mouth with its sweetness.
Now you are like morning bread,
Smooth and pleasant.
I hardly taste you at all for I know your savour,
But I am completely nourished.

După zece ani

Când ai venit erai ca vinul roșu și ca mierea;
Gustul tău îmi ardea gura cu dulceață.
Acum ești ca pâinea de dimineață –
Netedă, caldă.
Abia te mai gust, îți știu parfumul –
Și sunt totuși hrănită, copleșită.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

96

Robert Frost

[1874-1963]

Robert (Lee) Frost s-a născut la San Francisco, California. După ce frecventează câteva luni faimosul Dartmouth College, tânărul Frost decide să-și câștige singur existența, lucrând la una dintre morile mecanice din orașul Lawrence. Începe să publice versuri în diferite reviste, fără însă a se face remarcat. A continuat timp de 20 de ani să scrie versuri și să rămână necunoscut.

Nici prin ferma mult râvnită, pe care izbutise la un moment dat să o înjghebeze, nu reușește să asigure existența familiei sale; Frost pleacă, în 1912, în Anglia, unde, pentru întâia oară participă la viața și mișcarea literară. Tocmai aici, și după ce încetase să mai creadă în succes, i-a fost publicată întâia carte: *A Boy's Will* (*Testamentul unui tânăr*), urmată de *North of Boston* (*La nord de Boston*), o carte din care spiritul noii Anglii transpare nemijlocit, asemănător felului în care *Spoon River Anthology* a lui Edgar Lee Masters redă specificul vieții de pe plaiurile Kansasului.

Collected Poems (*Culegere de poeme*) se impune ca una dintre cele mai reprezentative cărți pentru spiritul aventurii literaturii americane moderne. Prefațând ediția din 1939, Frost nota: „Un poem începe în desfătare și sfârșește în înțelepciune; el are un rost care, deși neprevăzut, i-a fost destinat încă de la întâia imagine. Nicio surpriză pentru scriitor, niciuna pentru cititor; pentru mine, desfătarea inițială este surpriza de a-mi reaminti un lucru despre care nu știam că îl știu”.

Birches

When I see birches bend to left and right
Across the lines of straighter darker trees,
I like to think some boy's been swinging them.
But swinging doesn't bend them down to stay
As ice-storms do. Often you must have seen them
Loaded with ice a sunny winter morning
After a rain. They click upon themselves
As the breeze rises, and turn many-colored
As the stir cracks and crazes their enamel.
Soon the sun's warmth makes them shed crystal shells
Shattering and avalanching on the snow-crust –
Such heaps of broken glass to sweep away
You'd think the inner dome of heaven had fallen.
They are dragged to the withered bracken by the load,
And they seem not to break; though once they are bowed
So low for long, they never right themselves:
You may see their trunks arching in the woods
Years afterwards, trailing their leaves on the ground

Mestecenii

Când văd mestecenii plecându-se spre dreapta și spre stânga
Pe un fundal de arbori mai drepți și mai întunecați,
Îmi place să-mi închipui că vreun băiat i-a arcuit.
Dar pomii nu rămân înconvoiați doar de-i arcuieste cineva;
Viscolu-nghețat, acela-i încovoaie. Și trebuie să-i fi văzut
Adesea, după ploaie, în luminoasă zi de iarnă, plini de
gheață,
Cum mai trosnesc de se ridică – un vântuleț,
Cum joacă-n multele culori, când el sporește și le strică
smălțul,
Curând, căldura soarelui-i cojește de cristaline scoici;
Și vezi asemenea grămezi de sticlă spartă, încât îți pare
Că e cupola dinăuntru-a cerului pe jos.
Dar ramurile cată spre ierburile moarte și fără de podoaba
lor de gheață,
Căci, aplecate de atâta vreme și trase atât de jos, așa rămân.
Peste ani, poți vedea trunchiul, arc încordat, prin pădure,
Târându-și frunzele pe pământ, fecioare îngenucheate și

Like girls on hands and knees that throw their hair
Before them over their heads to dry in the sun.
But I was going to say when Truth broke in
With all her matter-of-fact about the ice-storm
I should prefer to have some boy bend them
As he went out and in to fetch the cows –
Some boy too far from town to learn baseball,
Whose only play was what he found himself,
Summer or winter, and could play alone.
One by one he subdued his father's trees
By riding them down over and over again
Until he took the stiffness out of them,
And not one but hung limp, not one was left
For him to conquer. He learned all there was
To learn about not launching out too soon
And so not carrying the tree away
Clear to the ground.
He always kept his poise
To the top branches, climbing carefully
With the same pains you use to fill a cup
Up to the brim, and even above the brim.

sprijinite-n palme
Zvârlindu-și pe spate, spre soare lungile, udele plete.
însă prefer să îmi închipui altfel:
Că vreun băiat, trecând cu vitele la câmp sau întorcându-se
de la pășune, mestecenii i-a arcuit în joacă.
Aici, un gând mă-ncearcă: – aceluia băiat, prea departe trăit
de oraș ca noile jocuri cu mingea să-nvețe
Singurul joc i-a rămas singur să fie, vara și iarna, și să se afle
pe sine.
Unul câte unul, a supus pomii tatălui său, călărindu-i mereu
până i-a plecat la pământ,
Până când de tot i-a înmlădiat,
Până când neînmlădiat, necucerit, n-a rămas măcar unul.
Tot ce era de știut învățase: să nu sară prea brusc și astfel să
tragă copacul cu sine.
Își păstra totdeauna echilibrul până ajungea la ramurile
înalte,
Urcând cu grijă, cu-aceeași grijă cum ai umple un pahar pân-
la margini, poate și peste margini.
Apoi c-un salt își da drumul, picioarele înainte, făcându-și
prin spațiu loc spre pământ.

Then he flung outward, feet first, with a swish,
Kicking his way down through the air to the ground.
So was I once myself a swinger of birches.
And so I dream of going back to be.
It's when I'm weary of considerations,
And life is too much like a pathless wood
Where your face burns and tickles with the cobwebs
Broken across it, and one eye is weeping
From a twig's having lashed across it open.
I'd like to get away from earth awhile
And then come back to it and begin over.
May no fate willfully misunderstand me
And half grant what I wish and snatch me away
Not to return. Earth's the right place for love:
I don't know where it's likely to go better.
I'd like to go by climbing a birch tree,
And climb black branches up a snow-white trunk
Toward heaven, till the tree could bear no more,
But dipped its top and set me down again.
That would be good both going and coming back.
One could do worse than be a swinger of birches.

Și eu arcuiam pe vremuri mesteceni,
Și, până la sfârșit, visez să o mai fac o dată,
Așa visez când gândurile mă obosesc
Și viața seamănă prea mult cu o pădure fără luminișuri
Unde te-nțeapă hățişul pe care-l străbați, în care obrajii îți ard
Și-ți lăcrimează ochiul cu lumina izbită de o creangă.
Aș vrea să părăsesc o bucată de vreme pământul acesta,
Apoi să mă-ntorc și toate să le iau iar de la capăt,
Dar n-aș vrea soarta greșit să-nțeleagă,
Voia-mi pe jumătate s-o facă, luându-mă cu totul de pe
pământ –
Pentru iubire, pământul e locul ales, și nu știu de s-ar putea
undeva
pentru iubire să fie mai bine.
Pe un mestecănu cu crengile negre și trupul alb ca zăpada
Mi-ar plăcea să urc la cer, să urc, până ce pomul,
nemaiputând îndura povara,
Și-ar pleca rămurișul și m-ar lăsa din nou pe pământ.
Frumos ar fi să pot urca la cer și să mă pot întoarce;
Vor fi fiind pe lume păcate mai grele decât să arcuiști
mesteceni.

The Pasture

I'm going out to clean the pasture spring;
I'll only stop to rake the leaves away
(And wait to watch the water clear, I may):
I sha'n't be gone long. — You come too.

I'm going out to fetch the little calf
That's standing by the mother. It's so young,
It totters when she licks it with her tongue.
I I sha'n't be gone long. — You come too.

Pășunea

Mă duc la pășune să curăț izvorul,
Să trag cu grebla frunzele deoparte,
(Poate că am s-aștept până când apa se va limpezi),
Dar mult nu stau. — Ce-ar fi, cu mine de-ai veni?

Mă duc să iau de lângă maică-sa vițelul;
E-atât de mic, încât se clatină
Când ea-și petrece limba pe spinarea lui, să-l spele.
Dar mult n-oi zăbovi. — Ce-ar fi, cu mine de-ai veni?

Stopping by Woods on a Snowy Evening

Whose woods these are I think I know.
His house is in the village, though;
He will not see me stopping here
To watch his woods fill up with snow.

My little horse must think it queer
To stop without a farmhouse near
Between the woods and frozen lake
The darkest evening of the year.

He gives his harness bells a shake
To ask if there is some mistake.
The only other sound's the sweep
Of easy wind and downy flake.

The woods are lovely, dark and deep,
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep.

Noaptea, pe zăpadă, m-am oprit la pădure

Parcă aş şti cui aparţin pădurile acestea;
Stăpânul lor este în sat, şi cred
Că n-are să mă vadă cum aştept
S-ascult pădurile cu totul ninse.

Căluţul meu, desigur, se întreabă
De ce oprim când nu-i vreo fermă-aproape
Între păduri şi lacul îngheţat,
Din anu-întreg, în seara când ceru-i mai întunecat.

Clopotul de la hamuri şi-l scutură uimit,
Să mă întrebe de cumva n-am greşit
Alt sunet nu se mai aude-n vale,
Decât uşorul vânt şi fulgul moale,

Sunt dragi şi-adânci pădurile de pin.
Dar eu făgăduieli mai am să-mi țin,
Şi încă multe mile să străbat,
Pân-am să dau de somn şi pat.

Come in!

As I came to the edge of the woods,
Thrush music – hark!
Now if it was dusk outside,
Inside it was dark.

Too dark in the woods for a bird
By sleight of wing
To better its perch for the night,
Though it still could sing.

The last of the light of the sun
That had died in the west
Still lived for one song more
In a thrush's breast.

Far in the pillared dark
Thrush music went –
Almost like a call to come in

Intră!

Când am ajuns la marginea pădurii
Sturzii cântau – îi ascultați!
Pe-atunci afară amurgea
Iar înăuntru întunericul domnea.

Prea e-ntuneric în pădure
Pentru pasărea cu repede zbor
Spre a urca pe ram să-nnopteze
Când mai poate cânta până-n zori.

A soarelui lumină din urmă
Care a murit la apus
Trăiește-n al sturzului piept
Și-un cântec mai poate să-nalțe.

Departe în dens întuneric
O melodie răsună
Aproape ca o chemare

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

103

To the dark and lament.

But no, I was out for stars;
I would not come in.
I meant not even if asked;
And I hadn't been.

Spre întuneric și jale.

Dar nu. După stele am plecat:
Înăuntru nu aş intra
Chiar dacă aş fi invitat.
Și nici nu m-am dus. Am plecat.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Fire and Ice

Some say the world will end in fire,
Some say in ice.
From what I've tasted of desire
I hold with those who favor fire.
But if it had to perish twice,
I think I know enough of hate
To say that for destruction ice
Is also great
And would suffice.

Foc și gheață

Unii spun că lumea va sfârși prin foc,
Alții spun că lumea va sfârși prin gheață.
După cât din dorință am gustat,
Sunt cu acei care focu-l preferă.
Însă de-ar fi ca lumea de două ori să piară,
Din ură atât de mult cunosc
Încât pot afirma că spre-a distruge,
Gheața-i atât de puternică,
Încât ajunge.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

105

Carl Sandburg

[1878-1967]

Carl Sandburg s-a născut în 1878 la Galesbury, statul Illinois, din părinți de origine suedeză. În tinerețe a încercat o serie de meserii din cele mai umile și a participat ca voluntar la războiul cu Spania, 1889. La înapoierea din campania de la Portorico a început să studieze la Lombard College din Galesbury, apoi a devenit gazetar.

Deși după volumul de debut *Chicago Poems* (1916) mai publică volumele *Cornhuskers* (*Treierătorii* – 1918), *Smoke and Steel* (*Fum și oțel* – 1920), rămâne practic necunoscut. De aceea, pentru a-și întreține familia, a fost nevoit să recurgă la organizarea unor recitaluri în care își citea versurile și cânta melodii folclorice cu vocea sa lentă și joasă, acompaniindu-se la chitară. Baladele preferate și le-a strâns în volumul *The American Songbag* (*Traista cu cântece americane*), 1927.

Poemele lui Carl Sandburg acoperă un vast registru tematic și de expresie. Ura lui împotriva războiului își găsește expresie în poeme ca *The People Will Live On* (*Oamenii vor trăi mai departe*), *Grass* (*Iarbă*), după cum sunt revelatorii pentru sensibilitatea sa poeme ca *Fog* (*Ceață*), *For You* (*Fie a ta*), iar *Jazz Fantasia* (*Fantezie de jazz*) pentru verva și umorul său.

A scris, printre altele, o monografie monumentală despre Lincoln, 1959, iar pentru volumul *Complete Poems* (1950) primește, în cele din urmă, Premiul Pulitzer. Se stinge din viață la optzeci și nouă de ani, în 1967.

The People Will Live on

The people will live on.
The learning and blundering people will live on.
They will be tricked and sold and again sold
And go back to the nourishing earth for rootholds,
The people so peculiar in renewal and comeback,
You can't laugh off their capacity to take it.
The mammoth rests between his cyclonic dramas.

The people so often sleepy, weary, enigmatic,
is a vast huddle with many units saying:
"I earn my living.
I make enough to get by
and it takes all my time.
If I had more time
I could do more for myself
and maybe for others.
I could read and study
and talk things over

Oamenii vor trăi mai departe

Oamenii vor trăi mai departe,
Înțelepții și păcăliții vor trăi mai departe,
Vor fi înșelați, vânduți și vânduți iar,
Și se vor întoarce la hrănitorul pământ să prindă noi rădăcini.
Oamenii – atât de ciudați în reînnoirile și revenirile lor!
Nu poți trece cu o glumă peste puterea lor de a pătimi:
Între ciclonice drame, mamutul se odihnește.

Oamenii, adesea obosiți, amorțiți, enigmatici,
sunt un munte cu capete multe, ce spun:
„Îmi câștig traiul.
Înjgheb atât cât îmi trebuie
ca s-o duc de azi pe mâine,
și asta îmi ia tot timpul.
Dacă aș avea mai mult timp,
aș putea face mai mult pentru mine însumi,
poate și pentru alții.
Aș putea să citesc și să studiez,

and find out about things.

It takes time.

I wish I had the time."

The people is a tragic and comic two-face: hero and hoodlum:

phantom and gorilla twisting to moan with a gargoyle mouth:

"They buy me and sell me...it's a game...sometime I'll break loose..."

Once having marched

Over the margins of animal necessity,

Over the grim line of sheer subsistence

Then man came

To the deeper rituals of his bones,

To the lights lighter than any bones,

To the time for thinking things over,

To the dance, the song, the story,

Or the hours given over to dreaming,

Once having so marched.

Between the finite limitations of the five senses

să discut despre unele lucruri

și să le înțeleg.

Asta cere timp.

Aș vrea să am acest timp."

Oamenii sunt niște plăsmuiri cu față tragi-comică:

erou și paiață, întruchipare-a purității și gorilă,

jelindu-se cu gură de balaur: „Ei mă cumpără

și mă vând. . . își fac jocul cu mine,

... dar le voi arăta eu lor într-o zi..." Omul a ajuns,

Odată depășită limita nevoilor trupești,

Depășit aprigul hotar al subzistenței,

La un alt ritual, mai profund, al ființei sale,

La o lumină mai albă decât aceea a oaselor sale:

A ajuns să cugete, a ajuns la joc, la cântec și povești,

Sau la ceasurile dăruite visării,

— Nevoile trupești, odată depășite.

Între strictele limite ale celor cinci simțuri și nesfârșitul dor de ceea ce este dincolo de ele,

aleargă el, neastâmpărat, după lucru și pâine,

întinzând mâinile după lumina de peste simțuri, atunci când o

C O N T E M P O R A R Y

L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

and the endless yearnings of man for the beyond
the people hold to the humdrum bidding of work and
food
while reaching out when it comes their way
for lights beyond the prison of the five senses,
for keepsakes lasting beyond any hunger or death.
This reaching is alive.
The panderers and liars have violated and smutted it.
Yet this reaching is alive yet
for lights and keepsakes.

The people know the salt of the sea
and the strength of the winds lashing the corners of the
earth.
The people take the earth
as a tomb of rest and a cradle of hope.
Who else speaks for the Family of Man?
They are in tune and step
with constellations of universal law.
The people is a polychrome,
a spectrum and a prism

crede aproape
întinzând mâinile după moștenirea ce durează dincolo de
foame și moarte
Aspirația aceasta trăiește
Ticăloșii și mincinoșii au siluit-o și au pângărit-o,
Totuși, această aspirație către lumină și trainică aducere-
aminte,
Trăiește mai departe.

Oamenii cunosc sarea mării
și tăria vântului biciuitor
ce împresoară pământul.
Oamenii știu că pământul
este un mormânt spre odihnă,
și leagănul speranței lor.
Ce alta mărturisește pentru om?
El ține pasul cu constelațiile universalelor legi,
și cântă cu ele în cor.
Oamenii sunt un spectru multicolor.
prins într-un monolit în mișcare,
o orgă, spre mângâiere, cu teme mereu schimbătoare,

held in a moving monolith,
a console organ of changing themes,
a clavilux of color poems
wherein the sea offers fog
and the fog moves off in rain
and the labrador sunset shortens
to a nocturne of clear stars
serene over the shot spray
of northern lights.

The steel mill sky is alive.
The fire breaks white and zigzag
shot on a gun-metal gloaming.
Man is a long time coming.
Man will yet win.
Brother may yet line up with brother:

This old anvil laughs at many broken hammers.
There are men who can't be bought.
The fireborn are at home in fire.
The stars make no noise,

o claviatură de poeme atât de diverse,
în care marea aduce ceața,
și ceața se preface în ploaie,
și apusul se schimbă repede
într-o nocturnă de stele limpezi, calme,
deasupra pulberii sclipitoare
de nordice lumini.

Cerul de-oțel e viu.
Focul țâșnește luminos
și aleargă-n zigzag,
străbătând amurgul metalic
ca focul de armă.
Mult vor mai avea de așteptat oamenii,
de vor izbândi
Frate cu frate să rămână umăr la umăr.

Această veche nicovală râde de multe ciocane sparte.
Există oameni care nu pot fi cumpărați.
Cei născuți în vâltoare se simt în ea la largul lor.
Stelele ard în tăcere.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

110

You can't hinder the wind from blowing.
Time is a great teacher.
Who can live without hope?
In the darkness with a great bundle of grief
the people march.
In the night, and overhead a shovel of stars for keeps, the
people
march:
"Where to? what next?"

Vântul nu-l poți opri din mers.
Timpul e marele învățător,
Cine poate trăi fără a spera?
Prin întuneric, cu traista plină de amărăciune,
merg oamenii.
Prin noapte, cu o mare înstelată de amintiri deasupra
capetelor,
merg oamenii:
Încotro? Și ce va mai fi ?

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

111

Fog

The fog comes
 on little cat feet.
It sits looking
 over harbor and city
 on silent haunches
 and then moves on.

Ceața

Ceața vine
cu pași mici de pisică,
Se așează în tăcere
pe labele dinapoi
să privească portul și orașul,
apoi pleacă mai departe.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Grass

Pile the bodies high at Austerlitz and Waterloo.
Shovel them under and let me work —
I am the grass; I cover all.

And pile them high at Gettysburg
And pile them high at Ypres and Verdun.
Shovel them under and let me work.
Two years, ten years, and passengers ask the conductor:

What place is this?
Where are we now?

I am the grass.
Let me work.

Iarba

Faceți mormane înalte de trupuri la Austerlitz și la Waterloo,
Îngropați-le, și apoi lăsați-mă pe mine să lucrez —
Sunt iarba: acopăr totul.

Și faceți un morman înalt la Gettysburg,
Faceți mormane înalte și la Ypres și la Verdun,
Îngropați-le, și apoi lăsați-mă să lucrez.
Doi ani, zece ani, și pasagerii vor întreba ghidul:

Ce loc e-acesta?
Unde ne-aflăm?

Sunt iarba.
Lăsați-mă să lucrez.

Cool Tombs

When Abraham Lincoln was shoveled into the tombs, he forgot the copperheads and the assassin ... in the dust, in the cool tombs.

And Ulysses Grant lost all thought of con men and Wall Street, cash and collateral turned ashes ... in the dust, in the cool tombs.

Pocahontas' body, lovely as a poplar, sweet as a red haw in November or a pawpaw in May, did she wonder? does she remember? ... in the dust, in the cool tombs?

Take any streetful of people buying clothes and groceries, cheering a hero or throwing confetti and blowing tin horns ... tell me if the lovers are losers ... tell me if any get more than the lovers ... in the dust ... in the cool tombs.

Morminte reci

Când Abraham Lincoln a fost îngropat, a uitat de năpârcile dușmănoase și de asasin... în țărână, în rece mormânt.

Și lui Ulysse Grant i-au ieșit cu totul din minte Statul Major, banii gheață, Wall Street și tovarășii – și ei cenușă... în țărână, în rece mormânt.

Trupul Pahontei, neted ca plopul, dulce ca scorușa în noiembrie sau ca o floare în mai, se mai miră de ceva? își mai amintește ceva?... în țărână, în rece mormânt?

În orice stradă plină de oameni care târguiesc îmbrăcăminte sau alimente, sărbătoresc un erou sau aruncă confeti și urlă-n trompete de tinichea... și spune-mi dacă amanții sunt cei păcăliți... spune-mi, în țărână în rece mormânt, e cineva mai câștigat decât sunt ei acum?

For You

The peace of great doors be for you.
Wait at the knobs, at the panel oblongs.
Wait for the great hinges.

The peace of great churches be for you,
Where the players of loft pipe organs
Practice old lovely fragments, alone.

The peace of great prairies be for you.
Listen among windplayers in cornfields,
The wind learning over its oldest music

The peace of great seas be for you.
Wait on a hook of land, a rock footing
For you, wait in the salt wash.

The peace of great mountains be for you,
The sleep and the eyesight of eagles,

Fie a ta

Fie a ta pacea marilor porți,
Așteaptă lângă ivăre, lângă înaltele uși,
Așteaptă marile împliniri,

Fie a ta pacea din mari biserici
Cu orgi înalte până la bolți – biserici
Unde un muzicant exersează, în singurătate, frânturi de vechi și
gingașe arii.

Fie a ta pacea din marile prerii:
În sunetul cornului peste ogoare,
Ascultă vântul rechemându-ți în minte vechi melodii.

Fie a ta pacea întinselor mări –
Pe stânca ce-n locul tău în valuri se-avântă,
Pe țărmul îngust ori în mlaștini sărate.

Fie a ta pacea înalților munți,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

115

Sheet mist shadows and the long look across.

The peace of great hearts be for you,
Valves of the blood of the sun,
Pumps of the strongest wants we cry.

The peace of great silhouettes be for you,
Shadow dancers alive in your blood now,
Alive and crying, "Let us out, let us out."

The peace of great changes be for you.
Whisper, Oh beginners in the hills.
Tumble, Oh cubs – to-morrow belongs to you.

The peace of great loves be for you.
Rain, soak these roots; wind, shatter the dry rot.
Bars of sunlight, grips of the earth, hug these.

The peace of great ghosts be for you,
Phantoms of night-gray eyes, ready to go
To the fog-star dumps, to the fire-white doors.

Somnul și văzul vulturilor,
Fâșiile de umbră ale ceții și înțelegerea adâncă

A păcii din inimi mari, fie a ta.
Valuri din sângele soarelui
Izbucnesc în puternicele noastre dorinți.

Fie a ta pacea marilor umbre,
Fantome înviate ce-ți joacă în sânge,
Strigând: „lasă-ne, lasă-ne să plecăm.”

Fie a ta pacea marilor schimbări, șoaptele –
O, voi ce abia începeți urcușul,
Zbenguți-vă-n voie ca mânăjii – ziua de mâine e a voastră.

Fie a ta pacea marilor iubiri,
Ploaie, îneacă rădăcinile uscate, vânt, spulberă rămășița de putregai
Raze ale soarelui, toarte de care apuci pământul, îmbrățișați-l.

Fie a ta pacea marilor fantome
Cu ochi cenușii ca noaptea, gata să plece

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

116

Yes, the peace of great phantoms be for you,
Phantom iron men, mothers of bronze,
Keepers of the lean clean breeds.

Spre melancolii cu ceață de stele, spre porți luminoase ca focul.

Da, fie a ta pacea marilor fantome,
Fantomele bărbaților de fier, ale mamelor de bronz,
Paznicii sărmanelor, curatelor seminții.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Prayers of Steel

Lay me on an anvil, O God.
Beat me and hammer me into a crowbar.
Let me pry loose old walls.
Let me lift and loosen old foundations.
Lay me on an anvil, O God.
Beat me and hammer me into a steel spike.
Drive me into the girders that hold a skyscraper together.
Take red-hot rivets and fasten me into the central girders.
Let me be the great nail holding a skyscraper through blue
nights into white stars.

Rugi de oțel

Pune-mă, Doamne, pe nicovală.
Lovește-mă, ciocănește-mă și fă-mă pârghie;
Fă-mă să despici vechi și șubrede ziduri,
Fă-mă să dărâm și să spulber putrede temelii.
Pune-mă, Doamne, pe nicovală.
Lovește-mă, ciocănește-mă, fă din mine un piron de oțel.
Înfige-mă în grinzile ce susțin un zgârie-nori;
la nituri înroșite în foc și-nțepenește-mă în grinda de la mijloc.
Lasă-mă să fiu eu pilonul de bază care prin noaptea albastră,
Către stele albe, susține un zgârie-nori.

Limited

I am riding on a limited express, one of the crack trains of the nation.

Hurtling across the prairie into blue haze and dark air go fifteen all-steel coaches holding a thousand people.

(All the coaches shall be scrap and rust and all the men and women laughing in the diners and sleepers shall pass to ashes.)

I ask a man in the smoker where he is going and he answers: "Omaha."

Expresul

Călătoresc într-un expres, unul din trenurile de senzație ale națiunii –

Cincisprezece vagoane în întregime de oțel, purtând o mie de călători, gonesc prin prerie, prin negura albastră și aerul întunecat. (Toate vagoanele vor fi odată numai fier vechi și rugină – toți bărbații și femeile care acum râd în restaurant sau în cușetele lor vor deveni cenușă).

În vagonul pentru fumători întreb pe cineva încotro merge și el îmi răspunde: „La Omaha.”

Jazz Fantasia

Drum on your drums, batter on your banjoes, sob on the long cool winding saxophones. Go to it, O jazzmen.

Sling your knuckles on the bottoms of the happy tin pans, let your trombones ooze, and go hushahusha-hush with the slippery sand-paper.

Moan like an autumn wind high in the lonesome tree-tops, moan soft like you wanted somebody terrible, cry like a racing car slipping away from a motorcycle cop, bang-bang! you jazzmen, bang altogether drums, traps, banjoes, horns, tin cans—make two people fight on the top of a stairway and scratch each other's eyes in a clinch tumbling down the stairs.

Can the rough stuff ... now a Mississippi steamboat pushes up the night river with a hoo-hoo-hoo-oo ... and the green lanterns calling to the high soft stars ... a red moon rides on the humps of the low river hills ... go to it, O jazzmen.

Fantezie de jazz

Bateți tobele, loviți banjourile, suspinați prin lungile, răcoroasele, răsucitele saxofoane. Haideți, o, cântăreți de jazz.

Lăsați să vă joace articulațiile pe mânerile binecuvântatelor tingiri de alamă, lăsați să geamă tromboanele și să se dea uța, zgâriind ca hârtia de șlefuit.

Tânguiți-vă ca vântul de toamnă în coroana copacilor singuratici—gemeți încetișor, ca și cum v-ar fi grozav de dor de cineva, scrâșniți ca frânele automobilului de curse ce virează ca să scape de urmărirea unor motocicliști, bang-bang! hei, cântăreți de jazz, faceți să se dezlănțuie toate deodată: tobe, trape, banjouri, alămuri; puneți doi inși să se lupte pe acoperișul unui zgârie-nori, să-și scoată ochii, într-un vacarm ce năruie stelele.

Ajunge, isprăviți cu brutalitatea... Acum, un vapor cu aburi urcă noaptea fluviul Mississippi și oamenii se-ndeamnă cu hoo-hoo-hoo-oo... lanternele verzi răspund gingașelor, depărtatelor stele... și-o lună roșie călărește pe crestele colinelor joase de pe mal. Haideți, o cântăreți de jazz!

They Ask: Is God, Too, Lonely

When God scooped up a handful of dust,
And spit on it, and molded the shape of man,
And blew a breath into it and told it to walk -
That was a great day.

And did God do this because He was lonely?
Did God say to Himself he must have company
And therefore He would make man to walk the earth
And set apart churches for speech and song with God?

These are questions.
They are scrawled in old caves.
They are painted in tall cathedrals.
There are men and women so lonely they believe
God, too, is lonely.

Oamenii se întreabă dacă și Dumnezeu e singur

Când Dumnezeu a luat o mână de țărână,
a umezit-o cu scuipat
și i-a dat formă omenească și suflare,
a fost o zi mare.

Făcut-a Dumnezeu așa, prea singur pentru că era
și pentru că și-a spus că-i trebuie tovărășie;
trimes-a omul pe pământ biserici să zidească –
unde să stea la sfat cu El, să-i înalțe cântări?

Sunt întrebări ce-s scrijelite în peșteri de demult
și zugrăvite-n 'nalțe catedrale
Există însă oameni care atât de singuri sunt,
de-l cred pe Domnul singur, cum ei sunt pe pământ.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

121

Vachel Lindsay

[1879-1931]

Vachel Lindsay s-a născut în 1879, la Springfield, Illinois, unde a absolvit mai târziu o școală superioară; a studiat apoi artele frumoase la Chicago și New York.

La douăzeci și șase de ani, asemeni lui Carl Sandburg, începe să călătorească prin State ca un trubadur modern. Compune, improvizează și recită poeme însoțindu-le de un fond muzical inspirat din folclorul și arta populară americană.

Poetul-cântăreț reînvie strânsa legătură originară dintre poezie și muzică, rătăcind prin școli, ferme, cartiere populare, punându-și arta în slujba acelor „ale căror visuri curate se pierd în orașe și sate sordide”. Visul său era ca orice comunitate, fie ea cât de neînsemnată, să devină un centru al frumosului, și timp de peste 20 de ani peregrinează însuflețindu-și auditoriul, dar istovindu-și forțele.

Bolnav, poetul s-a sinucis la New-York în 1931.

Dintre volumele mai importante amintim *General Booth Enters into Heaven and Other Poems* (*Generalul Booth intră în rai și alte poeme* – 1913), *Congo and Other Poems* (*Congo și alte poeme* – 1914) și *Collected Poems* (*Poeme alese* – 1925).

The Flower-Fed Buffaloes

The flower-fed buffaloes of the spring
In the days of long ago,
Ranged where the locomotives sing
And the prairie flowers lie low: —
The tossing, blooming, perfumed grass
Is swept away by the wheat
Wheels and wheels and wheels spin by
In the spring that still is sweet.
But the flower-fed buffaloes of the spring
Left us, long ago.
They gore no more, they bellow no more,
They trundle around the hills no more: —
With the Blackfeet, lying low,
With the Pawnees, lying low,
Lying low.

Bivolii care se hrăneau cu flori

De demult, bivolii se hrăneau primăvara cu flori,
rătăcind pe-acolo unde azi cântă locomotiva
și florile preriei zac culcate la pământ.
Unduinda, frageda, înmiresmata iarbă
a fost înghițită de grâu.
Roți, roți, roți se-nvârtesc
și primăvara tot dulce este,
dar bivolii care se hrăneau cu florile ei
ne-au părăsit demult:
nu mai împung, nu mai mugesc,
de pe coline nu se mai rostogolesc
cu ascuns vicleșug,
cu ascunse copite.

General William Booth Enters into Heaven

Booth led boldly with his big bass drum –
(Are you washed in the blood of the Lamb?)
The Saints smiled gravely and they said: “He’s come.”
(Are you washed in the blood of the Lamb?)
Walking lepers followed, rank on rank,
Lurching bravoos from the ditches dank,
Drabs from the alleyways and drug fiends pale – Minds still
passion-ridden, soul-powers frail: –
Vermin-eaten saints with mouldy breath,
Unwashed legions with the ways of Death –
(Are you washed in the blood of the Lamb?)
Every slum had sent its half-a-score
The round world over. (Booth had groaned for more.)
Every banner that the wide world flies
Bloomed with glory and transcendent dyes.
Big-voiced lasses made their banjos bang,
Tranced, fanatical, they shrieked and sang: –
„Are you washed in the blood of the Lamb?”

Generalul William Booth intră în rai

Mândru, în frunte, mergea Booth cu toba mare de-alamă:
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)
Grav surâdeau sfinții și spuneau: „lată-l, a venit.”
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)
Urmau leproșii rânduri, rânduri, așteptând, din umede
șanțuri, careva să-i admire.
Apoi, femeile de stradă și-nvechiții în rele,
suflete neputincioase, stăpânite de patimi grele;
sfinți roși de vermină, cu răsuflare mucegăită,
Legiuni de ființe-ntinate, adunate de pe meleagurile morții
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)
Fiece coclau din lume își trimisese jumătate din efectiv;
Booth găsea că nu sunt destui și bombănea nemulțumit.
Toate stindardele ce flutură pe pământ, glorioasele, veșnicele
culori defilau; tineri cu voci puternice cântau,
banjoul vibra: Bang!
Fanatic, extatic cântau și strigau:
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)

Hallelujah! It was queer to see
Bull-necked convicts with that land make free.
Loons with trumpets blowed a blare, blare, blare
On, on upward thro' the golden air!
(Are you washed in the blood of the Lamb?)
Booth died blind and still by Faith he trod,
Eyes still dazzled by the ways of God.
Booth led boldly, and he looked the chief
Eagle countenance in sharp relief,
Beard a-flying, air of high command
Unabated in that holy land.

Jesus came from out the court-house door,
Stretched his hands above the passing poor.
Booth saw not, but led his queer ones there
Round and round the mighty court-house square.
Yet in an instant all that blear review
Marched on spotless, clad in raiment new.
The lame were straightened, withered limbs uncurled
And blind eyes opened on a new, sweet world.
Drabs and vixens in a flash made whole!

Aleluia! Ciudat mai era de văzut, ocași cu cefe de taur
plimbându-se-n voie,
nebuni suflând în trompete, tu-tu-tu, ciudat era de văzut,
tu-tu-tu, drept înaintea lor și prin văzduhul aurit:
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)
Booth a murit orb, dar credința sa îl mîna,
ochii numai pe căile Domnului și-i așîntea.
Booth mergea-n frunte, cu-nfățișare de comandant,
chip și-ascuțime de vultur neînduplecat,
cu barba în vînt, ținuta poruncitoare,
el însuși, nedezmîniț, în această sfîntă țară.

lisus ieși pe poarta cerescului tribunal
și-asupra sărmanilor întinse mîna spre binecuvîntare;
Booth nu-l văzu, dar conduse bizara trupă jur-împrejur,
până izbuti în curtea cerescului tribunal s-o aducă
și-ntr-o clipă, toată această zgomotoasă adunare
în mare ținută, defila în pas de paradă.
Paralitici dezmoștiți, schilozi îndreptați,
ochi orbi în dulce lumină din nou scăldați;
prostitutele, decăzuții, vicioșii, într-o clipă curați.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

125

Gone was the weasel-head, the snout, the jowl!
Sages and sibyls now, and athletes clean,
Rulers of empires, and of forests green!
The hosts were sandalled, and their wings were fire!
(Are you washed in the blood of the Lamb?)
But their noise played havoc with the angel-choir.
(Are you washed in the blood of the Lamb?)

Adio, chipuri de fiară, guri strâmbe și măști hidoase!
Sibile și magi deveneau, și străluciți atleți,
stăpânitorii imperiilor și ai codrilor verzi!
Aripi de foc avea oștirea și-n picioare sandale:
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)
Și se lua la trântă cu ale îngerilor oști ce cântau
(În sângele Mielului v-ați spălat de păcate?)

Simon Legree

A Negro Sermon

Legree's big house was white and green.
His cotton-fields were the best to be seen.
He had strong horses and opulent cattle,
And bloodhounds bold, with chains that would rattle.
His garret was full of curious things:
Books of magic, bags of gold,
And rabbits' feet on long twine strings.
BUT HE WENT DOWN TO THE DEVIL.

Legree he sported a brass-buttoned coat,
A snake-skin necktie, a blood-red shirt.
Legree he had a beard like a goat,
And a thick hairy neck, and eyes like dirt.
His puffed-out cheeks were fish-belly white,
He had great long teeth, and an appetite.
He ate raw meat, 'most every meal,
And rolled his eyes till the cat would squeal.

Simon Legree

O predică neagră

Marea casă a lui Legree era albă și verde;
Câmpurile lui de bumbac, cele mai arătoase;
Avea cai viguroși și catări voinici,
Câini răi cu lanțuri sunătoare.
Podul îi era plin de lucruri ciudate;
Cărți de magie, săculețe cu aur și
Picioare de iepuri spânzurau de sus,
ÎNSĂ EL ÎN IAD A AJUNS.

Legree purta haină cu nasturi de-alamă,
Cravată de șarpe, cămașă sângerie;
Avea o barbă ca barba de țap,
Ceafa păroasă și groasă;
Ochii îi păreau murdari,
Fața albă și-umflată ca pântecul peștilor;
Dinții mari, ca și pofta lui de mâncare:
La mai fiece masă, înfulecând carne crudă,

His fist was an enormous size
To mash poor niggers that told him lies:
He was surely a witch-man in disguise.
BUT HE WENT DOWN TO THE DEVIL.

He wore hip-boots, and would wade all day
To capture his slaves that had fled away.
BUT HE WENT DOWN TO THE DEVIL.

He beat poor Uncle Tom to death
Who prayed for Legree with his last breath.
Then Uncle Tom to Eva flew,
To the high sanctoriums bright and new;
And Simon Legree stared up beneath,
And cracked his heels, and ground his teeth:
AND WENT DOWN TO THE DEVIL.

He crossed the yard in the storm and gloom;
He went into his grand front room.
He said, "I killed him, and I don't care."
He kicked a hound, he gave a swear;

Rotea niște ochi de pune și pisica pe fugă;
Pumnul lui de o mărime enormă,
Strivea bieții Negri ce l-ar fi mințit cu vreo vorbă.
Desigur, vreun vrăjitor o fi fost într-ascuns,
ÎNSĂ EL ÎN IAD A AJUNS.

Purta cizme înalte și umbla ziua-ntreagă prin apă
Să vadă de nu cumva fuge vreun sclav și îi scapă,
ÎNSĂ EL ÎN IAD A AJUNS.

Pe biet Tom, unchiașul, cu bătaia în moarte l-a alungat,
Dar Tom până la ultima suflare pentru Legree s-a rugat,
După care, sufletul unchiului Tom a pornit în zbor
Acolo unde e Eva și templul cel nou și strălucitor.
Simon Legree în sus după Tom a privit,
A bătut mânios din picior și din dinți a scrâșnit
ȘI ÎN IAD S-A TREZIT.

Pe viscol și beznă prin tinda raiului a trecut,
La Diavol s-a dus în salonul cel mare din față
Și-a spus: „Eu l-am omorât, dar nu-mi pasă”;

He tightened his belt, he took a lamp,
Went down cellar to the webs and damp.
There in the middle of the mouldy floor
He heaved up a slab, he found a door –
AND WENT DOWN TO THE DEVIL.

His lamp blew out, but his eyes burned bright.
Simon Legree stepped down all night –
DOWN, DOWN TO THE DEVIL.
Simon Legree he reached the place,
He saw one half of the human race,
He saw the Devil on a wide green throne,
Gnawing the meat from a big ham-bone,
And he said to Mister Devil:

“I see that you have much to eat –
A red ham-bone is surely sweet.
I see that you have lion’s feet;
I see your frame is fat and fine,
I see you drink your poison wine –
Blood and burning turpentine.”

A dat apoi cu picioru-ntr-un câine, a tras o înjurătură,
Zdravăn și-a strâns cingătoarea, a luat o lampă în mână
Și s-a dus spre pivnița rece și păienjenită.
Acolo, din mijlocul dușumelei putregăite, a ridicat o lespede
grea, ce o ușă era,
ȘI S-A DUS LA DRACU PRIN EA.

Lampa i se stinsese, dar ochii îi ardeau;
Cât ținu întreaga noapte treptele coborau
ADÂNC, TOT MAI ADÂNC, SPRE IAD DUCÂND.
Când ajunse-n sfârșit, făr’ să prindă de știre,
Se trezi față-n față cu jumătate din omenire.
Pe Dracu îl văzu pe un tron mare și verde,
Rozând carnea de pe osul unei șunci superbe
Și Domnului Drac el îi spuse:
„Văd că ai destulă mâncare:
Osul șuncii e dulce și mare.
Văd că ai labe tari de leu,
Înfățișare falnică, plină,
Și îți bei vinu-nveninat:
Sânge și-arzândă terebentină.”

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

129

And the Devil said to Simon Legree:
"I like your style, so wicked and free.
Come sit and share my throne with me,
And let us bark and revel."

And there they sit and gnash their teeth,
And each one wears a hop-vine wreath.
They are matching pennies and shooting craps,
They are playing poker and taking naps.
And old Legree is fat and fine:
He eats the fire, he drinks the wine —
Blood and burning turpentine —
DOWN, DOWN WITH THE DEVIL;
DOWN, DOWN WITH THE DEVIL;
DOWN, DOWN WITH THE DEVIL.

Îi răspunse Dracu:
„Cu-adevărat, îmi place felul tău liber și stricat,
Vino, să-mpart cu tine tronul meu,
Pe toți ceilalți i-om jefui
Om cheful mereu.”
Acolo sunt de-atunci și dinții și-i ascut,
Pe cap cununi din rod de vie-având;
Potrivesc gologani, mătasuri netezesc,
Joacă poker și mult siesta își iubesc.
Simon Legree, bătrânul, e gras și-i merge bine:
Mănâncă foc și soarbe vinu-nveninat:
Sânge și-arzândă terebentină.
JOS, JOS, LAOLALTĂ CU DRACU,
JOS, JOS, LAOLALTĂ CU DRACU,
JOS, JOS, LAOLALTĂ CU DRACU.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Chinese Nightingale

fragment

By the city called Han, the peacock town,
By the city called Han, the nightingale town,
The nightingale town.
Then sang the bird, so strangely gay,
Fluttering, fluttering, ghostly and gray,
A vague, unravelling, final tune,
Like a long unwinding silk cocoon;
Sang as though for the soul of him
Who ironed away in that bower dim: —
“I have forgotten
Your dragons great,
Merry and mad and friendly and bold.
Dim is your proud lost palace-gate.
I vaguely know
There were heroes of old,
Troubles more than the heart could hold,
There were wolves in the woods

Privighetoarea chinezească

fragment

Lângă orașul numit Han, orașul păunilor,
lângă orașul numit Han, orașul privighetorilor,
orașul privighetorilor,
cânta pasărea cu ciudată veselie,
fluturând, fluturând fantomatica, cenușia, vaga și trista melodie finală,
parcă ar fi desfășurat lungul fir al unei gogoși de mătase,
parcă ar fi cântat de sufletul celui care-n lanțuri dispăruse în bolta
întunecată:
„Am uitat balaurii mari,
prietenosi, pleșuvi,
veseli, nebuni — i-am uitat —
În beznă stau mândrele porți ale pierdutului nostru palat...”
Abia mai știu că demult au existat eroi
și dureri mai mari decât le poate îndura inima.
Lupii erau în păduri și mieii în țărcuri,
cuiburile, în vârful migdalului, pomul etern verde —
și al dudului negru.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Yet lambs in the fold,
Nests in the top of the almond tree...
The evergreen tree... and the mulberry tree...
Life and hurry and joy forgotten,
Years on years I but half-remember...
Man is a torch, then ashes soon,
May and June, then dead December,
Dead December, then again June.
Who shall end my dream's confusion?
Life is a loom, weaving illusion...
I remember, I remember
There were ghostly veils and laces...
In the shadowy bowery places...
With lovers' ardent faces
Bending to one another,
Speaking each his part.
They infinitely echo
In the red cave of my heart.
'Sweetheart, sweetheart, sweetheart,'
They said to one another.
They spoke, I think, of perils past.

Viața, graba, bucuria, uitate,
ani și ani – mi-i amintesc numai pe jumătate –
Omul este o torță și, degrabă, este cenușă...
Mai și iunie, apoi decembrie, luna cea moartă,
decembrie, luna cea moartă și iunie iar.
Cine să pună capăt încâlcitelor mele vise?
Viața este un gherghet în care se țeș iluzii...
Mi-amintesc, mi-amintesc fantomatice dantele și văluri
în iatacul plin de umbră al amanților
ce-și înclinau unul dinaintea celuilalt fața arzătoare,
rostindu-și fiecare rolul său;
ecoul glasului lor e nesfârșit
în bolta roșie a inimii mele.
„Iubite, iubite, iubit,
își spuneau unul altuia.
Cred că vorbeau despre primejdii trecute,
cred că, apoi, despre liniște nesfârșită-au vorbit.
De un lucru îmi amintesc bine:
„Primăvara a continuat la infinit,
primăvara a continuat la infinit...”

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

132

They spoke, I think, of peace at last.
One thing I remember:
Spring came on forever,
Spring came on forever,"
Said the Chinese nightingale.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

133

Wallace Stevens

[1879 – 1955]

Complexat de reticențe, migălos stilist, cultivând o poezie ce drapează sub o delicată transparență o imagine violentă, Wallace Stevens își publică întâiul volum *Harmonium* abia la 44 de ani (1923). Premiile Bollinger (1949) și Pulitzer (1955) vor marca strălucit reușita în poezie a nu mai puțin strălucitului avocat și manager financiar.

În volumul de eseuri din 1951 – *The Necessary Angel* (*Îngerul necesar*) – Wallace Stevens își definește concepția estetică: *îngerul necesar*, adică imaginația, cel mai generos și indispensabil atribut uman, generează prin necesitate poezia, aceasta putând oferi omului cunoașterea unor sensuri și „înțelesuri atât de diferite față de înțelesurile noțiunilor care-și au originea în rațiune”.

S-a născut la Reading, Pennsylvania, studiază la Harvard University, apoi la New York Law School, începând să pledeze din 1904. Dintre apreciatele volume de poezie pe care le publică după atât de amânatul și timidul său debut amintim *Ideas of Order* (*Ideea de ordine* – 1935), *Owl's Clover* (*Trifoiul bufniței* – 1936), *The Man with the Blue Guitar* (*Omul cu chitara albastră* – 1937), *Parts of a World* (*Părți dintr-o lume* – 1942), *Transports to Summer* (*Elan spre vară* – 1947), *The Auroras of Autumn* (*Aurorele toamnei* – 1950), *Collected Poems* (*Poeme alese* – 1954).

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Poetry Is a Destructive Force

That's what misery is,
Nothing to have at heart.
It is to have or nothing.

It is a thing to have,
A lion, an ox in his breast,
To feel it breathing there.

Corazón, stout dog,
Young ox, bow-legged bear,
He tastes its blood, not spit.

He is like a man
In the body of a violent beast.
Its muscles are his own...

The lion sleeps in the sun.
Its nose is on its paws.
It can kill a man.

Poezia este o forță distructivă

Acesta e blestemul:
În inimă să n-ai nimic.
Trebuie inima să-ți fie plină, sau ești mort.

Ceva în piept trebuie să existe
Bour sau leu —
Pe care să-l auzi când respiră.

Corazon, câine puternic,
Tânăr bour sau urs cu picioarele-aduse
Sânge vrea, nu scuipat.

E ca un bărbat
Întrupat într-o ființă aprinsă
Mușchii fiarei sunt mușchii ei...

Cu nasul pe labe
Doarme leul la soare
Dar poate pe om să-l omoare.

Domination of Black

At night, by the fire,
The colors of the bushes
And of the fallen leaves,
Repeating themselves,
Turned in the room,
Like the leaves themselves
Turning in the wind.
Yes: but the color of the heavy hemlocks
Came striding.
And I remembered the cry of the peacocks.

The colors of their tails
Were like the leaves themselves
Turning in the wind,
In the twilight wind.
They swept over the room,
Just as they flew from the boughs of the hemlocks
Down to the ground.

Sub semnul întinericului

Noaptea în reflexul focului
Culorile desigurilor
Și frunzele căzute,
Rotindu-se-n jurul lor înseși
Pătrund în odaie
Asemenea frunzelor
Ce-n vânt se rotesc.
Da: însă culoarea grea a cucutei
Intră în salturi
Și mi-am amintit de țipătul păunilor.

Culorile cozilor de păun
Erau asemenea frunzelor
Ce se rotesc în vânt,
În vânt crepuscular,
Pluteau prin încăpere
În zborul lor de pe ramurile de cucută
Spre pământ.

I heard them cry – the peacocks.
Was it a cry against the twilight
Or against the leaves themselves
Turning in the wind,
Turning as the flames
Turned in the fire,
Turning as the tails of the peacocks
Turned in the loud fire,
Loud as the hemlocks
Full of the cry of the peacocks?
Or was it a cry against the hemlocks?

Out of the window,
I saw how the planets gathered
Like the leaves themselves
Turning in the wind.
I saw how the night came,
Came striding like the color of the heavy hemlocks
I felt afraid.
And I remembered the cry of the peacocks.

Am auzit păunii țipând
Fu un strigăt împotriva-nserării
Sau împotriva frunzelor înseși
Ce se roteau în vânt
Ce se roteau ca flăcările în foc
Asemenea cozilor păunilor
Se-nvârtejeau în focul puternic
Puternic cum e cucuta
Răsunând de țipătul păunilor?
Sau a fost un strigăt îndreptat împotriva cucutei?

De la fereastră
Am văzut planetele adunându-se
Ca frunzele-nvârtejite de vânt,
Am văzut noaptea venind
Lunecând asemenea culorilor grele ale cucutei.
M-am înfricoșat.
Și mi-am amintit de țipătul păunilor.

The Poems of Our Climate

I
Clear water in a brilliant bowl,
Pink and white carnations. The light
In the room more like a snowy air,
Reflecting snow. A newly-fallen snow
At the end of winter when afternoons return.
Pink and white carnations – one desires
So much more than that. The day itself
Is simplified: a bowl of white,
Cold, a cold porcelain, low and round,
With nothing more than the carnations there.

II
Say even that this complete simplicity
Stripped one of all one's torments, concealed
The evilly compounded, vital I
And made it fresh in a world of white,
A world of clear water, brilliant-edged,

Poeme ale timpului nostru

I
Apă limpede într-o cupă scânteietoare,
Garoafe albe și roz. Lumina
Din încăpere seamănă a zăpadă
Care reflectă zăpada. Proaspăt-căzuta zăpadă
De sfârșit de iarnă când după-amiezele revin.
Garoafe albe și roz – însă dorești
Cu mult mai mult decât atât. Ziua însăși
Se simplifică: o cupă rotundă și joasă
De porțelan alb, rece, de porțelan rece
Și-n ea nimic altceva decât garoafe.

II
Chiar dacă această desăvârșită simplitate
Te-ar putea izbăvi de chinuri, ar putea
Alina răul ascuns în eul vital,
Ți-ar aduce înviorare într-o lume albă toată,
O lume de apă curată și țărături scânteietoare,

Still one would want more, one would need more,
More than a world of white and snowy scents.

III

There would still remain the never-resting mind,
So that one would want to escape, come back
To what had been so long composed.
The imperfect is our paradise.
Note that, in this bitterness, delight,
Since the imperfect is so hot in us,
Lies in flawed words and stubborn sounds.

Altceva ai dori, spre altceva ai tinde
Decât spre o lume de albe zăpezi și parfumuri.

III

Neliniștea spiritului tot ar dăinui,
Încât ai vrea să te smulgi spre a regăsi
Tot ce îndelungată vreme ai cunoscut.
Imperfecțiunea e raiul nostru.
Aflați că în amărăciune-i desfătare,
De vreme ce neîmplinirea arde în noi
Cu vorbe și sunete de neînmlădiat.

Sad Strains of a Gay Waltz

The truth is that there comes a time
When we can mourn no more over music
That is so much motionless sound.

There comes a time when the waltz
Is no longer a mode of desire, a mode
Of revealing desire and is empty of shadows.

Too many waltzes have ended. And then
There's that mountain-minded Hoon,
For whom desire was never that of the waltz,

Who found all form and order in solitude,
For whom the shapes were never the figures of men.
Now, for him, his forms have vanished.

There is order in neither sea nor sun.
The shapes have lost their glistening.

Triste acorduri ale unui vals vesel

Este așa, că vine un timp
când nu mai regretăm muzica –
sunet lipsit de mișcare.

Vine un timp, când valsul
nu mai este dorință și revelația ei,
iar fantomele l-au părăsit.

Prea multe valsuri s-au sfârșit. Dar mai există
o ființă ciudată pentru care dorința
niciodată cu valsul nu s-a-mpletit,

care și-a aflat sensurile toate în ordonare și singurătate,
și ale cărei fantome ce acum au pierit,
n-au fost niciodată siluete omenești.

Ordine nu e în mări, și nici în soare,
fantomile și-au pierdut scânteierea

There are these sudden mobs of men,

These sudden clouds of faces and arms,
An immense suppression, freed,
These voices crying without knowing for what,

Except to be happy, without knowing how,
Imposing forms they cannot describe,
Requiring order beyond their speech.

Too many waltzes have ended. Yet the shapes
For which the voices cry, these, too, may be
Modes of desire, modes of revealing desire.

Too many waltzes – The epic of disbelief
Blares oftener and soon, will soon be constant.
Some harmonious sceptic soon in a sceptical music

Will unite these figures of men and their shapes
Will glisten again with motion, the music
Will be motion and full of shadows.

și, deodată, au apărut aceste mulțimi omenеști –

nori compacți de obraze și brațe –
o imensă-nfrânare eliberată,
voci strigând fără să știe pentru ce alta

decât pentru fericire, fără să știe ce-i fericirea,
impunând forme pe care nu le pot descrie,
reclamând rânduieli care le depășesc.

Prea multe valsuri s-au sfârșit. Totuși, arătările
după care se tânguie vocile-acestea pot fi și ele
forme ale dorinței, revelația ei.

Prea multe valsuri s-au sfârșit. Epopeea scepticismului
prinde contur și curând, curând se va statornici
vreo sceptică armonie a unei muzici sceptice

care va uni aceste trupuri omenеști, și umbrele lor
vor străluci din nou în mișcarea unei armonii –
mișcare însuflețită de umbrе.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

141

Lola Ridge

[1873-1941]

Lola Ridge s-a născut în Irlanda și a murit în Statele Unite; părăsise Irlanda încă din tinerețe pentru a locui la Sydney în Australia. În 1907 a venit în Statele Unite unde și-a câștigat existența ca scriitoare, model pentru pictori și lucrătoare în fabrică.

Pasiunea pentru dreptate socială și cântec convertit în imagini caracterizează opera sa poetică.

A scris: *The Ghetto and Other Poems* (*Ghettoul și alte poeme*), 1918, iar volumul său *Dance of Fire* (*Dansul focului*), 1935, cuprinde o serie de sonete foarte prețuite pentru frumusețea conținutului și perfecțiunea formei.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Ghetto

Old Sodos no longer makes saddles.
He has forgotten how.
Time spins like a crazy dial in his brain,
And night by night
I see the love-gesture of his arm
In its green-greasy coat-sleeve
Circling the Book,
And the candles gleaming starkly
On the blotched-paper whiteness of his face,
Like a miswritten psalm...
Night by night
I hear his lifted praise,
Like a broken whinnying
Before the Lord's shut gate.

Lights go out
And the stark trunks of the factories
Melt into the drawn darkness,

Pasaje din Ghettoul

Bătrânul Sodo nu mai lucrează șei.
A și uitat cum...
Timpul se-nvârtește în capul lui ca un ceasornic
nebun
Și seară după seară,
Văd brațul său în mâneca înverzită, soioasă,
Cuprinzând cu dragoste Cartea
Și lumânările strălucind puternic
Pe albul feței sale ca hârtia mototolită
A unui psalm greșit...
Și seară după seară,
Aud înălțându-se rugile sale ca un plânset, din când
în când întrerupt,
Dinaintea porților închise ale Domnului.

Luminile se sting
Și camioanele grele
Se topesc în întunericul

Sheathing like a seamless garment.
And mothers take home their babies,
Waxen and delicately curled,
Like little potted flowers closed under the stars.
Lights go out...
And colors rush together,
Fusing and floating away...
Pale worn gold like the settings of old jewels...
Mauves, exquisite, tremulous, and luminous purples
And burning spires in aureoles of light
Like shimmering auras.
They are covering up the pushcarts...
Now all have gone save an old man with mirrors –
Little oval mirrors like tiny pools.
He shuffles up a darkened street
And the moon burnishes his mirrors till they shine like phosphorus...
The moon like a skull,
Staring out of eyeless sockets at the old men trundling home the
pushcarts.
A sallow dawn is in the sky
As I enter my little green room.

Ca o haină fără cusături.
Iar mamele își duc acasă copiii
Palizi cum e ceara și ușor cârlionțați,
Ca flori mititele ce se strâng peste noapte-n ghivecele
lor.
Luminile se sting...
Iar culorile năvălesc și se-adună,
Se topesc laolaltă și trec plutind:
Aur palid, uzat, ca monturile vechilor giuvaeruri,
Mov minunat, jucăuș, și purpuriu luminos,
Spirale arzânde înconjurate de aureole scânteietoare.
Își acopăr cărucioarele...
Au plecat toți, afară de un bătrân cu oglinjoare –
Oglinjoare ovale ca mici ochiuri de apă –
Împinge căruciorul pe o stradă întunecoasă
Și luna arde-n oglinzile lui fosfor...

Luna, ca un craniu, privește din gropile goale ale
ochilor
La bătrânul împingând trudnic căruciorul spre casă.

Without, the frail moon
Worn to a silvery tissue,
Throws a faint glamour on the roofs,
And down the shadowy spires
Lights tip-toe out..
Softly as when lovers close street doors.
Out of the Battery
A little wind
Stirs idly – as an arm
Trails over a boat's side in dalliance –
Rippling the smooth dead surface of the heat,
And Hester street,
Like a forlorn woman over-born
By many babies at her teats,
Turns on her trampled bed to meet the day.

Pe cer, palidă-i aurora
Când ajung în mica mea odăiță verde –
Afară, fragilă, luna nu mai e decât o pânză subțire de
argint,
Ce-și așterne splendoarea pe-acoperișuri,
Iar jos, în umbră, spiralele se sting rând pe rând,
Ușor, cum închid amanții ușa dinspre stradă a casei.
Dincolo de Battery
Un vânt mărunț se mișcă alene,
Iar peste marginea unei bărci
Un braț ca o dezmiardare
Încrețește neteda, înfierbântata față a apei.
Hester Street,
Ca o femeie sărmană cu prea mulți prunci la sân,
Se-ntoarce în patul ei răvășit, să-ntâmpine ziua.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

145

William Carlos Williams

[1883-1963]

William Carlos Williams s-a născut la Rutherford, statul New Jersey; a studiat la New York, în Elveția și apoi la Universitatea din Pennsylvania, pe care a absolvit-o în 1926, an în care primește și premiul Dial pentru poezie. A practicat medicina la Rutherford. Ezra Pound, pe care l-a cunoscut, i-a publicat versuri în *Antologia Imagistă*, apărută la Londra.

Scrisul lui William Carlos Williams se particularizează prin folosirea tonului conversațional care transpune și tensionează firescul și vigurosul retorism al stilului oral american.

Dintre operele prolificului poet, eseist, prozator, sunt notabile *Transitional (Treceri – 1913)*, *Spring and All (Primăvară și altele – 1923)*, *Selected Poems (Poezii alese – 1949)*, *Autobiography of William Carlos Williams – 1951*, *The Build Up (Clăditul – 1952)*, *Journey to Love (Călătorie spre iubire – 1955)*, *The Farmer's Daughters (Fiicele fermierului – 1961)*.

În 1953 este distins cu premiul Bollinger pentru poezie, iar 10 ani mai târziu, cu prilejul publicării unui nou volum de lirică – *Pictures from Breughel (Picturi după Breughel)* – i se decernează Premiul Pulitzer.

Portrait of a Lady

Your thighs are appletrees
whose blossoms touch the sky.
Which sky? The sky
where Watteau hung a lady's
slipper. Your knees
are a southern breeze – or
a gust of snow. Agh! what
sort of man was Fragonard?
– As if that answered
anything. – Ah, yes. Below
the knees, since the tune
drops that way, it is
one of those white summer days,
the tall grass of your ankles
flickers upon the shore –
Which shore? –
the sand clings to my lips –
Which shore?

Portretul unei doamne

Încheieturile tale sunt meri
cu ramuri înflorite până la cer.
Care cer? Cerul
de care Watteau a prins pantoful
unei doamne. Genunchii tăi
sunt briza de miază-zi – sau
o pală de zăpadă. Ah! Ce
fel de om a fost Fragonard?
– parcă asta ar lămuri ceva.
A, da – mai jos de genunchi
e una din acele zile albe de vară;
Iarba înaltă a încheieturilor
licăre pe țărm –
Care țărm?
Ah, poate petale. Cum
aș putea ști?
Care țărm? Care țărm?
Am spus petalele florii de măr.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

147

Agh, petals maybe. How
should I know?
Which shore? Which shore?
— the petals from some hidden
appletree — Which shore?
I said petals from an appletree.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Light Becomes Darkness

The decay of cathedrals
is efflorescent
through the phenomenal
growth of movie houses

whose catholicity
is progress since
destruction and creation
are simultaneous

without sacrifice
of even the smallest
detail even to the
volcanic organ whose

woe is translatable
to joy if light becomes
darkness and darkness

Lumina devine întuneric

Decadența catedralelor –
fluorescență
datorată fenomenalei înmulțiri
a cinematografelelor

al căror acord cu biserica
înseamnă progres de când
creația și distrugerea
sunt simultane

fără a omite ceva
de la amănuntul neînsemnat
până la vulcanica orgă
a cărei mânie

se traduce în veselie de când
întunericul a devenit lumină
și lumina întuneric –

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

149

light, as it will –

But schism which seems
adamant is diverted
from the perpendicular
by simply rotating the object

cleaving away the root of
disaster which it
seemed to foster. Thus
the movies are a moral force.

Nightly the crowds
with the closeness and
universality of sand
witness the selfspittle

which used to be drowned
in incense and intoned
over by the supple-jointed
imagination of inoffensiveness.

după plac.

Schisma ce pare
tare ca diamantul
este zdruncinată
prin simpla rotație a obiectivului

care dărâmă muntele de dezastre
ce părea că a înălțat
și-astfel cinematograful
devine o forță morală.

Mulțimea, seară de seară
cu densitatea
și universalitatea nisipului
e martora propriilor defecțiuni

care altădată erau înecate
în fum de tămâie
și acoperite de corul
unei suple concepții despre bine și rău.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Apology

Why do I write today?
The beauty of
the terrible faces
of our nonentities
stirs me to it:

colored women
day workers —
old and experienced —
returning home at dusk
in cast off clothing
faces like
old Florentine oak.

Also
the set pieces
of your faces stir me —
leading citizens —
but not
in the same way.

Iertare

De ce mai scriu acum?
Frumusețea teribilelor chipuri
ale iluziilor noastre
mă incită:

Femei de culoare
zilieri —
bătrâni cu experiență —
înapoindu-se acasă în amurg
cu haina pe mână
chipul
ca vechi lemn florentin.

Mă-ndeamnă de asemenea
figurile voastre așezate,
cetățeni de vază —
dar nu-ntr-același fel.

And the Flowers Alone...

I should have to be
Chaucer to describe
them —
Loss keeps
me from such a
catalogue —
But!
— low, the
violet, scentless as
it is here! higher
the peartree in full
bloom through which
a light falls as
rain —
And that is gone —
Only, there remains —
Now!
the cherry trees
white in all back

De n-ar fi fost decât florile

Ar trebui să fiu
Chaucer ca să le pot
descrie —
nu sunt
în stare de-asemenea
uluitoare enumerare —
Dar!
jos, viorea, fără
parfum cum o vedeți,
pe sus — părul înflorit
prin care lumina se cerne ca
ploaia —

Și asta a trecut —
Dar au mai rămas
Acum!
cireșii albind prin
toate curțile dosnice

yards —
And bare as
they are the coral
peach trees melting
the harsh air —
excellence
priceless beyond
all later
fruit!

And now, driven, I
go, forced to
another day —
Whose yellow quilt
flapping in the
stupendous light —

Forsythia, quince
blossoms —
and all
the living hybrids

și despuiați cum sunt
piersicii de coral
topindu-se-n aerul aspru
perfectiune
neprețuită întrecând fructele
ce-ar veni după ea!

Și-acum, mânat din urmă,
silit, mă duc să-ntâmpin
o altă zi
cu hlamidă galbenă
fâlfâind în uimitoare
lumină

florile de gutui
ale Forsythiei
și toți răzbătătorii
hibrizi câți sunt.

Pastoral

When I was younger
it was plain to me
I must make something of myself.
Older now
I walk back streets
admiring the houses{15}
of the very poor:
roof out of line with sides
the yards cluttered
with old chicken wire, ashes,
furniture gone wrong;
the fences and outhouses
built of barrel-staves
and parts of boxes, all,
if I am fortunate,
smeared a bluish green
that properly weathered
pleases me best
of all colors. [...]

Pastorală

Când eram mai tânăr
îmi era clar
că trebuie să fac ceva din mine.
Acum sunt mai vârstnic
mă plimb pe străzi dosnice
admirând casele
celor foarte săraci:
acoperișuri informe
curți înțesate cu sârmă
de vechi cotețe, cenușă,
mobilă stricată;
garduri și șoproane
în întregime din bidoane
și bucăți de cutii vechi –
dacă am noroc
dau de vreun verde-albăstrui
pătat și patinat
care îmi place
mai presus de orice culoare.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

154

Sara Teasdale

[1884-1933]

S-a născut în 1884 la St. Louis, Missouri, și a murit în împrejurări tragice la New York în 1933. În tinerețe fusese marea iubire a poetului Vachel Lindsay. Dezamăgită, nu alunecă în cinic, ci acceptă cu demnitate aspectele sumbre ale existenței. Poemele sale, deși triste, nu eșuează în sentimentalism; sensibilitatea pentru frumosul încărcat de mâhnire, tentația surprinderii sensurilor tâlcuite sunt drapate de poetă cu aparte discreție, conferind versurilor o aureolă de seninătate.

Prima sa carte apare în 1907 – *Sonnets to Duse and Other Poems* (Sonete pentru Duse și alte poeme). Urmează volumele *Helen of Troy and Other Poems* (Elena din Troia și alte poeme – 1911), *Rivers to the Sea* (Fluvii spre mare – 1915), apoi *Dark of the Moon* (Întunericul lunii – 1926), tradus în majoritatea limbilor europene de circulație și în japoneză. Postum apare *Strange Victory* (Stranie victorie – 1933).

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Water Lilies

If you have forgotten water lilies floating
On a dark lake among mountains in the afternoon shade,
If you have forgotten their wet, sleepy fragrance,
Then you can return and not be afraid.

But if you remember, then turn away forever
To the plains and the prairies where pools are far apart,
There you will not come at dusk on closing water lilies,
And the shadow of mountains will not fall on your heart.

Nuferi

Dacă ai uitat nuferii ce plutesc pe-nserat
Pe fața lacului întunecat de munte,
Dacă ai uitat parfumul lor umed, adormitor,
Poți reveni fără teamă în preajma lor.

Dar dacă îl ții minte, pleacă pentru totdeauna
Spre șesuri și prerii, unde nu sunt lacuri pe-aproape,
Acolo nuferi ce se-nchid în amurg, nu vei vedea,
Și umbra munților nu va coborî în inima ta.

The Solitary

My heart has grown rich with the passing of years,
I have less need now than when I was young
To share myself with every comer
Or shape my thoughts into words with my tongue.

It is one to me that they come or go
If I have myself and the drive of my will,
And strength to climb on a summer night
And watch the stars swarm over the hill.

Let them think I love them more than I do,
Let them think I care, though I go alone;
If it lifts their pride, what is it to me
Who am self-complete as a flower or a stone.

Singurătate

Cu trecerea anilor inima mea s-a îmbogățit:
Am mai puțină nevoie acum decât în trecut
Să mă împart cu orice necunoscut, Și,
rostindu-le, gândurilor mele să le dau chip.

Dacă ei vin sau se duc, îmi este totuna
Căci însămi îmi aparțin cu frânele voinței mele,
Și putere mai am destulă să urc colina,
Și să privesc de-acolo roiul de stele.

Lasă-i să creadă că-mi sunt mai dragi decât îmi sunt,
Lasă-i să creadă că la ei mă gândesc, deși umblu singură pe pământ
Dacă asta le e spre mândrie, ce-mi pasă,
Mie, cea unitară și-ntreagă cum e o floare sau o piatră.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

157

Ezra Loomis Pound

[1885-1972]

Născut la Hailey, Idaho, Ezra Loomis Pound urmează Hamilton College, apoi Universitatea Pennsylvania. Spirit activ, proteic, cu un gust rafinat și cu o formație eclectică, se impune curând ca lider al modernismului poetic american. Stabilizat în 1907 la Londra, va juca în domeniul poeziei, un rol similar celui al Gertrudei Stein la Paris, în orientarea noii proze americane. În capitala britanică, Pound scoate *Antologia Imagistă*, carte de căpătâi a imagismului, curent care preconiza înnoirea poeziei printr-o rafinată știință a alegerii imaginii, primând aceea imediată, spontană, semnificativă.

Dintre operele poetice de seamă ale cunoscutului poet și eseist, amintim *Personae*, 1909, volum urmat de cele cinci cicluri din *Cantos* scrise între 1929 și 1937, apoi de *Pisan Cantos* (1949), reflex artistic al perioadei de timp în care se stabilește în Italia. În 1949, T.S. Eliot îi publică *Selected Poems*; dintre ultimele volume pe care Pound le semnează, rețin atenția *The Translations of Ezra Pound* (*Traducerile lui Ezra Pound* – 1953), *The Literary Essays of Ezra Pound* (*Eseurile literare ale lui Ezra Pound* – 1954) și *Thrones* (*Tronuri* – 1959).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

A Pact

I make truce with you, Walt Whitman —
I have detested you long enough.
I come to you as a grown child
Who has had a pig-headed father;
I am old enough now to make friends.
It was you that broke the new wood,
Now is a time for carving.
We have one sap and one root —
Let there be commerce between us.

Pact

Fac un pact cu tine, Walt Whitman —
Te-am detestat de-ajuns.
Vin la tine ca un copil mare
Care a avut un tată obstinat;
Destul de vârstnic sunt acum să ne-mprietenim,
Tu ai desțelenit pădurea tânără,
A venit timpul să cioplim;
Avem aceeași sevă și-aceleași rădăcini —
Să le lăsăm să circule, să se-mpletească între noi.

A Girl

The tree has entered my hands,
The sap has ascended my arms,
The tree has grown in my breast
Downward,
The branches grow out of me, like arms.

Tree you are,
Moss you are,
You are violets with wind above them.
A child – so high – you are,
And all this is folly to the world.

O fată

Copacul mi-a cuprins mâinile,
Seva mi-a pătruns în brațe
Trunchiul în piept mi-a crescut
Crengile cresc din mine
Către pământ.

Tu ești copac,
Tu ești mușchi
Tu ești violete și vântul din jurul lor.
Un copil – numai atâta – ești;
În ochii lumii asta-i nebunie.

Salutation

O generation of the thoroughly smug
and thoroughly uncomfortable,
I have seen fishermen picnicking in the sun,
I have seen them with untidy families,
I have seen their smiles full of teeth
and heard ungainly laughter.
And I am happier than you are,
And they were happier than I am;
And the fish swim in the lake
and do not even own clothing.

Salut

O, generație a celor perfect spilcuiți și perfect neajutorați,
Am văzut pescari luându-și gustarea la soare,
I-am văzut cu familiile lor, cum le-a dat Dumnezeu,
Le-am văzut zâmbetul tot numai dinți și-am auzit râsetul lor
neîndemânatic
Și sunt mai fericit decât voi,
Iar ei erau mai fericiți decât mine
Pești înotau în lac și n-aveau nevoie nici măcar de îmbrăcăminte.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

161

In a Station of the Metro

The apparition of these faces in the crowd;
Petals on a wet, black bough.

Într-o stație de metrou

Ivirea acestor chipuri în mulțime;
Petale pe un umed, negru ram.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

162

L'Art, 1910

Green arsenic smeared on an egg-white cloth,
Crushed strawberries! Come, let us feast our eyes.

L'art, 1910

Arsenic verde mânjind o pânză albă
Căpșuni strivite! Hai, ochii să ni-i desfătăm.

The Orchard

I saw the first pear
as it fell —
the honey-seeking, golden-banded,
the yellow swarm
was not more fleet than I,
(spare us from loveliness)
and I fell prostrate
crying:

you have flayed us
with your blossoms,
spare us the beauty
of fruit-trees.

The honey-seeking
paused not,
the air thundered their song,
and I alone was prostrate.

Livada

Am văzut căzând
Întâia pară —
căutătorii de miere,
galbenul roi, în aur înfăşat
n-a fost mai sprinten decât mine
(cruţaţi să fim de gingăşie)
şi m-am prosternat
plângând:

cu florile voastre
ne-aţi nimicit,
scutiţi-ne de frumuseţea
pomilor în rod.

Căutătorii de miere
nu se opreau —
văzduhul răsună de cântările lor,
eu singur eram la pământ.

O rough-hewn
god of the orchard,
I bring you an offering —
do you, alone unbeautiful,
son of the god,
spare us from loveliness:

these fallen hazel-nuts,
stripped late of their green sheaths,
grapes, red-purple,
their berries
dripping with wine,
pomegranates already broken,
and shrunken figs
and quinces untouched,
I bring you as offering.

O, aspru
zeu al Livezii,
ți-aduc prinos —
ție, unicului lipsit de frumusețe,
fiu al zeilor,
scutește-ne de gingășie —

aceste alune căzute,
dezghiocate acum de verde-nveliș,
ciorchini purpurii,
cu boabe
din care picură vinul,
rodii gata plesnite,
și smochine-nchircite,
și gutui neatinse —
ofrandă îți aduc.

From **Canto LXXXI**

What thou lovest well remains,
the rest is dross
What thou lov'st well shall not be reft from thee
What thou lov'st well is thy true heritage
Whose world, or mine or theirs
or is it of none?
First came the seen, then thus the palpable
Elysium, though it were in the halls of hell,
What thou lovest well is thy true heritage
The ant's a centaur in his dragon world.
Pull down thy vanity, it is not man
Made courage, or made order, or made grace,
Pull down thy vanity, I say pull down.
Learn of the green world what can be thy place
In scaled invention or true artistry,
Pull down they vanity,
Paquin pull down!
The green casque has outdone your elegance.
"master thyself, then others shall thee beare"

Din **Canto LXXXI**

Numai aceea ce iubești cu-adevărat rămâne, restul e zgură

Numai aceea ce iubești cu-adevărat nu îți va fi răpit
Numai aceea ce iubești cu-adevărat e moștenirea
Al cărei univers e lumea mea, sau lumea lor, sau lumea
nimănui?
Văzul a fost la început, apoi un Eliseu palpabil deși se-află în
satanice încăperi,
Aceea ce iubești cu-adevărat e singura ta moștenire
Furnica e centaur în universu-i de dragoni
Leapădă-ți vanitatea, nu omul a creat
Curajul, ordinea sau mila
De vanitate leapădă-te, leapădă-te, îți spun.
Învață de la lumea vegetală care îți este locul,
Meritele sau dreapta măiestrie,
Leapădă-ți vanitatea,
Paquin, leapădă-te!
Casca cea verde eleganța ți-a-ntrecut-o.
„Să-ți fii însuți stăpân, atunci și ceilalți te-or îngădui”

Pull down thy vanity
Thou art a beaten dog beneath the hail,
A swollen magpie in a fitful sun,
Half black half white
Nor knowst'ou wing from tail
Pull down thy vanity
Fostered in falsity,
 Pull down thy vanity,
Rathe to destroy, niggard in charity,
Pull down thy vanity,
 I say pull down.
But to have done instead of not doing
 this is not vanity
To have, with decency, knocked
That a Blunt should open
 To have gathered from the air a live
tradition
or from a fine old eye the unconquered flame
This is not vanity.
 Here error is all in the not done,
all in the diffidence that faltered...

Leapădă-ți vanitatea
Ești câine bătut ce lângă bici adastă,
Umflată coțofană sub soare schimbător,
Pe jumătate neagră, pe jumătate albă
Ce nu-și deosebește aripa de coadă
Leapădă-ți vanitatea
Ce josnică ți-e ura
Crescută din minciună
Leapădă-ți vanitatea,
Decât să nimicești, zgârcit în milă,
Leapădă-ți vanitatea,
Leapăd-o îți spun
Dar a înfăptui ceva în loc de-a nu înfăptui,
nu-i vanitate
Să bați cu demnitate la ușa
Pe care un necioplit ar fi trebuit s-o deschidă
Să fi captat din aer vii tradiții
sau dintr-o nobilă privire de demult o flacără ne-nvinsă
Nu-i vanitate.
Greșeala stă aici, în tot ce n-ai făcut,
stă în unirea care nu s-a-nfăptuit.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

167

Elinor Wylie

[1885-1928]

Elinor Wylie s-a născut în New Jersey. În 1902, la șaptesprezece ani, a publicat în Anglia întâiul său volum de versuri *Incidental Numbers* (Numere întâmplătoare), apoi, în 1921, i-a apărut volumul de versuri *Nets to Catch the Wind* (Plase pentru prins vântul) urmat de *Black Armour* (Armură neagră) și de volumul de sonete *One Person* (Persoana întâi). Elinor Wylie a scris și câteva apreciate romane, iar un volum antologic *Collected Poems* (Poeme alese) a fost publicat postum, în 1932, de soțul ei, poetul William Rose Benét.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Parting Gift

I cannot give you the Metropolitan Tower;
I cannot give you heaven;
Nor the nine Visigoth crowns in the Cluny Museum;
Nor happiness, even.
But I can give you a very small purse
Made out of field-mouse skin,
With a painted picture of the universe
And seven blue tears therein.

I cannot give you the Island of Capri;
I cannot give you beauty;
Nor bake you marvellous crusty cherry pies
With love and duty.
But I can give you a very little locket
Made out of wildcat hide:
Put it in your left-hand pocket
And never look inside.

Dar, la despărțire

Nu-ți pot da turnul Metropolitan;
Nu-ți pot da raiul;
Nici cele două coroane vizigote din muzeul Cluny;
Nici măcar fericire.
Dar o foarte mică punguță îți pot da,
Făcută din pielea unui șoarece de câmp,
Pictată cu imaginea universului
Și cu șapte lacrimi în ea.

Nu-ți pot da insula Capri;
Frumusețe nu îți pot da
Sau, cu dragoste și supunere
să-ți coc minunate, crocante budinci de cireșe,
Dar pot să-ți dau o foarte mică-ncuietoare
Făcută din pielea unei pisici sălbatice:
Pune-o în buzunarul din partea inimii
Și n-o privi niciodată.

Sonnets from **One Person**

I

I hereby swear that to uphold your house
I would lay my bones in quick destroying lime
Or turn my flesh to timber for all time;
Cut down my womanhood; lop off the boughs

Of that perpetual ecstasy that grows
From the heart's core; condemn it as a crime
If it be broader than a beam, or climb
Above the stature that your roof allows.

I am not the hearthstone nor the cornerstone
Within this noble fabric you have builded;
Not by my beauty was its cornice gilded;
Not on my courage were its arches thrown:
My lord, adjudge my strength, and set me where
I bear a little more than I can bear.

Sonete din ciclul **Persoana întâi**

I

Jur că pentru a-ți gospodări bine casa
Mi-aș pune oasele în mâl nimicitor
Sau carnea mi-aș preface-o-n lemn, pe veci;
Feminitatea mi-aș înăbuși-o; mi-aș curăța crengile inimii

De-acest extaz perpetuu care crește
Din miezul ei; l-aș înfiera de crimă
De-ar fi mai larg decât o rază sau de-ar crește
Peste-nălțimea ce-o îngăduie acoperișul tău.

Nu eu sunt piatra unghiulară a căminului sau fundamentul
Nobilului material din care ai clădit,
Nici frumusețea mea n-a aurit cornișa;
Curajul meu n-a susținut bolta arcadelor.
Doamne, puterea mea o cumpănește și mă sortește-acolo
Unde-aș putea purta mai mult decât putere am să port.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

170

II

II

Hai, despre oaspeți îngerești să nu vorbim;
Să nu vorbim de nebuloase și lunare emisfere
Și despre ceea ce ne va aduce în viitor era Uraniului
— Atunci când amândoi vom fi fantome —
Uitate fie fasturi și reînvieri
De metafizici; ci-n temeri mai dulci
Ne-mpreună, ascunde-ne și văz, și-auz
Precum sub gheață pârâiașul tănuit.

Și lasă să ne strecurăm în cea mai mică încăpere
La care orice exilat sau urmărit aspiră
Pentru el însuși și dragostea sa, când e-ostenit.
Dă minții noastre somn
Neștiutor de ne-nțelese rele
Astfel ca el să uite plânsul, chinul
Și deșteptându-se să prindă mâna celui de alături
Spre a se-ntoarce în culcuș de ienupăr și ferigi.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

171

Louis Untermeyer

[1885-1977]

Louis Untermeyer, cunoscutul poet și critic literar, s-a născut în anul 1885 la New York.

Antitalent la geometrie, cade la examenul de bacalaureat; eșecul e compensat curând de descoperirea ușurinței de a scrie și mai ales de a vorbi. Publică, dar pentru a-și câștiga existența, peregrinează în calitate de conferențiar și pedagog-călător, pedagog de profesori, învățându-i, în stil american, ce anume nu trebuie să predea.

Până la cincizeci de ani, scrisese peste treizeci de volume de proză și versuri, obținând mai multe premii literare americane și străine.

În 1928 părăsește New-York-ul spre a-și realiza în sfârșit visul – acela de a trăi în mijlocul naturii. De la o fermă din munții Adirondack, poetul continuă – după cum el însuși spune – „să dea de lucru tipografilor”.

Poezia Americană Modernă și *Poezia Engleză Modernă*, ample, valoroase antologii critice, sunt lucrările sale cele mai răspândite, atât în cele două Americi cât și în străinătate.

Caliban in the Coal Mines

God, we don't like to complain
We know that the mine is no lark –
But – there's the pools from the rain;
But – there's the cold and the dark.

God, You don't know what it is –
You, in Your well-lighted sky,
Watching the meteors whizz;
Warm, with the sun always by.

God, if You had but the moon
Stuck in Your cap for a lamp,
Even You'd tire of it soon,
Down in the dark and the damp.

Nothing but blackness above,
And nothing that moves but the cars –
God, if You wish for our love,
Fling us a handful of stars!

Caliban în minele de cărbuni

Doamne, nu vrem să ne plângem,
Știm că mina nu-i un loc vesel,
Dar sunt în ea băltoace lăsate de ploi;
Umezeala și frigul domnesc în mină.

Doamne, tu nu poți ști ce-i aici –
Tu, din cerul tău atât de bine luminat –
Unde privești și ascuți meteorii,
Stai totdeauna la căldură, cu soarele la-ndemână.

Doamne, dacă ai avea chiar luna
Ascunsă-n șapcă în locul lămpii,
Jos, prin întuneric și umezeală umblând,
Te-ai sătura și de ea până-n gât.

Deasupra, nimic decât întuneric,
Nici o mișcare afară de-aceea a vagonetelor;
Doamne, de-ai vrea, pentru slava numelui tău,
Să ne arunci o mână de sori.

Last Words before Winter

All my sheep
Gather in a heap,
For I spy the woolly, woolly wolf.

Farewell, my flocks,
Farewell. But let me find you
Safe in your stall and barn and box
With your winter's tale behind you.

Farewell my cattle (both);
I leave you just as loath
As though you were a hundred head,
Instead
Of two-and-a-half.
(Two cows and a calf.)
Farewell, my apple trees;
You have learned what it is to freeze,
With the drift on your knees.

Ultimele cuvinte înainte de iarnă

Oițele-mi toate
Se-adune grămadă;
Dă târcoale lupul fioros.

Rămas bun, turma mea,
Rămas bun, dar să vă aflu
Sănătoase-n grajd și în țarcuri:
Pentru voi, povestea iernii fie o poveste bună.

Rămas bun cornutelor,
Vă las tot cu-atâta grijă
Parcă ați fi o sută-n cap,
Nu doar
Două jumătate.
(Două vaci și-un vițeluș).
Rămas bun, voi, merilor;
Ei, acum știți ce-i înghețul
Și zăpada pân-la brâu,

But, oh, beware
Those first kind of days, the snare
Of the too promising air,
The cost
Of over-sudden trust—
And then the killing frost.
Farewell, beloved acres;
I leave you in the hands
Of one whose earliest enterprise was lands:
Your Maker's.

Yard, hutch, and house, farewell.
It is for you to tell
How you withstood the great white wolf, whose fell
Is softer than a lambskin's, but whose breath
Is death.

Farewell,, hoof, claw, and wing,
Finned, furred, and feathered thing,
Till Spring—

Dar luați seama,
La-nSORITA, întâie zi.
Aerul făgăduiește,
Dar pânDEȘTE,
Și încrederea prea mare se plăTEȘTE.
Vine gerul fără îndurare.
Ogor iubit, și ție bun rămas,
În mâna unuia te las
A cărui îndeletnicire munca pământului era;
El îl zidea.

Casă, coteț, ogradă, bun rămas,
A voastră-i grija de a-mi da de știre
Cum ați scos-o la capăt cu lupul alb și mare
A cărui blană e mai moale decât blana de mielusea
Însă a cărui răsufare
Poartă moarte în ea.

Copite, aripi, gheare, bun rămas,
Bun rămas căptușiților, blăniților, și voi, înaripatelor
Până-mprimăvărați —

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

175

All my sheep
Gather in a heap,
For I spy the woolly, woolly wolf.

Oițele-mi toate,
Se-adune grămadă;
Dă târcoale lupul fioros.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

176

Jean Starr Untermeyer

[1886-1970]

Jean Starr Untermeyer s-a născut în 1886 la Zanesville, Ohio. Poeta crede în perfecțiune și această credință o mărturisește în chiar prima poezie din volumul său *Clay Hills (Coline de lut)*.

Jean Starr Untermeyer a transcris viața de toate zilele în cuvinte de o spontaneitate neobișnuită. Amy Lowell compara poezia Jeanei Starr Untermeyer cu picturile flamande de gen ale lui Vermeer.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Clay Hills

It is easy to mould the yielding clay,
And many shapes grow into beauty
Under the facile hand.
But forms of clay are lightly broken;
They will lie shattered and forgotten in a dingy corner.
But underneath the slipping clay
Is rock...
I would rather work in stubborn rock
All the years of my life,
And make one strong thing;
And set it in a high, clean place
To recall the granite strength of my desire.

Coline de lut

Este ușor de modelat lutul supus,
Și, sub mâna ce știe să-l formeze,
Multe înfățișări devin frumusețe,
Însă tiparele de lut se sparg ușor,
Uitate și risipite vor umple întunericul ungherelor.
Dar sub alunecosul lut
E stâncă.
Bucuros aş ciopli toată viața mea stânca potrivnică
I-aș da un singur chip vrednic de ea,
L-aș înălța la loc curat,
Să-mi amintească tăria de granit a năzuinței care m-a purtat.

Symphonia Domestica

When the white wave of a glory that is hardly I
Breaks through my mind and washes it clean,
I know at last the meaning of my ecstasy,
And know at last my wish and what it can mean

To have sped out of life that night—to have vanished
Not as a vision, but as something touched, yet grown
Radiant as the moonlight, circling my naked shoulder;
Wrapped in a dream of beauty, longed for, but never known!

For how with our daily converse, even the sweet sharing
Of thoughts, of food, of home, of common life,
How shall I be that glory, that last desire
For which men struggle? Is Romance in a wife?

Must I bend a heart that is bowed to breaking
With a frustration, inevitable and slow,
And bank my flame to a low hearth fire, believing

Symphonia Domestica

Când unda albă a unei lumini ce parcă aş fi eu
Îmi pătrunde în suflet şi mi-l limpezeşte,
Atunci, cel puţin, ştiu ce-nseamnă extatica-mi stare,
Îmi aflu, în fine, dorinţa şi rostul ei.

A fi evadat din viaţă în noaptea aceasta,
A fi dispărut, nu o fantomă, ci vie, amplă, radioasă
Ca lumina lunii ce-ncercuia umerii mei dezgoliţi,
Învăluită într-un vis dorit, necunoscut încă.

Cum ar putea vorbele zilnic schimbate, chiar draga împărtăşire
A gândurilor, a hranei, a casei, a vieţii în doi,
Cum aş putea însămi fi această minune, dorinţă a dorinţelor
Pentru care luptă oamenii? O femeie să fie aventura cea mare?

Să-ngeunchez o inimă ce stă gata să se frângă
Din inevitabilă, îndelungată dezamăgire,
Să-mi plec văpăile sub vatra joasă a căminului,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

179

You'll come for warmth and life to its tempered glow?

Crezând că vei veni acolo să iei căldură și viață?

Shall I mould my hope anew, to one of service,
And tell my uneasy soul "Behold, this is good."
And meet you (if we do meet), even at Heaven's threshold,
With ewer and basin, with clothing and with food?

Să-mi modelez iar speranțele spre a servi,
Să-i spun neliniștitului meu suflet: „Rămâi, așa e bine”;
în pragul cerului să te-ntâmpin, (de ne vom mai întâmpina),
Cu mâncarea, cu paharul și cu haina ta?

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

180

Marianne Moore

[1887-1972]

Marianne Moore s-a născut la St. Louis, Missouri. A fost mai întâi profesoară, apoi bibliotecară la New York. Întâiul volum, *Poems* (1921), i-a fost publicat în Anglia, de prieteni, fără ca ea să știe. Remarcabil e volumul din 1925, *Selected Poems (Poeme alese)*, prefăcut de T.S. Eliot.

A mai scris: *Nevertheless (Cu toate acestea – 1946)*, *Like a Bulwark (Ca un bastion – 1956)*, *O, To Be a Dragon (Ar trebui să fii balaur – 1959)*.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

What Are Years

What is our innocence,
what is our guilt? All are
naked, none is safe. And whence
is courage: the unanswered question,
the resolute doubt, —
dumbly calling, deafly listening — that
in misfortune, even death,
encourage others
and in its defeat, stirs
the soul to be strong? He
sees deep and is glad, who
accedes to mortality
and in his imprisonment rises
upon himself as
the sea in a chasm, struggling to be
free and unable to be,
in its surrendering
finds its continuing.

Ce sunt anii?

Ce este inocența noastră?
Care ne este vina? Expuși sunt toți,
Nimeni nu e ferit. Curajul de unde vine?
E întrebarea fără răspuns, certă-ndoială,
strigătul fără glas, surdă-ascultare
care-n nenorocire, chiar și în moarte,
dă altora curaj
și-nvins, stârnește
sufletul la tărie? Vede adânc
și-i plin de bucurie acela
cărui poarta nemuririi îi e deschisă
și în reclusiune deasupra-și se înalță
ca marea-nvolburată: luptând s-ajungă liber,
dar neputând, se resemnează
să continue.
Astfel se poartă acela cu puternică simțire,
O pasăre adevărată crește mai'naltă decât propriul ei cânt
și trupu-și încordează ca oțelul. Deși captivă,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

182

So he who strongly feels,
behaves. The very bird,
grown taller as he sings, steels
his form straight up. Though he is captive,
his mighty singing
says, satisfaction is a lowly
thing, how pure a thing is joy.
This is mortality,
this is eternity.

glasu-i puternic spune că mulțumirea nu e totul
și pură e doar bucuria.
Ea este moarte și
Eternitate.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

183

Robinson Jeffers

[1887-1962]

Robinson Jeffers s-a născut la Pittsburg, Pennsylvania. Călătorește de tânăr în Europa, apoi în 1914 se stabilește la Carmel Bay, California, unde trăiește și scrie în decorul cu stânci bătute de valuri al Pacificului.

Tamar and Other Poems (*Tamar și alte poeme* – 1924) îl consacră ca poet. Faima îi crește cu *Roam Stallion*, *Thurso's Landing*, *Give your Heart to the Hawks*, *Selected Poetry* (*Armăsarul murg, Debarcarea lui Thurso, Dă-ti inima șoimilor, Poeme alese* – 1938) și *Medea* (*Medea* – 1946).

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Love the Wild Swan

I hate my verses, every line, every word.
Oh pale and brittle pencils ever to try
One grass-blade's curve, or the throat of one bird
That clings to twig, ruffled against white sky.
Oh cracked and twilight mirrors ever to catch
One color, one glinting
Hash, of the splendor of things.
Unlucky hunter, Oh bullets of wax,
The lion beauty, the wild-swan wings, the storm of the wings.
— This wild swan of a world is no hunter's game.
Better bullets than yours would miss the white breast
Better mirrors than yours would crack in the flame.
Does it matter whether you hate your... self?
At least Love your eyes that can see, your mind that can
Hear the music, the thunder of the wings. Love the wild swan.

Iubește lebăda sălbatică

Îmi urăsc versurile, fiecă rând, fiecă cuvânt,
O, cărbune slab, prea sfărâmicios chiar și pentru a încerca
Să descrie aplecarea unui fir de iarbă sau glasul unei paseri
Aninate de-o ramură ce se leagănă pe cerul albastru.
Oglinzi crăpate, oglinzi în amurg, nu puteți prinde măcar o
Culoare, o fulgerare a splendorii din jur.
O, vânător fără noroc, vânător cu gloanțe de ceară,
Frumusețea leului, aripile lebedei sălbatică, furtuna aripilor ei
— Lumea, această lebădă sălbatică nu e un joc pentru vânători,
Gloanțe mai strașnice decât ale tale n-ar putea nimeri luminosul
piept,
Oglinzi mai bune decât ale tale, ar plesni în dogoare.
Și ce-i dacă pe tine însuți te urăști? Iubește-ți cel puțin
Ochii, care pot vedea, mintea care poate percepe melodia,
freamătul aripilor,
Lebăda sălbatică iubește-o.

To the Stone-Cutters

Stone-cutters fighting time with marble, you fore-defeated
Challengers of oblivion
Eat cynical earnings, knowing rock splits, records fall down,
The square-limbed Roman letters
Scale in the thaws, wear in the rain. The poet as well
Builds his monument mockingly:
For man will be blotted out, the blithe earth dies, the brave
sun
Die blind, his heart blackening:
Yet stones have stood for a thousand years, and pained
thoughts found
The honey peace in old poems.

Către cioplitorii de piatră

Cioplitori de piatră care, în marmură, luptați cu timpul,
Care vă luați la-ntrecere cu uitarea,
Mâncați o pâine ciudată, cunoașteți gustul sfărâmăturilor de
stâncă, amintiri ce se risipesc pe jos,
Litere romane cu verticale pătrate
Se pierd în dezgheț, se rod de ploi. Și poetul
Își clădește un monument în care nu crede,
Cândva speranța se va stinge, veselul pământ va muri, viteazul
soare
Va orbi, se va-ntuneca pentru inima lui,
Și totuși, pietrele au rezistat mii de ani și suferința
A găsit miera liniștii
în vechi poeme.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

186

Thomas Stearns Eliot

[1888-1965]

Născut în 1888 la St. Louis, Missouri, își face studiile la Harvard apoi la Merton College, Oxford. Devine cetățean englez din 1927 și în dubla calitate de eseist și poet este americanul care exercită cea mai însemnată influență asupra literaturii engleze. Și-a adunat cele mai valoroase scrieri critice și eseistica în volumul *Selected Essays, 1917-1932* (*Eseuri alese, 1917-1932*).

Creația sa poetică acoperă o bună jumătate de secol; din numeroasele volume care o reprezintă amintim *Prufrock and Other Observations* (*Prufrock și alte observații* – 1917), *The Waste Land* (*Țara pierdută* – 1922) volum apreciat ca exercitând cea mai puternică influență în poetica vremii, *The Hollow Man* (*Epuizatul* – 1925), *The Rock* (*Stânca* – 1934) și, în sfârșit, vestitul *Four Quartets* (*Patru cvartete* – 1943). Și dacă mai tinerele generații i-au reproșat romantismul de factură clasică, academică, sau unele accente pesimiste (de pildă acea obsesie a morții, *death-wish*), totuși nu e mai puțin adevărat că acestea au crescut în spiritul estetismului său, în cultul pentru o savantă și rafinată știință a construcției imaginii fără a-i răpi spontaneitatea și prospețimea – într-un cuvânt, generațiile următoare i-au simțit din plin fascinația.

În 1948, Premiul Nobel ce i s-a decernat încoronă o creație teoretică și poetică exemplară. Se stinge în 1965, la șaptezeci și șapte de ani.

East Coker

Part V

So here I am, in the middle way, having had twenty years –
Twenty years largely wasted, the years of *l'entre deux guerres*
Trying to use words, and every attempt
Is a wholly new start, and a different kind of failure
Because one has only learnt to get the better of words
For the thing one no longer has to say, or the way in which
One is no longer disposed to say it. And so each venture
Is a new beginning, a raid on the inarticulate
With shabby equipment always deteriorating
In the general mess of imprecision of feeling,
Undisciplined squads of emotion. And what there is to
conquer
By strength and submission, has already been discovered
Once or twice, or several times, by men whom one cannot hope
To emulate – but there is no competition –
There is only the fight to recover what has been lost
And found and lost again and again: and now, under conditions

Un nou început

fragmente

Iată-mă ajuns la jumătatea drumului, douăzeci de ani, am
avut...
douăzeci de ani risipiți din plin – anii *d'entre les deux guerres* –
încercând a-nvăța mânăuirea cuvântului, fiecă încercare un nou
început, un nou fel de a nu izbuti...
Cuvântul cel plin de-nțeles îl găsești abia după ce l-ai numit
sau atunci când nu vrei să-l mai spui –
Astfel, orice nouă avântare e un nou prag, și de-aici
neînarmat, zvârlit din șa mereu, pătrunzi în necunoscut,
în marea dezordine a simțirii, în vârtoarea emoțiilor,
ceea ce acolo e de aflat prin supunere sau prin forță
a mai fost descoperit o dată și încă o dată și încă de multe ori
de oameni pe care nu poți spera să-i întreci
– dar întrecere nici nu este, ci luptă spre a regăsi azi, în
timpuri ce neprielnice par,
ceea ce a fost pierdut, regăsit și pierdut iar și iar.
Poate că nu pierdem nimic și nimic nu e de câștigat,

That seem unpropitious. But perhaps neither gain nor loss.
For us, there is only the trying. The rest is not our business.

Home is where one starts from. As we grow older
The world becomes stranger, the pattern more complicated
Of dead and living. Not the intense moment
Isolated, with no before and after,
But a lifetime burning in every moment
And not the lifetime of one man only
But of old stones that cannot be deciphered.
There is a time for the evening under starlight,
A time for the evening under lamplight
(The evening with the photograph album).
Love is most nearly itself
When here and now cease to matter.
Old men ought to be explorers
Here or there does not matter
We must be still and still moving
Into another intensity
For a further union, a deeper communion
Through the dark cold and the empty desolation,

poate numai a-ncerca este partea noastră și mai mult nu e dat.

„Acasă”-i doar locul de unde-ai pornit.

Îmbătrânim, lumea ne pare ciudată, mai greu de-nțeles
nelămuritul amestec de viață și moarte.

Intensa trăire a clipei, ruptă de ieri și de mâine, stingheră nu
poate să fie:

știm că în orice clipă arde o viață întreagă și nu doar o viață de
om,

ci și viața vechilor pietre ce nu pot fi descifrate.

Este un timp al serilor cu lumină de stele,

este un timp al serilor cu lumină de lampă

serile albumului cu fotografii.

Uneori mai adâncă-i iubirea când „aici” și „acum” nu au preț.

Exploratori ar trebui să fie bătrânii — „aici” sau „acolo”-i
totuna.

Să tăcem și-n tăcere să trecem spre o altă intensitate,

spre o viitoare unire, o mai profundă împărtășire

prin întunericul rece, prin vasta dezolare,

prin tânguirea valului, prin tânguirea vântului

prin marile ape cu păsări acvatice și marsuini.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

189

The wave cry, the wind cry, the vast waters
Of the petrel and the porpoise. In my end is my beginning.

În sfârșitu-mi, stă începutul meu.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Ash Wednesday

Part I

Because I do not hope to turn again
Because I do not hope
Because I do not hope to turn
Desiring this man's gift and that man's scope
I no longer strive to strive towards such things
(Why should the aged eagle stretch its wings?)
Why should I mourn
The vanished power of the usual reign?

Because I do not hope to know again
The infirm glory of the positive hour
Because I do not think
Because I know I shall not know
The one veritable transitory power
Because I cannot drink
There, where trees flower, and springs flow, for there is nothing
again

Miercurea Cenușei

fragmente

Pentru că nu sper să mă schimb din nou
pentru că nu sper
pentru că nu sper să mă schimb
râvnind la darurile unuia și țelurile altuia
n-am să mă mai trudesesc luptând pentru asemeni lucruri
— de ce și-ar mai desface vulturul bătrân aripile,
de ce-aș jeli pierduta mea putere peste vremelnicul
regat?

Pentru că sper să nu cunosc din nou
infirma glorie a orei hotărâte
pentru că nu mai port în gând
pentru că știu că nu voi mai cunoaște
singura, adevărata, trecătoarea putere,
pentru că nu pot bea de acolo unde pomii înfloresc
și primăvara a zburat — căci înapoi nimic nu se întoarce —

Because I know that time is always time
And place is always and only place
And what is actual is actual only for one time
And only for one place
I rejoice that things are as they are and
I renounce the blessed face
And renounce the voice
Because I cannot hope to turn again
Consequently I rejoice, having to construct something
Upon which to rejoice
And pray to God to have mercy upon us
And pray that I may forget
These matters that with myself I too much discuss
Too much explain

Because I do not hope to turn again
Let these words answer
For what is done, not to be done again
May the judgement not be too heavy upon us

Pentru că știu că-ntotdeauna timpul este timp
și locul este loc întotdeauna
și ce e azi, e azi numai o dată
și numai într-un singur punct,
mă bucur că sunt toate precum sunt
și mă lipsesc de binecuvântata față
și mă lipsesc de acel glas.
Pentru că nu sper să mă schimb din nou
pe drept mă bucur că am iar de construit ceva
de care mă pot bucura
și mă rog lui Dumnezeu să se îndure de noi
și mă rog lui Dumnezeu să pot uita aceste lucruri
despre care prea mult la sfat cu mine însumi stau
pe care prea mult le răstălmăcesc.

Pentru că nu sper să mă schimb din nou,
răspundă aceste vorbe
ca tot ce-a fost să nu se mai întâmple
și asupra noastră judecata să nu cadă prea greu.

Pentru că aceste aripi nu mai sunt aripi de zburat,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

192

Because these wings are no longer wings to fly
But merely vans to beat the air
The air which is now thoroughly small and dry
Smaller and dryer than the will
Teach us to care and not to care
Teach us to sit still.

Pray for us sinners now and at the hour of our death
Pray for us now and at the hour of our death.

ci doar niște lopeți ce orizontu-l bat,
un orizont de tot sărac și limitat,
mai strâmt și mai sărac decât voința,
învață-ne cum să fim treji și să nu fim,
învață-ne cum să ne liniștim.

Roagă-te pentru noi acum și în ceasul morții.
Roagă-te pentru noi acum și în ceasul morții.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

193

Conrad Aiken

[1889-1973]

Romancierul, antologistul și poetul Conrad Aiken s-a născut la Savannah, statul Georgia, în 1889. Își încheie studiile la Harvard în 1911, ocupă diferite funcții, din 1950 devenind șeful catedrei de poetică la Biblioteca Congresului.

Ca prozator s-a făcut remarcat prin romanele *Blue Voyage* (Călătoria albastră), *Great Circle* (Marele cerc) și *King Coffin* (Regele Sicriu) ca și prin volumele de povestiri *Bring! Bring! (Aduceți! Aduceți!)* și *Costumes for Eros* (Veșminte pentru Eros).

Sensibilitatea sa artistică se manifestă însă multilateral. Pentru *Selected Poems* (Poeme alese), volum de versuri ce conferă cuvântului ceva din magia muzicii unui Debussy, i se decernează în 1930 Premiul Pulitzer, iar alte două volume de versuri *And in the Human Heart* (Și în inima omenească) și o nouă culegere de *Selected Poems* din 1961 s-au bucurat de o deosebită popularitate.

Spiritul său critic se afirmă, cu precădere, în alcătuirea a numeroase antologii dintre care o amintim doar pe ultima – *Twentieth-century American Poetry* (Poezia americană o secolului XX – 1963).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

A Star Fell and Then Another

One star fell and another as we walked.
Lifting his hand towards the west, he said –
How prodigal that sky is of its stars!
They fall and fall, and still the sky is sky.
Two more have gone, but heaven is heaven still.

Then let us not be precious of our thought,
Nor of our words, nor hoard them up as though
We thought our minds a heaven which might change
And lose its virtue, when the word had fallen.
Let us be prodigal, as heaven is:
Lose what we lose, and give what we may give, –
Ourselves are still the same. Lost you a planet – ?
Is Saturn gone? Then let him take his rings
Into the Limbo of forgotten things.

O little foplings of the pride of mind,
Who wrap the phrase in lavender, and keep it

Căzu o stea și încă una

Cum ne plimbam, căzu o stea și încă una...
Arătând cu mâna spre apus, spuse:
Cu stelele sale, ce darnic e cerul!
Tot cad și cad, și ceru-i neschimbat.

Atunci să nu mai fim nici noi avari cu gândurile
Și nici cu vorbele, și să le adunăm,
De parcă spiritele noastre ar fi Olimpul
Și-ntreaga măreție-ar pierde-o, când vorba o rostim.
Să fim risipitori, cum e și cerul,
Să pierdem ce e de pierdut, să dăm ce-avem de dat –
La fel rămânem – Se năruie vreo stea?
Saturn dispare? Ei bine, inelele să-și ia
Și să dispară-n lumea comorilor uitate.

O, sărmani cavaleri ai spiritului plin de-orgoliu,
Învăluți cuvintele-n lavandă și le puneți bine,
Ca să le scoateți, cine știe când, odată, la lumină,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

195

In order to display it: and you, who save our loves
As if we had not worlds of love enough —!

Let us be reckless of our words and worlds,
And spend them freely as the tree his leaves;
And give them where the giving is most blest.
What should we save them for, — a night of frost?...
All lost for nothing, and ourselves a ghost.

Și voi, acei care iubirea o ascundeți,
Ca și cum lumile de-ajuns iubire n-ar cuprinde!

Să nu mai socotim vorbele, lumile;
În voie să le risipim, ca pomii frunzele;
Să le dăruim acolo unde darul e binecuvântat.
De ce le-am păstra? Pentru noaptea de ger înghețat?
Când totul va fi pierdut pentru noi și vom fi doar strigoi.

Bread and Music

Music I heard with you was more than music,
And bread I broke with you was more than bread;
Now that I am without you, all is desolate;
All that was once so beautiful is dead.

Your hands once touched this table and this silver,
And I have seen your fingers hold this glass.
These things do not remember you, beloved,
And yet your touch upon them will not pass.

For it was in my heart you moved among them,
And blessed them with your hands and with your eyes;
And in my heart they will remember always, —
They knew you once, O beautiful and wise.

Pâine și muzică

Muzica pe care am ascultat-o cu tine a fost mai mult decât muzică,
Și pâinea pe care am frânt-o cu tine a fost mai mult decât pâine,
Sunt fără tine acum. Totul e dezolare;
Tot ce a fost odată frumos, a murit.

Mâinile tale au atins masa, argintăria;
Le-am văzut ținând paharul.
Iubito, lucrurile acestea nu-și mai amintesc de tine,
Dar atingerea ta nu va dispărea.

Pentru că-n inima mea printre ele umblai,
Cu mâinile și cu privirea ta le-ai binecuvântat;
Și în sufletul meu își vor aminti
Că te-au cunoscut, frumoasa și-nțeleapta mea.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

197

Edna St. Vincent Millay

[1892-1950]

Edna St. Vincent Millay s-a născut la Rockland, statul Maine și a absolvit Vassar College în 1917, an în care și apare primul său volum de versuri *Renascence and Other Poems* (*Renaștere și alte poeme*).

I se conferă Premiul Pulitzer în 1922, iar cinci ani mai târziu scrie cea mai rezistentă parte a creației sale – libretul pentru *The King's Henchman* (*Scutierul regelui*), opera lui Deems Taylor.

Mulți din cei mai rodnici ani ai activității sale și-i petrece în Greenwich Village, cartierul-orășel al artiștilor newyorkezi. Printre numeroasele volume publicate se disting și *A Few Figs from Thistles* (*Câteva zorzoane de ciulini*) și *Make Bright the Arrows* (*Lustruiți săgețile* – 1940), un energic protest în numele umanității împotriva dictaturii, tiraniei, agresiunii.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Love Is Not All

Love is not all: it is not meat nor drink
Nor slumber nor a roof against the rain;
Nor yet a floating spar to men that sink
And rise and sink and rise and sink again;
Love can not fill the thickened lung with breath,
Nor clean the blood, nor set the fractured bone;
Yet many a man is making friends with death
Even as I speak, for lack of love alone.
It well may be that in a difficult hour,
Pinned down by pain and moaning for release,
Or nagged by want past resolution's power,
I might be driven to sell your love for peace,
Or trade the memory of this night for food.
It well may be. I do not think I would.

Iubirea nu e totul

Iubirea nu e totul: nu-i hrană, nici apă
Nici somn și nici acoperiș sub ploaie;
Nici scândura mântuitoare pentru acel ce se îneacă,
La suprafață iese iar, ca iar să se scufunde.
Iubirea nu poate s-aline plămânul atins
Nici sângele să-l curețe, nici osul frânt să-l dreagă
Și, totuși, chiar și-n clipa asta nu sunt puțini aceia
Cu moartea împrietenți, că de iubire nu au parte.
Și se prea poate, ca-ntr-o clipă grea, zdrobită de durere
Și dornică de libertate sau roasă de dorința ce-ntrece orice
hotărâre înțeleaptă,
Să vreau iubirea iar pe liniște s-o schimb
Sau amintirea acestei nopți s-o vând pe hrană.
Da, s-ar putea. Dar nu cred c-o voi face.

What My Lips Have Kissed

What lips my lips have kissed, and where, and why,
I have forgotten, and what arms have lain
Under my head till morning; but the rain
Is full of ghosts tonight, that tap and sigh
Upon the glass and listen for reply,
And in my heart there stirs a quiet pain
For unremembered lads that not again
Will turn to me at midnight with a cry.
Thus in winter stands the lonely tree,
Nor knows what birds have vanished one by one,
Yet knows its boughs more silent than before:
I cannot say what loves have come and gone,
I only know that summer sang in me
A little while, that in me sings no more.

Pe cine au sărutat buzele mele

Pe cine au sărutat buzele mele, și când, și din ce gând,
Am uitat. Și brațele pe care mi-am odihnit capul
Până a doua zi, le-am uitat. Dar astă-seară ploaia e plină
De fantome ce, suspinând, în geamuri îmi bat și
Caută răspuns. Iar în inima mea, întrebările lor
Stârnesc dor aprins după acei pe care, în miez de noapte,
N-am să-i mai văd lăcrimând.

Așa stă iarna singuraticul pom,
Și nu mai știe ce paseri l-au părăsit rând pe rând –
Știe numai că, în tăcere, își pleacă ramurile acum.
N-aș putea să spun ce iubiri au venit și apoi s-au dus.
Știu doar că o clipă vara în mine a cântat,
Apoi cântecul a-ncetat.

Wild Swans

I looked in my heart while the wild swans went over.
And what did I see I had not seen before?
Only a question less or a question more;
Nothing to match the flight of wild birds flying.
Tiresome heart, forever living and dying,
House without air, I leave you and lock your door.
Wild swans, come over the town, come over
The town again, trailing your legs and crying!

Lebede sălbatice

În timp ce lebede sălbatice se apropiau, mi-am cercetat inima,
Ce am văzut acolo ce nu văzusem altădată?
Numai o nouă-ntrebare și o-ntrebare uitată,
Nimic asemănător zborului acestor paseri sălbatice.
Obositoare inimă, trăind și murind mereu!
Casă fără orizont, te părăsesc și ușile tale le ferec!
Lebede sălbatice, veniți în oraș, veniți iar în oraș
Să vă târâți picioarele prin praf și să plângeți.

God's World

O world, I cannot hold thee close enough!
Thy winds, thy wide grey skies!
Thy mists, that roll and rise!
Thy woods, this autumn day, that ache and sag
And all but cry with colour! That gaunt crag
To crush! To lift the lean of that black bluff!
World, World, I cannot get thee close enough!

Long have I known a glory in it all,
But never knew I this;
Here such a passion is
As stretcheth me apart, — Lord, I do fear
Thou'st made the world too beautiful this year;
My soul is all but out of me, — let fall
No burning leaf; prithee, let no bird call.

Lumea lui Dumnezeu

O, lume, nu te pot cuprinde îndeajuns!
Vântul, întinsul tău cer cenușiu!
Cețurile tale destrămate sau învăluitoare!
Pădurile tale în zilele acestea de toamnă dor,
Copleșesc, și strigă aproape de-atâta culoare!
Aș vrea să năruie stâncile, să dărâm parapetul sumbrei amenințări —
O, lume, nu te pot simți îndeajuns de-aproape!

Cunoșteam ale lumii splendori,
Dar n-am știut niciodată
Câtă pasiune poate cuprinde —
Pentru mine, Doamne, este prea mult
Și mă tem de o lume atât de frumoasă.
Sufletul mi-e înnebunit —
Frunza ca focul, n-o mai lăsa să cadă,
Pasărea stăpânească-și al ei ciripit.

Spring

To what purpose, April, do you return again?
Beauty is not enough.
You can no longer quiet me with the redness
Of little leaves opening stickily.
I know what I know.
The sun is hot on my neck as I observe
The spikes of the crocus.
The smell of the earth is good.
It is apparent that there is no death.
But what does that signify?
Not only under ground are the brains of men
Eaten by maggots.
Life in itself
Is nothing,
An empty cup, a flight of uncarpeted stairs.
It is not enough that yearly, down this hill,
April
Comes like an idiot, babbling and strewing

Primăvară

April, de ce mai vii?
Frumusețea n-ajunge;
Cu roșul frunzișoarelor ce împungând se deschid,
Nu mă mai poți amăgi,
Eu știu ce știu.
Soarele mă arde,
În timp ce privesc ghimpii de crocus,
Pământul miroase atât de frumos,
De parcă n-ar exista moarte.
Dar ce dovedește asta?
Nu numai sub pământ
Rod viermii creierul omului;
Viața nu e mai mult
Decât o cupă goală
Un șir de trepte
Neașternute,
Rele.
N-ajunge,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

203

Flowers.

Că-n fiec an
April
Coboară această colină,
Flecărind ca un prost,
Și-mprăștiind flori.

Afternoon on a Hill

I will be the gladdest thing
Under the sun!
I will touch a hundred flowers
And not pick one.

I will look at cliffs and cloud
With quiet eyes,
Watch the wind bow down the grass,
And the grass rise.

And when lights begin to show
Up from the town,
I will mark which must be mine,
And then start down!

După-amiază pe colină

Voi fi cea mai voioasă ființă
Sub soare!
O sută de flori voi atinge cu mâna
Și nu voi culege nici una.

Voi privi stâncile și norii
Cu ochi liniștit
Voi privi cum vântul culcă iarba
Și iarba cum se ridică.

Iar când dinspre oraș
Lumini se vor arăta
Voi însemna-o pe a mea
Și mă voi duce spre ea.

The Poet and His Book

Boys and girls that lie
Whispering in the hedges,
Do not let me die,
Mix me with your pledges;

Boys and girls that slowly walk
In the woods, and weep, and quarrel,
Staring past the pink wild laurel,
Mix me with your talks,
Do not let me die!

Poetul și cartea

Fete și băieți,
Când peste gardul viu șoptiți,
Morții nu mă hărăziți,
Ale voastre jurăminte mă cuprindă.

Fete și băieți,
Când, plimbându-vă-n pădure,
Plângeți, vă sfădiți,
Mai puternic decât trandafirul cel sălbatic
Străluciți,
În vorbele voastre mă amestecați,
Morții nu mă dați.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

206

Maxwell Bodenheim

[1892-1954]

S-a născut la Natchez, Mississippi, în 1892, și a studiat dreptul și artele la Chicago.

Pentru caracterul angajat al liricii sale, ca și pentru felul în care se impune ca un virtuos al manierismului, despre Maxwell Bodenheim s-a spus că este un „luptător pe ringul literaturii”.

Volumul *Against this Age* (*Împotriva acestui ev*) însumează reprezentativ calitățile amintite.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Factory Girl

Why are your eyes like dry brown flower-pods,
Still, gripped by the memory of lost petals?
I feel that, if I touched them,
They would crumble to falling brown dust,
And you would stand with blindness revealed.
Yet you would not shrink, for your life
Has been long since memorized,
And eyes would only melt out against its high walls.
Besides, in the making of boxes
Sprinkled with crude forget-me-nots,
One is curiously blessed if one's eyes are dead.

Lucrătoare de fabrică

De ce-ți sunt ochii semințe cafenii de floare uscată,
Tăcuți, agățându-se de amintirea petalelor pierdute?
Simt că de i-aș atinge,
S-ar fărâmița ca o pulbere pământie
Și ai rămâne luminată de orbire.
Totuși, nu te-ai clinti,
Căci viața demult ți-o știi pe de rost
Și ochii nu fac decât să se scurgă pe înaltele ziduri ce o-nconjoară.
Afară de asta, pentru a fabrica cutii
Împestritate cu nu-mă-uita,
Este o ciudată binecuvântare să-ți fie ochii morți.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

208

Archibald MacLeish

[1892-1982]

S-a născut în 1892 la Glencoe, Illinois, iar studiile și le face la Yale și Harvard.

Poezia sa de început stă sub semnul influenței unor scriitori ca E.A. Robinson, T.S. Eliot și Conrad Aiken, resimțindu-se totodată și lecturile din poezia franceză cu care MacLeish se familiarizează participând, în Franța, la primul război mondial.

Îi consacră volumul de versuri *Conquistador* (Premiul Pulitzer în 1932), căruia îi urmează *Frescoes for Mr. Rockefeller's City* (*Fresce pentru cetatea d-lui Rockefeller* – 1933), *Public Speech* (*Cuvântare publică* – 1936), *Fall of the City* (*Declinul orașului* – 1937), *America was Promises* (*America era Speranță* – 1939), *Songs for Eve* (*Cântece pentru Eva* – 1958), volume prin care MacLeish se impune ca unul dintre cei mai fecunzi și populari poeți americani.

Printre ultimele sale lucrări se numără *J.B.* (1958) o piesă în versuri, și volumul de eseuri *Poetry and Experience* (1961).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Ars poetica

A poem should be palpable and mute
As a globed fruit,

Dumb
As old medallions to the thumb,

Silent as the sleeve-worn stone
Of casement ledges where the moss has grown —

A poem should be wordless
As the flight of birds.

*

A poem should be motionless in time
As the moon climbs,

Leaving, as the moon releases
Twig by twig the night-entangled trees,

Ars poetica

Poemul să fie palpabil și tăcut
Ca un fruct rotund.

Greu
Ca pe degetul mare un inel cu pecete,

Tăcut ca piatra roasă
A lucarnelor tivite cu mușchi —

Un poem să fie fără cuvinte
Ca zborul păsărilor.

*

Un poem să fie neclintit în timp
Așa cum, pălind, luna urcă,

Și lasă ram după ram
împletit cu noapte, părăsind

Leaving, as the moon behind the winter leaves,
Memory by memory the mind —

A poem should be motionless in time
As the moon climbs.

*

A poem should be equal to:
Not true.

For all the history of grief
An empty doorway and a maple leaf.

For love
The leaning grasses and two lights above the sea —

A poem should not mean
But be.

Amintire după amintire
Ca luna frunzele iernii.

Un poem să fie neclintit în timp
Cum urcă luna

*

Pentru că toată povestea suferinței
E un portal uitat și o frunză de-arțar.

Pentru iubire —
Ierburi unduitoare și două lumini pe mare.

Un poem nu trebuie să-nsemneze ceva:
Trebuie să existe.

Burying Ground by the Ties

(From **Frescoes for Mr. Rockefeller's City**)

Ayee! Ai! This is heavy earth on our shoulders:
There were none of us born to be buried in this earth:
Niggers we were, Portuguese, Magyars, Polacks:

We were born to another look of the sky certainly.
Now we lie here in the river pastures:
We lie in the mowings under the thick turf:

We hear the earth and the all-day rasp of the
grasshoppers.
It was we laid the steel to this land from ocean to ocean:
It was we (if you know) put the U.P. through the passes

Bringing her down into Laramie full load,
Eighteen mile on the granite anticlinal,
Forty-three foot to the mile and the grade holding:

Cimitirul de la răspântie

(Din **Fresce pentru cetatea domnului Rockefeller**)

Of! Of! Greu pământ purtăm pe umeri;
Nici unul din noi nu s-a născut spre a fi-ngropat aici;
Eram: Negri, Portughezi, Unguri, Polonezi.

Pentru altceva ne-am născut, asta e sigur;
Acum zăcem aici în pășunile fluviului,
Zăcem grămadă sub stufărișul cel des;

Auzim zgomotul pământului și nemaîncetândeale fierăstraie ale
greierilor;
Noi am fost aceia care am așezat oțelul în țara asta, de la un ocean la
celălalt,
Noi am fost (dacă știți) cei care am construit linia Union Pacific peste
trecători,

Aducând-o în vale, la Laramie, cu toată încărcătura –
Optsprezece mile pe granitul abrupt,

It was we did it: hunkies of our kind.
It was we dug the caved-in holes for the cold water:
It was we built the gully spurs and the freight sidings:

Who would do it but we and the Irishmen bossing us?
It was all foreign-born men there were in this country:
It was Scotsmen, Englishmen, Chinese, Squareheads,
Austrians...

Ayee! but there's weight to the earth under it.
Not for this did we come out – to be lying her
Nameless under the ties in the clay cuts:

There's nothing good in the world but the rich will buy
it:
Everything sticks to the grease of a gold note –
Even a continent – even a new sky!

Do not pity us much for the strange grass over us:
We laid the steel to the stone stock of these mountains:
The place of our graves is marked by the telegraph

Patruzeci și trei de picioare pe milă și grad –

Noi am izbutit asta: venetici nepricopsiți ca noi;
Noi am scobit stânca pentru țevile de apă rece;
Noi am săpat treptele în râpe și calea îngustă pentru poveri.

Cine alt ar fi putut-o face decât noi, sub supravegherea Irlandezilor?
Noi, toți străinii care ne găseam în țara asta:
Noi, Scoțieni, Englezi, Chinezi, tenaci Austrieci...

Of! dar ce greu apasă pământul acesta;
Nu de asta am plecat de-acasă, să zăcem aici fără nume,
Sub stufăriș, în straturile lutului.

Nu-i lucru bun pe lume, bogatul să nu și-l poată cumpăra;
Orice se prinde de unsuroasa bancnotă –
Chiar și un continent – chiar și un alt cer!

Nu ne plângeți prea mult că zăcem sub iarba ciudată;
Noi am înfipt oțelul în stâncile acestor munți:
Mormintele noastre le-nseamnă stâlpii de telegraf!

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

213

poles!

It was not to lie in the bottoms we came out
And the trains going over us here in the hollows...

Dar n-am plecat de-acasă ca să zăcem în adânc
Și trenurile să treacă peste gropile noastre...

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Young Dead Soldiers

The young dead soldiers do not speak.
Nevertheless, they are heard in the still houses:
who has not heard them?
They have a silence that speaks for them at night
and when the clock counts.

They say:
We were young. We have died.
Remember us.

They say:
We have done what we could
but until it is finished it is not done.

They say:
We have given our lives but until it is finished
no one can know what our lives gave.

Tinerii soldați care au murit

Tinerii soldați care au murit nu mai au glas,
Totuși, în case tăcute, vocea lor se aude.
(E cineva care să nu o fi auzit?)
Au o tăcere a lor care vorbește pentru ei noaptea,
Și când bate ceasornicul.

Ei spun:
Eram tineri. Am murit.
Aduceți-vă aminte de noi.

Ei spun:
Tot ce ne-a stat în puteri am făcut,
Dar până nu ia sfârșit războiul, fapta nu e întreagă.

Ei spun:
Viața ne-am dat-o,
Dar până nu ia sfârșit războiul, nu știe nimeni pentru ce ne-am
dat viața.

They say:

Our deaths are not ours: they are yours,
they will mean what you make them.

They say:

Whether our lives and our deaths were for peace and a new
hope or for nothing we cannot say,
it is you who must say this.

They say:

We leave you our deaths:
give them their meaning:
give them an end to the war and a true peace:
give them a victory that ends the war and a peace afterwards:

give them their meaning.

We were young, they say.

Ei spun:

Moartea noastră nu ne aparține,
Vouă v-am închinat-o,
Va însemna ceea ce vreți voi să însemne.

Ei spun:

Dacă viața și moartea noastră au slujit pacea și noi speranțe
Sau dacă au fost în zadar, nu putem ști,
Voi sunteți cei care trebuie să hotărâți.

Ei spun:

Moartea noastră v-o încredințăm vouă
Dați-i un înțeles;
Dați-i terminarea războiului și o pace adevărată,
Dați-i victoria care să pună capăt războiului și, apoi, dați-i
pacea.

Dați-i un înțeles.

Tineri eram, spun ei,

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

216

We have died.
Remember us.

Am murit,
Aduceți-vă aminte de noi.

Speech to a Crowd

Tell me, my patient friends, awaiters of messages.
From what other shore, from what stranger,
Whence, was the word to come? Who was to lesson you?

Listeners under a child's crib in a manger,
Listeners once by the oracles, now by the transoms,
Whom are you waiting for? Who do you think will explain?

Listeners thousands of years and still no answer –
Writers at night to Miss Lonely-Hearts, awkward spellers,
Open your eyes! There is only earth and the man!

There is only you. There is no one else on the telephone:
No one else is on the air to whisper:
No one else but you will push the bell.

No one knows if you don't: neither ships
Nor landing-fields decode the dark between.

Cuvântare către mulțime

Spuneți-mi, răbdători prieteni – voi, care așteptați mesaje
De pe ce alt țărâm? De la care străin?
Dincolo să vină cuvântul? Și cine să vă-nvețe?

Ascultători sub leagănul copilului din iesle
Ascultători cândva ai oracolului, ai viselor fantastice astăzi –
Pe cine așteptați? Și cine, credeți, vă va lămuri?

Ascultători de mii de ani, fără răspuns,
Ce scrieți noaptea Domnișoarei Inimă-nsingurată, bucheri
stângaci
Deschideți-vă ochii! Numai pământul există, și omul!

Numai voi existați: nu e nimeni la celălalt capăt al firului;
Nimeni altul nu șoptește de-acolo din spațiu;
Nimeni altul de la celălalt capăt n-o să vă sune.

Dacă voi nu știți, nimeni altul nu știe: nici vapoarele,

You have your eyes and what your eyes see, is.

The earth you see is really the earth you are seeing.

The sun is truly excellent, truly warm,

Women are beautiful as you have seen them —

Their breasts (believe it) like cooing of doves in a portico.

They bear at their breasts tenderness softly. Look at them!

Look at yourselves. You are strong. You are well formed.

Look at the world — — the world you never took!

It is really true you may live in the world heedlessly.

Why do you wait to read it in a book then?

Write it yourselves! Write to yourselves if you need to!

Tell yourselves there is sun and the sun will rise.

Tell yourselves the earth has food to feed you.

Let the dead men say that men must die!

Who better than you can know what death is?

How can a bone or a broken body surmise it?

Nici aeroporturile nu luminează spațiile întunecate:

Aveți ochi și vedeți, și numai ce văd ochii voștri, există.

Pământul pe care-l vedeți, e-ntr-adevăr pământul;

Soarele-i cu-adevărat minunat, realmente fierbinte:

Femeile sunt atât de frumoase după cum le vedeți —

Au sâni (mă credeți) ca gânguritul porumbarului de pe portic

Și câtă frăgezime dulce poartă-n sân! Priviți-le!

Priviți-vă și pe voi. Sunteți chipeși, puternici.

Priviți lumea — lumea pe care niciodată n-o priviți!

Dacă e adevărat că puteți trăi pe lume fără s-o luați în seamă,

Atunci de ce așteptați să citiți despre ea în cărți?

Scrieți-le chiar voi! Scrieți-vă vouă înșivă, la nevoie!

Spuneți-vă că soarele există și că va răsări:

Spuneți-vă că pământul are roade să vă-ndestuleze.

Pe cel mort, lasă-l să spună că omul trebuie să moară!

Mai bine decât voi cine poate ști ce e moartea?

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

219

Let the dead shriek with their whispering breath.
Laugh at them! Say the murdered gods may wake
But we who work have end of work together.

Tell yourselves the earth is yours to take!

Waiting for messages out of the dark you were poor.
The world was always yours: you would not take it.

Ce poate să știe un os sau un trup sfârtecat?

Cu glasul lor stins, lăsați morții să lupte:
Râdeți de ei! Spuneți-vă că zeii uciși ar putea să reînvie,
Dar noi, care lucrăm laolaltă, trebuie împreună lucrul să-l
isprăvim.

Spuneți-vă că pământul este al vostru!

Cât de săraci erați, mesaje așteptând din întuneric.
Lumea a fost întotdeauna a voastră, chiar dacă n-ați fi vrut-o.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

220

Elizabeth J. Coatsworth

[1893-1986]

Elizabeth J. Coatsworth s-a născut la Buffalo, statul New York în 1893. A scris lucrări de o rară sensibilitate și profunzime destinate tineretului. Printre acestea se remarcă *Fox Footprints* (*Urmele pașilor vulpii*), *Atlas and Beyond* (*Atlas și ce e dincolo de Atlas*), *Compass Rose* (*Roza vânturilor*).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

On a Night of Snow

Cat, if you go outdoors you must walk in the snow.
You will come back with little white shoes on your feet,
Little white slippers of snow that have heels of sleet.
Stay by the fire, my Cat. Lie still, do not go.
See how the flames are leaping and hissing low,
I will bring you a saucer of milk like a marguerite,
So white and so smooth, so spherical and so sweet
Stay with me, Cat. Out-doors the wild winds blow.

Out-doors the wild winds blow, Mistress, and dark is the
night
Strange voices cry in the trees, intoning strange lore,
And more than cats move, lit by our eyes green light,
On silent feet where the meadow grasses hang hoar
Mistress, there are portents abroad of magic and might,
And things that are yet to be done. Open the door!

Pe o noapte cu zăpadă

— Pisicuțo, dacă te duci pe-afară, va trebui să umbli prin zăpadă,
Te vei înapoia cu-ncălțăminte albă —
Papucei de zăpadă cu tocuri de mazărice-nghețată.
Stai la foc, pisicuța mea, Stai cuminte, lungită, nu mai pleca.
Privește flăcările cum se-nalță și şuieră încet:
Îți voi aduce o farfurioară cu lapte ca o margaretă
Rotundă și dulce, albă și netedă.
Stai, pisicuțo, cu mine. Afară suflă vântul sălbatic.

— Afară suflă vântul sălbatic, stăpână, și neagră e noaptea,
Ciudate glasuri tânguiesc în copaci, ciudat e și tâlcul ce-l tăinuie,
Și, la lumina verde a ochilor noștri, nu numai pisicile
Umblă, cu pași vătuiți, prin livada cu ierburi uscate —
Stăpână, pe-afară sunt puteri ascunse, și vrăji,
Și fapte ce trebuiesc împlinite. Deschide!

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

222

Edward Estlin Cummings

[1894-1962]

Edward Estlin Cummings (1894-1962) a văzut lumina zilei la Cambridge, Massachusetts. A luat parte ca infirmier, apoi ca soldat la primul război mondial, după care s-a stabilit la Paris, pictând și scriind poezie. La început, critica a sancționat cu severitate „aranjamentele tipografice” prea originale ale lui Cummings, însă, în ciuda aparentei facilități, poetul face față tuturor rolurilor pe care le imaginează: el este clovnul, filosoful, amoretul, comentatorul și cavalerul romantic care își desfășoară cu siguranță și grație lirismul, ca și excentricitățile grafice.

Creația sa poetică e cuprinsă în volumele *XLI Poems (XLI poeme)*, *Is 5 (E 5)*, *CIOPW, IXI* (adică într-o plezanterie grafică, „zece”), *Collected Poems (Poeme alese – 1938)*, o nouă ediție a acestora, în 1954, și, în sfârșit, *95 Poems* (1958).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Since Feeling Is First

since feeling is first
who pays any attention
to the syntax of things
will never wholly kiss you;

wholly to be a fool
while Spring is in the world

my blood approves,
and kisses are a better fate
than wisdom
lady i swear by all flowers. Don't cry
— the best gesture of my brain is less than
your eyelids' flutter which says

we are for each other; then
laugh, leaning back in my arms
for life's not a paragraph
and death i think is no parenthesis

Pentru că simțirea primează

Pentru că simțirea primează
cine e preocupat
de sintaxa lucrurilor
nu va ști niciodată să te sărute cu-adevărat,

nu va fi niciodată cu totul nebun
când Primăvară e-ntreaga lume

sângele-mi spune:
decât înțelepciune
sărutările-s mai bune.
Doamnă, ți-o jur pe toate florile. Nu plânge
— cel mai perfect elan al creierului meu e mai puțin
decât fluturarea pleoapelor tale ce-mi spun:

suntem făcuți unul pentru altul. Râzi
deci când te cuprind în brațe
căci viața nu-i un paragraf
și moartea nu cred să fie doar o paranteză.

Buffalo Bill's Defunct

Buffalo Bill 's
defunct
who used to
ride a watersmooth-silver
stallion
and break onetwothreefourfive pigeonsjustlikethat
Jesus

he was a handsome man
and what i want to know is
how do you like your blue-eyed boy
Mister Death

A murit Buffalo Bill

A murit
Buffalo Bill
cel care
călărea unstrașnicarmăsar
argintiu
Și doboră undoitreipatrucinci porumbeinumaiașacăiplăcealui
Isuse

chipeș bărbat era
și ce-aș mai vrea să știu e
cum îți plac privirileluialbastre
Doamnă Moarte

O Sweet Spontaneous

O sweet spontaneous
earth how often have
the
doting

fingers of
prurient philosophers pinched
and
poked

thee
, has the naughty thumb
of science prodded
thy

beauty, how
often have religions taken
thee upon their scraggy knees

O, dulce, credincios pământ

O, dulce, credincios pământ
ades te-au încercat și ciocănit
cu degete averse filosofii.
Cu degetul cel gros știința ți-a răscolit frumusețea,
religia ades în brațele ei colțuroase te-a luat
strângându-te și îmboldindu-te să-i adopți zeii,
dar credincios neasemuitului culcuș al morții,
ciclicul tău iubit,
tu le-ai răspuns numai cu primăveri.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

226

squeezing and

buffeting thee that thou mightest conceive

gods

(but

true

to the incomparable

couch of death thy

rhythmic

lover

thou answerest

them only with

spring)

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

227

little man
(in a hurry
full of an
important worry)
halt stop forget relax

wait

(little child
who have tried
who have failed
who have cried)
lie bravely down

sleep

big rain
big snow
big sun
big moon

Omuleț
(tare gonit
de o mare
supărare)
stai de te-odihnește
și te liniștește

așteaptă

copilaș

care a-ncercat
și a pierdut
și s-a văitat
culcă-te cuminte

dormi

ploaie mare
grea ninsoare

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

228

(enter

us)

soare aprins

și lună plină

(pătrundeți

în noi)

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

You Shall Above All Things Be Glad and Young

you shall above all things be glad and young
For if you're young, whatever life you wear

It will become you; and if you are glad
whatever's living will yourself become.
Girlboys may nothing more than boygirls need:
i can entirely her only love

whose any mystery makes every man's
flesh put space on; and his mind take off time

that you should ever think, may god forbid
and (in his mercy) your true lover spare:
for that way knowledge lies, the foetal grave
called progress, and negation's dead undoom.

I'd rather learn from one bird how to sing
than teach ten thousand stars how not to dance

Mai presus de orice, fii tânăr și voios

Mai presus de orice fii tânăr și voios
căci tânăr, orișicare trăire ai alege,

ți se va potrivi, și dacă ești voios
cu orice viața îți oferă, te mulțumești.
Fetele băieții nu au nevoie de-altceva decât de băieți fete;
iar eu nu pot iubi cu-adevărat

decât femeia care tainic știe în trupul orișicărui bărbat
să prindă spațiul și din minte timpul să-i alunge

La ea de te-ai putea gândi vreodată, Domnul să apere
și-n mila lui, iubirea ta adevărată să o cruțe
pe drumu-i de capcanele cunoașterii, de-acel mormânt foetal
numit progres și de predestinarea moartă a negării.

Prefer de la o pasăre să-nvăț cum să-mi înmădă cântul
decât ca miilor de stele să le-arăt cum ar putea să nu danseze.

Up into the Silence the Green

up into the silence the green
silence with a white earth in it

you will(kiss me)go

out into the morning the young
morning with a warm world in it

(kiss me)you will go

on into the sunlight the fine
sunlight with a firm day in it

you will go(kiss me

down into your memory and
a memory and memory

i)kiss me,(will go)

Sus, în liniștea vegetală

Sus în liniștea vegetală
ce cuprinde palidul pământ
te vei
(sărută-mă)
duce
în noua dimineață
în dimineața ce cuprinde caldă lume
(sărută-mă)
te vei duce
spre strălucitoarea lumină solară
care îmbrățișează o-ntreagă zi
(sărută-mă)
te vei duce
adânc în amintirea-ți
o amintire – și amintire
mă voi
(sărută-mă)
duce eu.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

231

Stephen Vincent Benét

[1898-1943]

Stephen Vincent Benét s-a născut la Bethlehem, Pennsylvania. A început să publice versuri încă de când era licean. Fantezia sa se exaltă în bizar și fantastic; de aici preferința pentru baladă, formulă pentru care optează în evocarea războiului civil – *John Brown's Body* (*Trupul lui John Brown*, 1928). Postum, i-au fost publicate două volume de versuri, dintre care *Western Star* (*Steaua apusului*) a fost distins cu Premiul Pulitzer în 1943.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

1936

Autoplay next video
All night they marched, the infantrymen under pack,
But the hands gripping the rifles were naked bone
And the hollow pits of the eyes stared, vacant and black,
When the moonlight shone.

The gas mask lay like a blot on the empty chest,
The slanting helmets were spattered with rust and mold,
But they burrowed the hill for the machine-gun nest
As they had of old.

And the guns rolled, and the tanks, but there was no sound,
Never the gasp or rustle of living men
Where the skeletons strung their wire on disputed ground ...
I knew them, then.

'It's eighteen years,' I cried. 'You must come no more.'
'We know your names. We know that you are the dead.'

1936

Complet echipați, infanteriștii au mărșăluit toată noaptea,
Dar mâinile care strângeau puștile erau numai oase
Și orbitele goale ale ochilor păreau negre
În bătaia razelor lunii.

Masca de gaze – o pată pe pieptul descărnăt,
Căștile ruginite și putrede lunecau într-o parte,
Dar ei săpau cuiburi de mitraliere,
Cum mai făcuseră și altă dată.

Roțile tunurilor și ale tancurilor se-nvâртеau fără sunet;
Nicio șoaptă, nicio adiere de viață
Acolo unde scheletele întindeau sârma ghimpată pe disputatul
teren...
Așa am știut cine sunt.

„Au trecut șaptesprezece ani”, am strigat. „Nu mai aveți ce face
aici.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

233

Must you march forever from France and the last, blind war?’

‘Fool! From the next!’
they said.

Știm numele voastre. Știm că sunteți morți.

Trebuie veșnic să veniți în marș din Franța, din ultimul crâncen
război?”

„Nebunule! Pentru cel viitor lucrăm noi!”

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

For All Blasphemers

Adam was my grandfather,
A tall, spoiled child,
A red, clay tower
In Eden, green and mild.
He ripped the Sinful Pippin
From its sanctimonious limb.
Adam was my grandfather —
And I take after him.

Noah was my uncle
And he got dead drunk.
There were planets in his liquor-can
And lizards in his bunk.
He fell into the Bottomless
Past Hell's most shrinking star.
Old Aunt Fate has often said
How much alike we are.

Către toți cârtitorii

Adam a fost bunicul meu,
Un copilandru nalt și răsfățat,
Un turn roșcat de lut
În paradisul verde, blând.
Pe Pippin păcătosul l-a scăpat
De mădularu-i sfânt.
Adam a fost bunicul meu
Și lui îi semăn eu.

Iar Noe care mi-a fost unchi
Se îmbăta cumplit;
În cupa lui pluteau planete
Iar în culcușul său șopârle se plimbau.
Căzu în golful fără fund
Dincolo de-a iadului stea schimbătoare.
Soarta, bătrâna mea mătușă,
Spune ades că-i semăn lui.

Lilith, she's my sweetheart
Till my heartstrings break,
Most of her is honey-pale
And all of her is snake.
Sweet as secret thievery,
I kiss her all I can,
While Somebody Above remarks
"That's not a nice young man!"

Bacchus was my brother,
Nimrod is my friend.
All of them have talked to me
On how such courses end.
But when His Worship takes me up
How can I fare but well?
For who in gaudy Hell will care?
And I shall be in Hell.

Dragostea mea e Lilith
Și o iubesc până ce strunele în inimă-mi se rup
Ca mierea palidă-i, în parte,
Altminteri, o șerpoaică-i toată.
Ca hoțul, într-ascuns,
O tot sărut mereu
În timp ce Cineva de sus apreciază
Că nu va fi nimic de capul meu.

Bachus frate mi-a fost,
Nimrod mi-e bun prieten;
Ei amândoi m-au prevenit mereu
Că numai bun n-o fi sfârșitul meu.
Dar când prea Sfântul m-o chema
Cum aş putea să nu ascult?
Și cine-n iadul negru mă va ști?
Căci eu acolo-n iad voi fi.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

236

Langston Hughes

[1902-1967]

În contextul climatului cultural american de după primul război mondial când este „descoperită” inepuizabila mină de inspirație a folclorului negru, când începe să prindă contururi din ce în ce mai ferme „mișcarea de renaștere a artei negre”, Langston Hughes este descoperit și încurajat de Vachel Lindsay. Poezia sa devine cunoscută în deceniul al treilea, în același timp cu aceea a poetului negru Countée Cullen.

Născut la Joplin, Missouri, își face studiile la Cleveland, apoi la Columbia University, debutând prin volumul *Weary Blues* (*Bluesuri obosite* – 1924). După călătorii făcute în Franța, Italia, Spania, se stabilește la New York, devenind unul din promotorii renașterii artei negre. Personalitate multilaterală (scrie povestiri, romane, un libret de operă, memorialistică, scheciuri satirice, editează o antologie – *The Poetry of the Negro* – (*Poezie Neagră* – 1949), Langston Hughes excelează în special în creația poetică, impunându-se ca unul dintre cei mai remarcabili poeți negri de la jumătatea secolului al XX-lea. Poezia sa profund angajată, având ca obiect discrepanța dintre precaritatea impusă condiției sociale a negrilor și frumusețea, umanismul spiritualității lor, poartă adânc marcată în muzicalitate și ritm, în imagini și limbaj, amprenta song-urilor populare negre.

Din creația sa poetică amintim, alături de cel mai popular dintre volumele sale – *Fine Clothes to Jew* (*Haine arătoase pentru evreu*, 1927) – *Dream Keeper* (*Paznic de vis*, 1932), *Shakespeare in Harlem* (*Shakespeare în Harlem*, 1942), *Montage of a Dream Deferred* (*Montaj pentru un vis amânat*, 1951), *Ask Your Mama* (*Întreabă-ți măicuța* – 1961).

Florida Road Workers

Hey, Buddy!

Look at me!

I'm makin' a road

For the cars to fly by on,

Makin' a road

Through the palmetto thicket

For light and civilization

To travel on.

I'm makin' a road

For the rich to sweep over

In their big cars

And leave me standin' here.

Sure,

A road helps everybody.

Rich folks ride —

Lucrători la șosele în Florida

Fac o șosea

Pentru automobile —

Să zboare pe ea.

Tai o șosea

Prin desiș de palmieri,

Lumina, civilizația

Să-nainteze pe ea.

Fac o șosea

Pentru bătrânii bogătași albi;

În marile lor automobile

Să lunece pe ea

Și să mă lase-n urmă.

Desigur.

O șosea-i de folos tuturor!

Albii trec în mașini,

Și eu îi pot vedea trecând.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

238

And I get to see 'em ride.
I ain't never seen nobody
Ride so fine before.
Hey, Buddy, look!
I'm makin' a road!

N-am văzut pe nimeni, niciodată,
Călătorind atât de bine.
Ei, fraților!
Uitați-vă și la mine.
Fac o șosea!

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Homesick Blues

De railroad bridge's
A sad song in de air.
De railroad bridge's
A sad song in de air.
Ever time de trains pass
I wants to go somewhere.

I went down to de station.
Ma heart was in ma mouth.
Went down to de station.
Heart was in ma mouth.
Lookin' for a box car
To roll me to de South.

Homesick blues, Lawd,
'S a terrible thing to have.
Homesick blues is
A terrible thing to have.

Dor de casă

Podul de cale ferată
Cântă trist în văzduh.
Podul de cale ferată
Cântă trist în văzduh.
Trenul când trece,
Vreau și eu să mă duc.

Am fost de vale la gară,
Fără suflare am ajuns.
Am căutat un vagon
Să mă ducă în Sud.

Dorul de-acasă
Tare e greu de-ndurat.
Dorul de-acasă
Tare e greu de-ndurat.
Plânsul ca să-l ascund,
Cu toată gura râd.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

240

To keep from cryin'
I opens ma mouth an' laughs.

Brass Spittoons

Clean the spittoons, boy.
Detroit,
Chicago,
Atlantic City,
Palm Beach.
Clean the spittoons.
The steam in hotel kitchens,
And the smoke in hotel lobbies,
And the slime in hotel spittoons:
Part of my life.
Hey, boy!
A nickel,
A dime,
A dollar,
Two dollars a day.
Hey, boy!
A nickel,
A dime,
A dollar,

Scuipătorile de alamă

Curăță scuiptorile, băiete.
Detroit,
Chicago,
Atlantic City,
Palm Beach.
Curăță scuiptorile.
Aburul din bucătăriile hotelurilor,
Fumul din holurile hotelurilor,
Și balele din scuiptorile hotelurilor
Sunt parte din viața mea.
Ei, băiete!
Un sfert,
O jumătate,
Un dolar,
Doi dolari pe zi.
Ei, băiete!
Un sfert,
O jumătate,
Un dolar,

Two dollars
Buy shoes for the baby.
House rent to pay.
Gin on Saturday,
Church on Sunday.
My God!
Babies and gin and church
And women and Sunday
All mixed with dimes and
Dollars and clean spittoons
And house rent to pay.
Hey, boy!
A bright bowl of brass is beautiful to the Lord.
Bright polished brass like the cymbals
Of King David's dancers,
Like the wine cups of Solomon.
Hey, boy!
A clean spittoon on the altar of the Lord.
A clean bright spittoon all newly polished –
At least I can offer that.
Com'mere, boy!

Doi dolari –
Cumperi ghetuțe copilului,
Plătești chiria,
Te duci Duminica la biserică.
Of, Doamne!
Copilași, biserici,
Femei și Duminici –
Totul se amestecă cu gologani
Și dolari, și scuipători spălate
Și chiria de plată.
Ei, băiete!
O strachină strălucitoare de alamă îi place și lui Dumnezeu,
Alamă lustruită și strălucitoare
Ca țimbalele dansatoarelor Regelui David,
Asemenea cupelor de vin ale lui Solomon.
Ei, băiete!
O scuipătoare curată pe altarul Domnului!
O scuipătoare curată, strălucitoare, proaspăt lustruită,
Asta, cel puțin, Îi pot da.
'Ino, băiete, încoa!

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

243

Ogden Nash

[1902-1971]

S-a născut în 1902, la Rye, Statul New York. Mai târziu, își amintește: „Am venit la New York să fac avere la bursă. în doi ani n-am vândut decât o acțiune – nașei mele – în schimb am văzut o groază de filme bune...”; completează abonamente pentru tramvai, trece într-un serviciu pentru reclame, ajunge în sfârșit la Hollywood, unde scrie scenariile de film.

A publicat câteva volume de poezii de impetuoasă jovialitate, cu un mesaj de o tainică profunzime chiar atunci când oscilează între satira spumoasă și frizarea absurdului. Amintim *Free Wheeling* (Rotire liberă – 1931), *I'm a Stranger Here Myself* (Eu însumi sunt străin aici – 1938), *Versus* (1949), *Boy is A Boy* (Băiat înseamnă un băiat – 1960).

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Golly, How Truth Will Out

How does a person get to be a capable liar?
That is something that I respectfully inquirer,
Because I don't believe a person will ever set the world on fire
Unless they are a capable liar.
Some wise men said that words were given to us to conceal our
thoughts,
But if a person has nothing but truthful words why their
thoughts haven't even the protection of a pair of panties or
thoughts
And a naked thought is ineffectual as well as improper,
And hasn't a chance in the presence of a glib chinchilla-clad
whopper.
One of the greatest abilities a person can have, I guess,
Is the ability to say Yes when they mean No and No when they
mean Yes.
Oh to be Machiavellian, oh to be unscrupulous, oh, to be glib!
Oh to be ever prepared with a plausible fib!
Because then a dinner engagement or a contract or a treaty is no

Cum mai răzbate adevărul la lumină

Cum ajunge cineva să fie mincinos de soi?
Iată un lucru de care, cu tot respectul, mă interesez:
Nu cred pe cineva în stare de-o faptă de ispravă,
Până nu știe cum să mintă zdravăn.
Sunt unii învățați care-au spus că ne-a fost dat cuvântul
spre a ne ascunde gândul,
Dar dacă cineva nu știe să spună decât adevărul, de ce să
nu-și ascundă gândul măcar cu niște pantaloni,
Căci gândul gol e neputință și pe deasupra-i necioplit,
Și nici n-are sorți de izbândă față de un limbut fălos
Abilitatea cea mai mare ce poate avea cineva
Cred că-i aceea de-a spune DA, când crede Nu,
Și NU, când știe că e Da.
O, să fii machiavelic, lipsit de scrupule și bun de gură,
Să ai întotdeauna la-ndemână sfruntata, sigura minciună
Un contract, un tratat, sau invitație la vreo mătușă – și,
gata, să nu mai porți cătușe;
Cel care minte se descurcă cu cea mai logică minciună,

longer a fetter,
Because liars can just logically lie their way out of it if they don't
like it or if one comes along that they like better;
And do you think their conscience prickles?
No, it tickles.
And please believe that I mean every one of these lines as I am
writing them
Because once there was a small boy who was sent to the drugstore
to buy some bitter stuff to put on his nails to keep him from biting
them,
And in his humiliation he tried to lie to the clerk
And it didn't work,
Because he said My mother sent me to buy some bitter stuff for a
friend of mine's nails that bites them, and the clerk
smiled wisely and said I wonder who that friend could be,
And the small boy broke down and said Me,
And it was me, or at least I was him,
And all my subsequent attempts at subterfuge have been equally
grim,
And that is why I admire a suave prevarication because I
prevaricate so awkwardly and gauchely,

dacă ceva nu-i mai convine, sau altă conjunctură e mai
bună.
Și conștiința, poate credeți, că pe acesta-l va muștra?
Ba dimpotrivă-l va flata.
Și fiți, vă rog, încredințați că tot ce scriu, scriu în serios,
Căci: a fost cândva un băiețel trimis de maică-sa la
drogherie să cumpere ceva amar de pus pe unghii să nu și
le mai roadă,
Și, umilit cum se simțea, a vrut și el să mintă și a spus așa:
M-a trimis mama să cumpăr ceva amar pentru unghiile pe
care și le roade un prieten al meu, la care
Droghistul a zâmbit într-o doară: Mă-ntreb cine poate fi
prietenul ăsta oare?
Pierdut, băiatul cel mic a răspuns: Eu,
Și eram chiar eu sau cel puțin eu eram el,
Și încercările mele toate, mai târziu, au fost în egală măsură
ratate.
De aceea admir orice suavă mistificare,
Pentru că eu însumi mistific prost și fără-ndemânare.
Și din pricina asta nu m-am putut ridica până la înalte
situații

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

246

And that is why I can never amount to anything politically or sociale, politice și etc.etc.etc.
socially.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

247

Merill Moore

[1903-1957]

Merill Moore s-a născut în orașul Columbia, statul Tennessee. A fost considerat copilul-minune al literaturii americane. Până la douăzeci și cinci de ani scrisese nu mai puțin de nouă mii de sonete.

Volumul său *The Noise that Time Makes* (*Zgomotul pe care îl face timpul* – 1924) este considerat, pentru pluralitatea și originalitatea formelor, drept întemeietorul noului sonet american. Merrill Moore este, fără îndoială, un fenomen: până la treizeci și șapte de ani scrisese un număr de sonete pe care îl notăm cu uimire și sfială: cincizeci de mii. Dintre volumele mai importante amintim *Six Sides to a Man* (*Șase părți pentru un om* – 1935), *M: One Thousand Autobiographical Sonnets* (*M: O mie de sonete autobiografice* – 1938), *More Clinical Sonnets* (*Alte sonete clinice* – 1952).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Old Men and Old Women Going Home

Carrying their packages of groceries in particular
With books under their arms that maybe they will read
And possibly understand, old women lead
Their weaker selves up to the front of the car.

And old men who for thirty years have sat at desks
Survey them harmlessly.

They regard each other
As forgotten sister looks at forgotten brother
On their way between two easily remembered tasks
And that is positively all there is to it.

But it was not that way thirty years ago!
Before desks and counters had tired their backs and feet,

When life for them was a bowl of odorous fruit
That they might take their pick of, then turn and go,
Saying, "This tastes so good!" or, "This smells so sweet!"

Bătrâni și bătrâne în drum spre casă

Purtându-și pachetele în care au, mai ales, de-ale gurii,
Și, la subsuoară – cărți pe care le vor citi și poate le vor înțelege,
Femei bătrâne își poartă slăbită făptură prin autobuz,
Spre locurile din față.

Și bărbați bătrâni, care au stat treizeci de ani dinaintea pupitrelor,
Le observă cu inocență.
Privindu-se, se descoperă uimiți unii pe alții
Cum ar privi frați uitați, uitate surori
În răstimpul dintre îndeletniciri ușor de ținut minte,
Și asta e absolut tot.

Dar acum treizeci de ani n-a fost așa!
Până când pupitre și ghișee nu le osteniseră picioarele și spinarea,

Atunci când lumea era pentru ei o cupă cu fructe parfumate
Din care puteau gusta pentru ca apoi să se-ntoarcă și să plece,
Spunând: „Cât a fost de bun!” sau: „Ce minunat parfum!”

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

249

Wystan Hugh Auden

[1907-1973]

W.H. Auden s-a născut în 1907 în Anglia și a studiat la Oxford. În 1939 s-a stabilit în S.U.A., unde a fost naturalizat în anul 1945 și a îmbrățișat cariera universitară. În această perioadă conduce un grup literar marxist. Opera sa cuprinde volumul *Poems*, 1930, *The Dance of Death* (*Dansul morții* – 1933), o piesă de teatru în versuri, 1930, *Orator*, 1932, *Letters from Iceland* (*Scrisori din Islanda* – 1937) și o carte despre Spania unde e consemnată experiența sa din războiul civil la care a luat parte.

După cel de-al doilea război mondial, caracterul preponderent social al concepției sale a fost umbrit de tendințe religioase și metafizice. Pentru volumul *The Age of Anxiety* (*Era neliniștii*) i s-a acordat Premiul Pulitzer în anul 1947.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Another Time

For us like any other fugitive,
Like the numberless flowers that cannot number
And all the beasts that need not remember,
It is today in which we live.

So many try to say Not Now,
So many have forgotten how
To say I Am, and would be
Lost, if they could, in history.

Bowing, for instance, with such old-world grace
To a proper flag in a proper place,
Muttering like ancients as they stump upstairs
Of Mine and His or Ours and Theirs.

Just as if time were what they used to will
When it was gifted with possession still,
Just as if they were wrong

Altădată

Pentru noi, ca pentru tot ce-i trecător:
Nenumăratele flori ce nu pot fi numerotate
Și toate animalele care nici nu se vor amintite,
Azi este ziua pe care o trăim.

Atâția încearcă să spună Nu acum,
Atâția au uitat cum se spune Sunt,
Și de și-ar spune, tot pierduți
Ar fi în istorie.

Salutând, poate cu grație desuetă,
Drapelul înfipt la loc cuvenit,
Bombănind bătrânește la urcatul scărilor
Despre al meu, al lui, al nostru, al lor.

Ca și cum timpul ar fi cum și-l doriseră odată
Când mai era binecuvântat cu de toate
Ca și când vina ar fi a lor

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

251

In no more wishing to belong.

No wonder then so many die of grief,
So many are so lonely as they die;
No one has yet believed or liked a lie,
Another time has other lives to live.

Că azi nu mai doresc să le-apartină ceva.

Nu-i de mirare că mor atâția de mahnire
Și-atâția prea singuri în ceasul morții sunt;
Nici unul n-a crezut în minciună, nu a iubit-o
Iar timpul nou își crește alte vieți.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

252

Theodore Roethke

[1908-1963]

Theodore Roethke a reacționat împotriva poeziei intelectualizante, militând pentru o lirică a impresiilor și a trăirilor transcrise direct, aparent cu simplitate, dar nu lipsită de un romantism comparabil cu acela profestat de poetul gaelic Dylan Thomas.

Fiu de horticultor, Th. Roethke a crescut în mijlocul naturii, învățând să o cunoască și să o înțeleagă. Poezia sa exprimă o tulburătoare comuniune cu misterele și vitalitatea lumii vegetale.

Dintre cele mai populare volume ale sale se remarcă *Open House* (*Casa deschisă* – 1941), *The Lost Son and Other Poems* (*Fiul pierdut și alte poeme* – 1948), *Praise to the End* (*Lauda sfârșitului* – 1951), *The Waking* (*Cel ce stă de veghe*), volum pentru care i se conferă Premiul Pulitzer în 1953 și, în sfârșit, *Words for the Wind* (*Cuvinte pentru vânt* – 1959).

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

253

Field of Light

1

Came to lakes; came to dead water,
Ponds with moss and leaves floating,
Planks sunk in the sand.

A log turned at the touch of a foot;
A long weed floated upward;
An eye tilted.

Small winds made
A chilly noise;
The softest cove
Cried for sound.

Reached for a grape
And the leaves changed;
A stone's shape
Became a clam.

Întindere luminoasă

I

Vino la lacuri, la ape moarte,
La mlaștini cu mușchi și frunze plutind
Și vestigii de vechi corăbii îngropate-n nisip.

Piciorul răstoarnă o buturugă;
Lungi ierburi destrămate plutesc în amont,
Un ochi se rostogolește.

Vântul ușor
Trosnește înfiorat;
Sân rotunjit de mare
Cheamă ecoul.

Am atins un ciorchine
Și frunzele își schimbă fața,
Piatra
Scoică devine.

A fine rain fell
On fat leaves;
I was there alone
In a watery drowse.

2

Angel within me, I asked,
Did I ever curse the sun?
Speak and abide.

Under, under the sheaves,
Under the blackened leaves,
Behind the green viscid trellis,
In the deep grass at the edge of field,
Along the low ground dry only in August, -
Was it dust I was kissing?
A sigh came far.
Alone, I kissed the skin of a stone;
Marrow-soft, danced in the sand.

Cade ploaie subțire
Pe frunzele grele –
Singur sunt
în acvatică amorțire

II

Înger care-n mine sălășluiești, întreb:
Am blestemat eu vreodată soarele?
Spune, vorbește.

Sub maldăr de frunze înnegrite,
Sub verde, vâscos păienjeniș,
În iarba adâncă la marginea câmpiei,
De-a lungul pământurilor scufundate care abia în august se
usucă –
Ce sărutam eu? Colbul?
Târziu un semn se arată.
Eram singur. Sărutam învelișul unei pietre.
Ca măduva eram, gelatinos, și pâlپând dansam pe nisip.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

255

Kenneth Patchen

[1911-1972]

Keneth Patchen s-a născut în 1911 la Niles, statul Ohio, într-o familie de muncitori. A studiat la un colegiu al Universității din Winsconsin. În 1939 a publicat un important volum de poeme *First Will and Testament* (*Întâia vrere și vrerea cea din urmă*), apoi *Before the Brave* (*Înaintea celor bravi*) și un volum de proză, *See You in the Morning* (*La revedere, pe mâine*).

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

The Deer and the Snake

The deer is humble, lovely as God made her
I watch her eyes and think of wonder owned

These strange priests enter the cathedral of woods
And seven Marys clean their hands to woo her

Foot lifted, dagger-sharp – her ears
Poised to their points like a leaf's head

But the snake strikes, in a velvet arc
Of murderous speed – assassin beautiful

As mountain water at which a fawn drank
Stand there, forever, while poison works

While I stand counting the arms of your Cross
Thinking that many Christs could hang there, crying.

Căpriorul și șarpele

Smerit e căpriorul, gingaș, așa lăsat de Dumnezeu –
Îi privesc ochii și mă gândesc la minunea ce este.

Preoții aceștia stranii intră în catedrala pădurii
Și șapte Marii își spală mâinile ca să-i poată adora.

Piciorul ușure, pumnale-ascuțite urechile
Axate pe vârfurile lor ca frunzele.

Dar șarpele, în arcul său de catifea
Parcă nutrindu-se din ucigătoarea-i viteză-l ajunge

Frumos ca apa de munte din care un faun a băut –
Rămâi pe vecie așa – în timp ce otrava lucrează,

În timp ce stau și număr brațele crucii tale,
Gândindu-mă câți Christii înlăcrimați ar încăpea pe ea.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

257

Muriel Rukeyser

[1913-1980]

Muriel Rukeyser s-a născut la New York în 1913, a studiat la colegiul Vassar, la Universitatea Columbia, și a făcut parte dintr-un comitet de cercetări a problemei Negrilor. A absolvit o școală de pilotaj și, neobținând de la părinții săi învoirea de a zbura, cerută minorilor, a scris un poem *Theory of Flight* (*Teorie de zbor*) al cărui titlu este și acela al primului său volum de versuri, apărut în 1935. A mai publicat: *Green Wave* (*Valul verde* – 1948), *Chain Lightning* (*Lanț de fulgere* – 1955), *I Go Out* (*Plec* – 1961) ș.a., volume ce trădează o fascinație aparte a poetei pentru psihologie și patologic.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Inheritance

Speak to me. Take my hand. What are you now?
I will tell you all. I will conceal nothing.
When I was three, a little child read a story about a rabbit
who died, in the story, and I crawled under a chair
a pink rabbit – it was my birthday, and a candle burnt a sore
spot on my finger, and I was told to be happy.
Oh, grow to know me. I am not happy. I will be open:

Now I am thinking of white sails against a sky like music,
like glad horns blowing, and birds
tilting, and an arm about me.
There was one I loved, who wanted to live, sailing.

Speak to me. Take my hand. What are you now?
When I was nine, I was fruitily sentimental, fluid

and my widowed aunt played Chopin,
and I bent my head on the painted woodwork, and wept.

Doi oameni se străduiesc să-și vorbească

Vorbește-mi. Ia-mi mâna. Ce faci acum?
Îți voi spune totul. Nu-ți voi ascunde nimic.
Când aveam trei ani, un copil a citit o poveste
cu un iepure ce murea – în poveste –
iar eu, sub un scaun, plângeam;
un iepure roz – era ziua mea –
un strop de lumânare mi-a ars degetul,
și mi s-a spus să fiu fericită.
O, învață să mă cunoști. Nu sunt fericită. O spun deschis:

Acum mi-e gândul la albe pânze de corăbii pe un cer albastru ca o
melodie
ca un ciripit de păsări sau vesel sunet de corn;
mi-e gândul la un braț ce m-ar cuprinde –
cineva, pe care l-am iubit, dorea să-și petreacă viața pe mări.

Vorbește-mi. Ia-mi mâna. Ce faci acum?
Când aveam nouă ani eram foarte sentimentală, mă-nflăcăram

I want now to be close to you. I would link the minutes of
my days close, somehow, to your days.

I am not happy. I will be open.
I have liked lamps in evening corners, and quiet poems.
There has been fear in my life.
Sometimes I speculate
On what a tragedy his life was, really.
Take my hand. Fist my mind in your hand. What are you
now?
When I was fourteen, I had dreams of suicide,
and I stood at a steep window, at sunset, hoping toward
death
if the light had not melted clouds and plains to beauty,
if light had not transformed that day, I would have leapt.
I am unhappy. I am lonely. Speak to me.

I will be open. I think he never loved me:
He loved the bright beaches, the little lips of foam
that ride small waves, he loved the veer of gulls:
he said with a gay mouth: I love you.

ușor;
mătușa mea cea văduvă cânta din Chopin, plecam capul pe pianul
cu lemnul pictat și plângeam.
Aș vrea să fiu acum aproape de tine. Aș vrea să-nlănțui, cumva,
clipele vieții mele de viața ta.

Nu sunt fericită. O spun deschis.
Mi-a plăcut lumina lămpii într-un colț de-ncăpere și poemele
calme –
În viața mea teama și-a avut locul. Câteodată mă silesc să pătrund
câtă tragedie va fi cuprins viața lui.
Ia-mi mâna. Adună-mi gândurile în mâna ta. Unde ești acum?
Când aveam paisprezece ani visam la sinucidere,
și-ntr-un amurg am stat în fața unei ferestre deschise, tinzând spre
moarte.
Dacă lumina n-ar fi transfigurat ziua aceea, aș fi lunecat în gol.
Sunt nefericită. Sunt singură. Vorbește-mi.

Vreau să spun adevărul. Cred că nu m-a iubit niciodată:
iubea plaja-nșorită, spuma mărunță ce tivea micile valuri;
iubea zborul zăpăcit al pescărușilor și spunea voios: te iubesc.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

260

Grow to know me.

What are you now? If we could touch one another,
if these our separate entities could come to grips,
clenched like a Chinese puzzle... yesterday
I stood in a crowded street that was live with people,
and no one spoke a word, and the morning shone.
Everyone silent, moving... Take my hand. Speak to me.

O, învață să mă cunoști.

Ce faci acum? De ne-am putea întâlni,
despărțite noastre făpturi de-ar putea rătăci împreună
ca-ntr-un joc chinezesc, ca-ntr-un labirint... ieri
mă aflu pe o stradă plină de oameni, dimineața era radioasă,
și nimeni nu spunea un cuvânt, fiecare se mișca în tăcere...
Ia-mi mâna. Spune-mi ceva.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

261

Karl Shapiro

[1913-2000]

Karl Shapiro s-a născut în 1913 la Baltimore, Maryland. Este editorul cunoscutei reviste de poezie *Poetry* și conduce catedra de engleză la Universitatea de stat din Nebraska. Reputația de poet i-au consolidat-o versurile scrise ca soldat în al doilea război mondial și adunate în popularul volum *V-Letter and Other Poems* (*Litera V și alte poeme*) pentru care este distins cu Premiul Pulitzer, 1945.

A mai scris *The Place for Love* (*Locul pentru iubire* – 1943) iar creația dintr-o mai întinsă perioadă este cuprinsă în *Poems 1940-1953*.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Buick

As a sloop with a sweep of immaculate wing on her delicate spine
And a keel as steel as a root that holds in the sea as she leans,
Leaning and laughing, my warm-hearted beauty, you ride,
you ride,
You tack on the curves with parabola speed and a kiss of
goodbye,
Like a thoroughbred sloop, my new high-spirited spirit, my
kiss.

As my foot suggests that you leap in the air with your hips of
a girl,
My finger that praises your wheel and announces your voices
of song,
Flouncing your skirts, you blueness of joy, you flirt of
politeness,
You leap, you intelligence, essence of wholeness with silvery
nose,

Buick

Ca o corvetă cu șira subțire-a spinării biciuită de-o aripă
neîntinată
care, plecându-se, își arată baza de-oțel — o rădăcină ieșind
din mare, —
te-aplec, râzi, frumusețea mea cu inimă caldă, alergi, alergi
și, schimbând direcția, virezi pe-o traiectorie ca o adevărată
sărutare de adio,
covertă în mișcare, spirit frumos și inspirat, o, tu, inima mea.

Piciorul meu îmboldește spre salt feciorelnica-ți coapsă,
mâna mea cumpănește rotirea volanului și eliberează
cântecul tău,
scânteindu-ți veșmântul, bucuria mea albăstrie, fiorul meu
de eleganță,
și tu te-avânți inteligent — făptura ta rotată, împodobită cu
nas de argint, se zguduie toată,
ceasornicele tale platinat tremură de enervare ca firul de
ferigă.

And your platinum clocks of excitement stir like the hairs of a fern.

But how alien you are from the booming belts of your birth and the smoke

Where you turned on the stinging lathes of Detroit and Lansing at night

And shrieked at the torch in your secret parts and the amorous tests,

But now with your eyes that enter the future of roads you forget;

You are all instinct with your phosphorous glow and your streaking hair.

And now when we stop it is not as the bird from the shell that I leave

Or the leathery pilot who steps from his bird with a sneer of delight,

And not as the ignorant beast do you squat and watch me depart,

But with exquisite breathing you smile, with satisfaction of

Acum ești departe de leagănul tău zgomotos, de fumul locurilor acelora

unde te răsturnai noaptea pe strungurile sfredelitoare din Lansing și Detroit,

unde strigai când flacăra se apropia de părțile tale cele mai ascunse pentru încercarea supremă.

Acum, când ochii tăi străpung noaptea șoselele, ai uitat și nu mai ești decât instinct, reflex roșietic, fosforescent, cu plete de fulgere.

Când ne oprim nu te părăsesc, așa cum pasărea își părăsește găoacea,

sau ca pilotul izolat în veșminte de piele, când își părăsește mânărit, cu fața crispată, pasărea ce l-a purtat;

așteptând să mă depărtez, nu te culci la pământ ca un animal oarecare,

nu, cu respirație perfectă, îmi arunci un zâmbet, ești toată numai afecțiune

și eu te mai mângâi o dată, în timp ce torci liniștită, statornicindu-te în somn.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

264

love,
And I touch you again as you tick in the silence and settle in
sleep.

Hollywood

Farthest from any war, unique in time
Like Athens or Baghdad, this city lies
Between dry purple mountains and the sea.
The air is clear and famous, every day
Bright as a postcard, bringing bungalows
And sights. The broad nights advertise
For love and music and astronomy.

Heart of a continent, the hearts converge
On open boulevards where palms are nursed
With flare-pots like a grove, on villa roads
Where castles cultivated like a style
Breed fabulous metaphors in foreign stone,
And on enormous movie lots
Where history repeats its vivid blunders.

Alice and Cinderella are most real.
Here may the tourist, quite sincere at last,

Hollywood

Departe de războaie, unic în timp
La fel cu-Atena sau Bagdad, orașu-acesta
Dintre munți sterpi, purpurii, și mare,
Cu aer pur, vestit, și orice zi
Strălucitoare ca o ilustrată care, în culori,
Arată vile și priveliști. Intensele nopți
Difuzează reclamă pentru
Astronomie, muzică și-amor.

Inimă a unui continent, inimile din el converg
Spre bulevarde largi unde, sub orbitoare lumini,
Cresc palmieri,
Spre cartiere de vile unde castele
De diverse stiluri sunt fabuloase metafore
Din piatră exotica, și-un cinematograful enorm
Difuzează vestite fărâdelegi
Ale istoriei.

Rest from his dream of travels. All is new,
No ruins claim his awe, and permanence,
Despised like customs, fails at every turn.
Here where the eccentric thrives,
Laughter and love are leading industries.

Luck is another. Here the bodyguard,
The parasite, the scholar are well paid,
The quack erects his alabaster office,
The moron and the genius are enshrined,
And the mystic makes a fortune quietly;
Here all superlatives come true
And beauty is marketed like a basic food.
O can we understand it? Is it ours,
A crude whim of a beginning people,
A private orgy in a secluded spot?
Or alien like word harem, or true
Like hideous Pittsburgh or depraved Atlanta?

Is adolescence as vile
As this its architecture and its talk?

Alice și Cinderella aici trăiesc.
Convins, până la urmă, turistul aici se odihnește
De-al drumurilor vis. Totul e nou,
Ruinele nu-și strigă autenticitatea.
Disprețuită, asemenea clientelei, permanența
Se pierde la orice cotitură.
Aici, unde excentricitatea înflorește,
Râsul și dragostea sunt industrii de frunte.

A treia alternativă este șansa. Gorila, parazitul sau studentul
Primesc aici salariu bun.
Escrocul își înalță birouri de-alabastru
Cretinul, ca și geniul, au altare
Iar misticul se-mbogățește pe tăcute.
Oricare utopie aici se realizează
Iar frumusețea – hrană de bază – e scoasă la mezat.
Putem să-l înțelegem? E al nostru.
Suspîn adânc al unui tânăr neam,
Orgie pentru unii într-un loc ferit
„Harem” i-ar fi cuvântul potrivit,
Hidos, asemeni Pittsburghului, Atlantei depravate?

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

267

Or are they parvenus, like boys and girls?
Or ours and happy, cleverest of all?
Yes. Yes. Though glamorous to the ignorant
This is the simplest city, a new school.
What is more nearly ours? If soul can mean
The civilization of the brain,
This is a soul, a possible proud Florence.

Adolescenții săi pe-atâta de corupți să fie
Pe cât îi este arhitectura sau vorbirea?

Băieții, fetele, niște neisprăviți să fie oare?
Sau fericiți și ai noștri sunt și, dintre toți, ei cei mai înzestrați
Da. Da. Deși-i uluitor pentru ignoranți
Acesta e orașul cel mai sincer, școala nouă.
Și care altul ne e mai apropiat?
Dacă civilizația e sufletul gândirii,
Orașu-acesta este un suflet și-o falnică, posibilă Florență.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

268

Gwendolyn Brooks

[1917-2000]

Gwendolyn Brooks s-a născut în 1917 într-un cartier sărac al negrilor din Chicago. În 1945 îi apare primul volum de versuri *A street in Bronze Ville* (*Stradă în Bronze Ville*), iar povestirea sa în versuri *Annie Allen*, odiseea unei tinere negrese în timpul celui de-al doilea război mondial, i-a adus Premiul Pulitzer, 1949. Una dintre ultimele sale creații poetice este *The Bean Eaters* (*Mâncătorii de fasole* – 1960).

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Negro Hero

It was a tall time. And of course my blood was
Boiling about in my head and straining and howling and singing
me on.
Of course I was rolled on wheels of my boy itch to get at the gun.
Of course all the delicate rehearsal shots of my childhood
massed in mirage before me.
Of course I was child
And my first swallow of the liquor of battle bleeding black air
dying and demon noise
Made me wild.

It was kinder than that, though, and I showed like a banner my
kindness.
I loved. And a man will guard when he loves.
Their white-gowned democracy was my fair lady.
With her knife lying cold, straight, in the softness of her sweet-
flowing sleeve.
But for the sake of the dear smiling mouth and the stuttered

Erou negru

Erau timpuri mărețe, Și, bineînțeles, că sângele îmi vuia în
creier, făcea să mă-ncordez, urla și cânta în mine.
Bineînțeles, că dorința mea, încă de copil, de-a ajunge tunar,
mă mâna puternic din urmă,
Bineînțeles, că toate scenele copilăriei, cu-mpușcături surde,
în joacă, se adunau să clădească mirajul de-acum.
Bineînțeles, că am fost un copil, și că-ntâia sorbitură din
licoarea războiului, din însângerea, moartea și infernalul
său zgomot m-au înnebunit.

Însă mai era și altceva la mijloc – și-atunci mi-am desfășurat
dragostea ca pe un steag: am iubit.
Omul trebuie să ia seama când iubește.
În alb-înveșmântata lor democrație a fost iubita mea.
În căldura mânecii ei ușor-fâlfâietoare ținea pregătit un
pumnal rece, eu, însă, mi-am jucat viața de dragul gurii ei
iubite și zâmbitoare, a făgăduielilor ce murmură...
Apoi, îngrozit, m-am tras înapoi. N-am vrut să-mi amintesc

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

270

promise I toyed with my life.
I threw back! — I would not remember
Entirely the knife.

Still—am I good enough to die for them, is my blood bright enough
to be spilled,
Was my constant back-question—are they clear
On this? Or do I intrude even now?
Am I clean enough to kill for them, do they wish me to kill
For them or is my place while death licks his lips and strides to
them
In the galley still?

prea bine pumnalul,

Sunt oare, totuși, demn de a muri, sângele meu este destul
de luminos spre a fi vărsat pentru ei? era-ntrebarea
cugetului meu.

Se-nvoiesc cu asta, sau mai sunt și-acum un străin care vine
să se amestece în treburile altora?

Sunt oare destul de curat spre a putea ucide pentru ei sau,
și acum, când moartea le iese înainte, lingându-și buzele,
locul meu e tot pe galeră?

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

271

Allen Ginsberg

[1926-1997]

Allen Ginsberg s-a născut în 1926 la New Jersey. Întâiul său volum de versuri *Howl and Other Poems* (*Urletul și alte poeme*), publicat în 1956, îl situează în mișcarea beatnicilor.

În 1961, publică volumul *Raddish and Other Poems* (*Fleacuri și alte poeme*) urmat de *Reality and Sandwiches* (*Realitate și sandvișuri* – 1963). Franchețea și prospețimea versului său i-au asigurat o deosebită popularitate.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Song

The weight of the world
is love.
Under the burden
of solitude,
under the burden
of dissatisfaction
the weight,
the weight we carry
is love.
Who can deny?
In dreams
it touches
the body,
in thought
constructs
a miracle,
in imagination
anguishes

Cântec

Prețul lumii
este iubirea
Sub povara
singurătății,
Sub povara
nemulțumirii
prețul,
prețul pe care-l purtăm
e iubirea.
Cine poate nega?
în vis
cuprinde trupul,
în spirit
construiește
miracole,
în imaginație
se zbate
până ia chip

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

273

till born
in human —
looks out of the heart
 burning with purity —
for the burden of life
 is love,
but we carry the weight
 wearily,
and so must rest
in the arms of love
 at last,
must rest in the arms
 of love.
No rest
 without love,
no sleep
 without dreams
of love —
 be mad or chill
obsessed with angels
 or machines,

omenesc —
stă inimii pază
cu ardere pură —
căci povara vieții
este iubirea.

Noi însă cu osteneală îi purtăm
prețul,
și astfel trebuie
până la urmă,
în brațele iubirii
să ne-odihnim,
Nu e odihnă
fără iubire,
nu este somn
fără vis de iubire —
înflăcărat sau indiferent,
obsedat de îngeri
sau de mașini,
doriința finală
este iubire

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

the final wish
is love
— cannot be bitter,
cannot deny,
cannot withhold
if denied:
the weight is too heavy
— must give
for no return
as thought
is given
in solitude
in all the excellence
of its excess.
The warm bodies
shine together
in the darkness,
the hand moves
to the center
of the flesh,
the skin trembles

— nu poate fi amară,
nu poate nega
nu poate fi ascunsă,
chiar dacă nu e recunoscută
povara prea grea

— trebuie să dea
fără dobândă
așa cum gândul
în singurătate ascunde
toată splendoarea excesului său.

În întuneric trupurile calde
strălucesc împreună,
mâna se-ndreaptă
spre miezul cărnii
pielea tremură
de fericire
și sufletul

urcă voios

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

275

in happiness
and the soul comes
joyful to the eye —
yes, yes,
that's what
I wanted,
I always wanted,
I always wanted,
to return
to the body
where I was born.

în priviri —
da, da,
de-aceea
am dorit
întotdeauna
am dorit
întotdeauna
am dorit
să mă-ntorc
în trupul
unde m-am născut.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

276

Gary Snyder

[n. 1930]

Gary Snyder a absolvit colegiul Oregon și a studiat limba chineză la Universitatea din California. Ca și Allan Ginsberg, este unul dintre puținii poeți *beat* de certă valoare. Poezia sa, inspirându-se din mitologia orientală și ritualurile ei antice, s-a făcut repede remarcată prin apariția volumelor *Riprap* – 1959 și *Mythes and Texts* (*Mituri și Texte*), 1960.

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Piute Creek

One granite ridge
A tree, would be enough
Or even a rock, a small creek,
A bark shred in a pool.
Hill beyond hill, folded and twisted
Tough trees crammed
In thin stone fractures
A huge moon on it all, is too much.
The mind wanders. A million
Summers, night air still and the rocks
Warm. Sky over endless mountains.
All the junk that goes with being human
Drops away, hard rock wavers
Even the heavy present seems to fail
This bubble of a heart.
Words and books
Like a small creek off a high ledge
Gone in the dry air.

Cuib indian

O muchie de granit
Un copac, ar fi deajuns
Sau chiar o stâncă, un mic izvor
Sau un reflex de viață în eleșteu.
Colină după colină, strânsă și-ntortocheată,
Copaci mlădioși înghesuiți în fine crăpături de piatră.
Deasupra, luna plină. E prea mult.
Mintea o ia razna. Un milion
de veri. Noapte liniștită, stânci calde.
Cerule deasupra nesfârșiților munți.
Tot balastul care-nsoțește existența umană
Dispare, se clatină asprele stânci
Chiar și greaua clipă de față pare-ntrecută
De-al inimii zadarnic clocot.
Cuvinte și cărți,
Izvor mărunț dincolo de-o înaltă barieră,
Dispar în aerul uscat.
O minte limpede și-atentă

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

278

A clear, attentive mind
Has no meaning but that
Which sees is truly seen.
No one loves rock, yet we are here.
Night chills. A flick
In the moonlight
Slips into Juniper shadow:
Back there unseen
Cold proud eyes
Of Cougar or Coyote
Watch me rise and go.

Nu înțelege altceva decât
Ceea ce vede cu adevărat.
Cine preferă stâncile? Suntem, totuși, aici.
Noaptea e rece. O fluturare
Sub lumina lunii,
O lunecare în umbra ienuperilor:
Ochi mândri și reci
De Cougar sau Coyot
Pândesc când mă ridic și plec.

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

279

Mariana Vida

Postfață

Margareta Sterian s-a concentrat, printr-un fel de exorcizare *sui generis* a unei aventuri existențiale, asupra descrierii adevărilor simple ale vieții, redescoperite și iubite cu intensități sporite, de la o zi la alta. Opera ei este irevocabil legată de biografia ce se consuma din interior, din matricea secretă a unui atelier-protector, unde se decantau detaliile unor scenarii cu aură suparealistă, personalizate de elementele unei memorii active și diversificate.

Supusă presiunilor legislației rasiale din România anilor 1940-1943, pentru a supraviețui cultural, Margareta Sterian s-a orientat spre traduceri din literatura americană, cu care se familiarizase cu ocazia călătoriei din 1931, în Statele Unite. Consemnate ca într-un jurnal, „reportajele” picturale ale Margaretei Sterian descriau atunci un traseu fascinant, marcat de călătoria cu transatlanticul și sosirea în portul New York, de străzile, parcurile și clădirile sale. „De altfel, America a rămas mereu țara visată”, afirmă autoarea printre rânduri, evocând primirea sa la New York într-o familie de „educated people” emigrată din România.

Acuarelele și desenele realizate în primăvara și vara acestui an vor constitui un reper precis și totodată o sursă permanentă de inspirație pentru cunoscutul ciclu de picturi *Aspecte din New York* (1931-1935).

În 1943, Margareta Sterian traduce trilogia lui O'Neill *Din jale se întrupează Electra*, tipărită la editura Pro Pace, retipărită la editura Socec (1945) și Editura pentru literatură universală în 1968. Traducerea a slujit montării piesei la Teatrul Național, sub direcția

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

280

lui Liviu Rebreanu, dar la premieră (ianuarie 1944), numele artistei nu era menționat nici pe afiș, nici în program. (Pentru punerea în scenă realizase și documentația și proiectele de decoruri și costume.) În stagiunea 1945-1946 însă, tragedia va fi cap de afiș al teatrului „Victoriei” (compania Leny Caler-George Vraca), ca și în 1946-1947, când va fi reluată de teatrul „Maria Filotti”.

Între anii 1944-1945, Margareta Sterian a prezentat la Radiodifuziunea Română poezi ai literaturii anglo-saxone, cu exemplificări susținute de mari actori, precum: George Vraca, Mihai Popescu, Liviu Ciulei etc. În anul 1945, traduce împreună cu Ovidiu Constantinescu piesa *Legea divorțului* de Clemence Dine, ce va fi premiera de mare succes a Teatrului „Maria Filotti”, cu actrița Sandina Stan în rolul principal.

Editura Pro Pace îi încredința, tot în 1945, tălmăcirea unei selecții de *Poeme* de Walt Whitman, care apărea cu ilustrațiile sale, însoțită și de o elogioasă prezentare la radio a profesorului Pompiliu Constantinescu.

La îndemnul lui Petru Comarnescu (care va prefăța volumul), în 1947, artista realiza selecția celei dintâi antologii de poezie americană modernă publicată la noi, intitulată sugestiv, prin parafrizarea unuia dintre versurile lui Whitman, *Aud cântând America*, și tipărită la Editura pentru literatură universală. Se cuvine să amintim faptul, deloc neglijabil, că între 1929 și 1931, Petru Comarnescu a efectuat și el doi ani de studii în SUA și că, revenit în țară, era adeptul democrației americane și al spiritului american universitar colocvial, fiind în acest sens autorul a mai multe volume (*Homo americanus*, 1933; *America văzută de un tânăr de azi*, 1934; *Chipurile și priveliștile Americii*, 1940).

Petru Comarnescu a fost nu numai unul dintre susținătorii critici constanți ai creației plastice a Margaretei Sterian, dar și un mentor literar. Definiția pe care el o dă poeziei americane în prefața ediției din anul 1973 și importanța pe care o acordă lui Walt Whitman, poetul ce rupe cu tradiția versificației metrice în favoarea versului liber, sunt valabile și pentru poetica Margaretei Sterian: „Poezia liberă, energetică, vie, cântând realitatea concretă și imediată; procesul de construire a unei lumi noi, în care orice om este sacru și orice viață are preț, precum și dreptul omului de a lupta pentru progres și a faptui progresul, într-un cuvânt poezia democrației și a poporului, a lumii în devenire și progres, a omului care se bucură de viață, dorind-o mai bună, mai spornică, mai

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

281

dreaptă – iată marea contribuție a poeziei americane la arta universală.” În acest sens, scriitorul american explorează, condus de o remarcabilă lipsă de prejudecăți, datele imediate ale realității, optând pentru expresia nestăvilită și sinceră a sentimentului, ce coexistă alături de produsele alienante, specifice societății de consum incipiente precum filmul, jazz-ul, telegraful, radioul, trepidația circulației citadine etc.

Criticul român sesiza cu acuitate propensiunea artistei spre valorile lirice și muzicale în realizarea selecției, corespunzătoare „sesibilității sale moderne, viziunii sale picturale”, dar și grija constantă de a păstra linia caracteristică a poetului, accentele de revoltă sau duritate.

Remarcând că majoritatea poemelor erau traduse pentru prima oară în limba română, Comarnescu rezuma: „Alături de traduceri din Poe ale lui Emil Gulian, de acelea din Whitman ale lui Al. Busuioceanu și de traduceri din Eliot și din alți câțiva poeți din America făcute de Ion Pillat – nici o altă carte românească nu slujește până acum mai cu pricepere și cu un mai just simțământ artistic și social poezia americană decât această antologie a d-nei Margareta Sterian.”

După abdicarea forțată a regelui și proclamarea Republicii la sfârșitul anului 1947, autoarea a intrat în atenția poliției, fiind suspectată de autoritățile comuniste privitor la relația cu America și arta americană, iar tirajul volumului *Aud cântând America* a fost dat la topit.

În 1973, la inițiativa lui Iordan Chimet, editura Dacia din Cluj-Napoca a retipărit antologia într-o ediție elegantă, supravegheată îndeaproape de artistă. Cu această ocazie, Margareta Sterian a operat unele modificări în cuprinsul selecției, în sensul extinderii reprezentativității unor poeți, dar mai ales al includerii unor poeți mai tineri, născuți în perioada interbelică, urmărind astfel, în mod deliberat, realizarea unei sinteze, evitând criteriile simpatetice. În ceea ce privește traducerea propriu-zisă, autoarea a căutat păstrarea autenticității, a redării cât mai fidele a originalului, ferindu-se pe cât posibil de redarea liberă a textului, iar pentru notele introductive, de prezentare a poezilor antologați, a folosit sursele clasice (R.S. Loomis, D.L. Clark, J.H. Middendorf, *Modern English Readings* 8th ed., Holt, Rinehart and Winston, New York, 1963 și Max J. Hertzberg, *The Reader's Encyclopedia of American*

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

282

Literature, Thomas J. Cromwell Comp., New York, 1966). Noua ediție a fost prezentată la librăria „Eminescu” de Nicolae Balotă, Valeriu Râpeanu și Al. Căprariu.

Margareta Sterian realiza nu numai îmbogățirea selecției, nuanțarea traducerii și completarea notelor biografice, dar prezenta și o suită relevantă de imagini din arta americană contemporană. Concepția grafică îi aparținea, iar pe copertă a reprodus, ca un alt omagiu adus Americii, lucrarea sa intitulată *Fanfara din Michigan*, operă ce anticipa, cu mult curaj, în a doua parte a anilor '50, sincronizarea spectaculoasă a artei românești cu abstracționismul occidental.

În recenzia publicată în „România literară” (7 martie 1974), Nicolae Balotă identifica în activitatea Margaretei Sterian consonanțe cu opera de pionierat poetic a doamnelor din societatea literară americană de la începutul secolului XX (Mabel Dodge, Amy Lowell, Harriet Monroe, Margaret Anderson). „Între un univers al culorilor, al formelor și un univers al verbului, Margareta Sterian a creat – în viața și opera ei – o punte reală și imaginară, în același timp”, observa profesorul Balotă, personalitatea multiplu structurată a artistei sugerându-i un posibil eseu cu un titlu inspirat : *Culoare, cuvânt, căutare*.

La începutul mileniului trei, după desființarea dictaturii comuniste, trăim o epocă în care relațiile româno-americane sunt firești, iar antologia Margaretei Sterian, cu istoria ei zbuciumată, este din nou actuală, ca după un nou război când, după cum observa scriitorul Octav Șuluțiu, „se simte, iarăși, nevoia unei îmbăieri cu optimism, cu vitalitate, cu beția trăirii robuste și directe” (apud Vigil Mocanu, *Margareta Sterian*, București, 1990, p.29).

Prezentul volum este o ediție anastatică a celei din 1973, tipărită cu sprijinul devotatei admiratoare a operei Margaretei Sterian, doamna Anca Vlad.

Arhiva Margareta Sterian

Aud cântând America. I Hear America Singing.

Antologia poeziei americane moderne. Anthology of Modern American Poetry.

283

Contemporary Literature Press

Bucharest University

The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Holograph list of the
40 languages
used by James Joyce
in writing *Finnegans Wake*

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017